

Ж 23930

P. 38 1925 з. 1-6

1925

Лубицько - архінапріації
бід. іосіді

Лубі -

* 23930

PK IV 41166

P. 38 1925 7.1.6

Львівсько-архієпархіальні відомости

РІЧНИК XXXVIII.

Львів, 1. лютого 1925.

Ч. I.

Ч. 3/Орд.

Зарядження св. Отця що до Ювілейного Року.

1. В часі Ювілейного Року є завішені всі відпусти; можна їх лиш жертвувати за душі в чистилищи.

2. Св. Отець всім хорим або перешкодженим через важну яку причину удатися до Риму, зменшує всі умови ювілейні на Сповідь і св. Причастіє з молитвами в наміренню св. Отця о мир поміж народами; о поворот на лоно кат. Церкви всіх відлучених і о справи кат. Церкви в Палестині.

3. Всім інокіянам, законницям або побожним особам, жиючим спільно на спосіб законного життя, всім, що знаходяться в неволі, в тюрмах і в'язницях, всім що працею заробляють на життя і всім старцям понад 70 р. життя, дозволяє св. Отець набути ювил. відпуст і то 2 рази, наколи сповнять всі умови повного відпусту. Ті умови є: Сповідь, Причастіє, молитва в наміренню св. Отця і побожні діла, на які Ординаріят замінить приписані в ювил. році відвіджування римських базилік. Силою того розпорядження Апостольського Престола, Митр. Ординаріят замінює відвіджування римських базилік на відвіджування парох. церкви згл. для законниць і їх кандидаток, вихованок і слуг, відвіджування монаст. каплиці. Церкви парохіяльні згл. монаст. належить відвіджувати 10 разів і за кожним разом щонайменше $\frac{1}{4}$ год. перед св. Тайнами молитися. — Де є дві або кілька церков, як у Львові, можна або свою парох. церкву 10 разів відвідіти або інші парох. чи монаст. церкви так, щоби разом випало 10 відвіджень по $\frac{1}{4}$ год. кожде.

4. а) В часі ювил. року Митрополичий Ординаріят уділяє всім священикам власть розрішати від гріхів задержаних Епископови і правом церковним; (інших задержаних покищо в Епархії нема).

б) Кожному вірному вільно вибрати собі з поміж апробованих в Епархії сповідників для ювил. Сповіді одної і другої, сповідника котрому Апост. Престол уділяє власти розрішення каючогося від усіх гріхів і церк. кар, застережених навіть speciali modo Апост. Престола з виїмком лише екскомуніки задля ереси зовнішньої і формальної і всіх случаїв названих specialissimo modo. Тих властий можуть сповідники уживати лише в Сповіді і то лише в тій сповіді, яку хто відбуває для набуття ювил. відпусту і при наложенню спасительних покут, які приписує церк. право і Богословіє моральне.

в) Сповідникови вибраному через законницю, уділяє Апост. Престол власти увільнення від всяких прив. обітів, зложених по торжественних обітах законних, хочби они були згідні з монастирськими правилами. Тимже сповідникам вільно замінити всі прив. обіти, навіть запряжені на добрі діла, відповідні і не противні обов'язкам законним.

Ч. 3/Орд.

Річниця вінчання св. Отця.

Дня 12. лютого припадає річниця вінчання св. Отця ПІЯ ХІ. Та річниця дає нам нагоду оказати св. Отцю належну від цілого католицького світа честь і любов і ті чесноти утвердити в наших вірних. Тому поручає Митрополичий Ординаріят всім парохам, завідателям і катехитам або в сам день 12. лютого в празник Трох Святих або в найблизшу Неділю сказати проповідь згл. екзорту о належнім Намісникови Христовому почитанню і любови і о торжестві дня. Тогож дня при співаній Службі Божій належить до сугубої ектенії додати візвання служби о всяком прошеню в наміренню св. Отця, а по Службі Божій відспівати благодарственну пісню »ТЕБЕ БОГА ХВАЛИМ«.

Ч. 4/Орд.

Уваги для сповідників законниць.

1. Нехай знають, що добро Чина залежить у головній і переважній мірі від належитого сповнення уряду сповідників при монастирах і урочень побожності монахинь та їх святости зависить від второпних, учених і побожних сповідників. Вони є звичайно і провідниками душ законних, тому мають посідати і відповідну науку і чесноти вимагані від провідника душ Богови посвячених.

2. Нехай часто запитують себе, як сповнюють свій уряд, чи студіують безнастанно богословіє моральне, аскетичне і містичне та чи з відреченням себе самих посвячують себе сповнюванню цього трудного уряду. Між іншими діла св. Тереси і св. Івана від Хреста з Алькантари.

3. Сповідати монахині, як взагалі жінчини, вільно лише при кратах а не в розмовниці, хибаби була сповідальниця з кратою в розмовниці, і це лиш в конечних случаях.

4. В сповіданню інокінь нехай буде сповідник все поважний і лагідний в словах (*severus potius quam familiaris*) і загалом певного рода духовна повага нехай його ніколи не опускає.

5. Нехай добре познакомиється з правилами і конституціями Чина і літературою відносячоюся до духовного проводу інокінь, а в осуді провин нехай держиться поваги апробованих Церквою авторів (не поводячися власним приватним непевним осудом).

6. Нехай легко не вірить сльозам, жалям і скаргам інокінь, но радше нехай заохочує до терпеливого зношення всіх прикростей. (Reuter).

7. Нехай не вірить легкодушно обявленням інокінь, ані снам їх, нібито надприродним, но нехай приказує всім триматися дороги св. обітів і правил і їх заховати, бо вони є найпевнішим середником до святости.

8. Конституції СС. Василянок позволяють справу совісти відбирати лиш при кратах, а не поза сповідю.

9. При случаях скарги на ігуменю або управу, нехай все² боронить поваги власти оскільки може, до справ внутрішних не вмішується та ані не випитує ані цікавиться ними, а лиш судить о тім, що до внутрішного судовластія є конечне. На случай покривдження нехай радить віднести до комісаря ординаратського, зглядно самого Ординаріату.

10. Коли сповідає сповідник надпорядочний (бодай 4 рази до року), тоді звичайний не має слухати сповіди в монастирі в тім часі, а монахині обовязані всі явитися перед надзвичайним сповідником, хочби для

отримання самого лишень благословення. Часом нехай сам відошле монахиню до надзвичайного сповідника.

11. Тяжко хоруючу монахиню хоч не в небезпеці смерті може кожний апробований до слухання сповідий священник стільки разів висповідати, скільки хора сама забажає і настоятелька не може бути сьому противна.

12. Радиться також перестудіювати дільце Die Devotionsbeichte — Lehre und Anleitung von P. Ph. Scharsch Obl. M. I. — Reuter-a Neoconfessarius C. XII, pag. 410 et sequ.

13. Сповідь має тревати радше коротше чим довго.

14. В разі перепони, якщо не може коли прийти до сповідання Сестер, зволить завчасу повідомити М. Ігуменю або вислати заступника управненого до сповідання, (де є двох або більше).

15. Поза сповідю не вільно законникам розмавляти з духовним отцем чи сповідником сам на сам. Сповідники не вільно ані того жадати ані на се pozwalати.

Ч: 5294/558/РД.

Відозва в справі укр. кат. Церкви у Київі.

У хвилях найбільшого переслідування укр. католицької Церкви на Галицькій Україні через московський ряд, підчас світової війни станула у Київі укр. католицька Церков.

Сильна віра галицьких заточенців, прихильність братів з великої України найшильшій місце у серці України, в Київі, при «Десятинній церкві св. Володимира» станула церковця Найсвятійшого Серця Христового.

Минулася світова сила царської Росії, а церковця тиха стоїть, повна молитви ревного священика і горстки вірних і живе, оперта о скальну силу Христової Церкви справджуючи собою велике слово Христове сказане до св. Петра всім ворогам Церкви: »не переможете«.

Дивне і повстанне цьої церковці. Владика її віроісповідання у царській веволі. Велике число невольників, дітий цьої церковці зобачило Київ.

А всі они мали одно прагнінне: молитися, зеднатися, побідити. Київська дума за починаю місцевих, впливових Українців дала площу під то місце молитви. А заточенці вложили у будову цьої церковці свої ошадности, певні, що церков заховає їм плод їх праці і в своєму часі віддасть. Такого довгу має скарбона церковна у Київській церкві 30.000 зл. п. Тепер прийшла пора віддати той довг чесним вірителям.

І ми його віддамо, щоби дати новий доказ, що не мають причини жалувати вірні того, що вони вручили нам в опіку своє духове чи матеріальне добро. Воно в певних і чесних руках. Три міліони вірних з ауховенством своїм на чолі зложить по сотикови на цю церковцю і стане »сотника« церковця вільною від матеріальних довгів, з одним тільки довгом любови зглядом дітий своїх, що є, і тих що прийдуть до неї вірні і любячі. У сій думці проголошуємо в першу і слідуючу неділю, після цього як дійде це письмо до відомости Всч. ОО. днем складки на церков Н. Серця Христового в Київі, по всіх церквах наших дієцезій.

Від гр. кат. Єпископату.

У Львові, дня 1. грудня 1924.

† Андрей Митрополит

† Григорій єпископ

† Йосафат єпископ.

УВАГА: Зібрані гроші перешле В. Всч. через свій деканат до М. Канцелярії у Львові.

Ч. 5881/24/фл.

Фундаційні Служби Божі.

З покликом на тут. розпорядження, (АЕп. Відомости 1924 Ч. I. стр. 10. в справі редукції літургій фундаційних і релігійного фонду) звертається Всеч. Духовенству увагу, що і в р. 1925. всі парохі і завідателі обов'язані є відправити і виказати одну Службу Божу на спільну інтенцію обох родів тих Служб Божих.

Ч. 188/22/д.

Знесення карток при сповіді.

Строго забороняється побирати з нагоди Сповіді якінебудь датки; — а роківщина не може бути зв'язана зі св. Сповідію. Картки при сповіді мають бути знесені.

Ч. 5889/396/д.

Дати до метрики священників.

Обов'язується всіх священників переслати до кінця лютого с. р. на руки о. Декана точні відповіді на всі слідуєчі питання: коли родився; коли й де зложив матуру; коли отримав пресвітерат; з ким і з чією донькою жонатий; скільки має дітей; коли, де і скільки разів відбував реколекції; скільки годин тижнево має релігії; коли зложив і скільки разів іспит конкурсний і на скільки літ; які займав дотепер посади; які передплачує часописи; до яких товариств належить; які отримав похвали чи нагани.

Всеч. ОО. Декани мають виготовані відповіді безпроволочно тут переслати,

Ч: 550/шк.

Виконавчий розпорядок Мін. освіти з 7. I. 1925.

Подаєсь до відома Всч. Духовенству, що до оголошеного в ч. IV. Арх. Відомостей до ч. 4924. закона з 31. 7. 1924. появився виконавчий розпорядок міністерства освіти з 7. січня 1925. Важніші його постанови слідуєчі: Відсоток українського населення означається на основі конскрипції з 1921 р. Шкільний вік дитини сягає від укінченого 6 року життя до 13 року в містах, де існувала виділова школа, переіменована на 7 класову загальну школу, а до 12 року в інших місцевостях. Введення шк. науки в матірній мові мають право домагатися батько, мати й опікун. Треба виповнити декларацію, якої взір знаходиться у згаданому виконавчому розпорядкові і власноручно підписати її. Урядове ствердження власноручности підпису на декларації може бути зроблене нотарем, судом, громадським урядом або староством. Ці декларації вносять управнені особи до шкільного інспектора свого повіту в речинці до 31. марта, внесені по сім речинці не будуть мати ніякого значіння. Про потребу польської мови навчання в дотеперішній українській школі потреба заяви родичів чи опікунів 20. дітий.

Подаючи отсі найважніші постанови до відома Всч. Духовенства Митроп. Ординаріят звиває всіх Всч. Отців, щоби пояснили справу вір-

7	Будинки парохіяльні, які, в якій стані?								
8	Де церква і парохіяльні будинки забезпечені?								
9	Чи в парохії є	<table border="1"> <tr> <td rowspan="4">які законні згромадження</td> <td>мужеські</td> <td>гр. кат.</td> </tr> <tr> <td rowspan="3">жіночі</td> <td>лат. обр.</td> </tr> <tr> <td>гр. кат.</td> </tr> <tr> <td>лат. обр.</td> </tr> </table>	які законні згромадження	мужеські	гр. кат.	жіночі	лат. обр.	гр. кат.	лат. обр.
які законні згромадження	мужеські	гр. кат.							
	жіночі	лат. обр.							
		гр. кат.							
		лат. обр.							
10	Які є школи, кільки клас, кільки учителів (ок), яка викладава мова, кільки дітей ходить до школи, хто уділює науки релігії?								
11	Яка є катехитора, чи стала, чи контрактова?								

КВЕСТІОНАР

до шематизму Львівської Митрополичої Архієпархії на рік 1925.

(Група катехитів)

1. Імя і назвиско о. катехити:
2. Степень, титул, відзнаки (совітниц, крилошан, черв. пояс і пр.):
3. Дата родження:
4. Дата ординації:
5. Від коли служить (кілько літ)?
6. Чи ставий, чи контрактовий катехит?
7. В яких школах учить?
8. Кілько годин релігії?
9. Кілько еізорт?
10. Точна адреса:
11. Примітки:

ним, заохотили їх, щоби користали з тих прав, яких можна на підставі сего закона і розпорядку до него, домагатись, та щоби взяли будь то провід будь діяльну допомогу у сій акції.

Ч. 54/2/Е.

Митрополичий Ординаріят заряджує і поручає ОО. Деканам, Парохам, Катехитам та Управам монастирів так мужеських, як і жіночих, щоби відповіли найдальше до 15/3 с. р. після низше поданих тут квестіонарів в цілі зладження шематизму Архієпархії Львівської на р. 1925.

Всі відповіді належить вислати прямо до Ректорату Духовного Семинара у Львові, який має поручення випрацювати шематизм.

Ч. 5663/1491/Л.

Збирання складок.

Подається до відома усім Всеч. Урядам парохіяльним, що на збиранне складок без огляду на ціль, навіть члени монастирів мусять виказатися спеціальним дозволенням від Митр. Ординаріату. Дотеперішні дозволення вигасають з днем 31. грудня 1924. і о придбання нового дозволення треба тут вносити подання.

Ч. 5034/505/РД.

Гімназія СС. Василіянок.

Гімназія СС. Василіянок у Львові опинилася поред конечністю збудувати собі власний будинок. На убогий монастир це за велике завдання, якому може і повинна одначе дати раду Епархія, священники і вірні. Цю справу кладемо на серце усім і заряджуємо збірки по церквах нашої Дієцезії на сю ціль.

Ч. 5762/Д.

Жертви до бібліотеки Наукового Богословського Товариства.

Позваляється усім священникам Архідієцезії Львівської жертвувати до бібліотеки Наукового Богословського Товариства книги і рукописи, які є власністю Церкви а надаються до бібліотеки згаданого Товариства, однак за кождоразовим осібним дозволенем М. Ординаріату.

Ч. 34/Д.

Подання о парохії.

Пригадується Всеч. Отцям, які вносять свої прохання о парохії, — щоби до кожного подання долучали по 1. зол; — в противнім случаю подання буде безуспішне.

Ч. 5438/581/РД.

Марійські Дружини.

Всеч. ОО. Душпастирям поручається горяче засновування Марійських Дружин по парохіях. Інформації в цім згляді уділить — дуже радо Товариство Марійських Дружин Молоді, Львів Коперника 36, через

яке треба вносити до Ординаріату прошення о апробату таких Товариств у парохіях. Вище згадане Товариство постарається теж о прийняття таких Дружин у зв'язь з начальною Дружиною в Римі.

Ч. 5888/395/Д.

Вирівнання належитости за такси.

Взивається усіх Всеч. Отців залеглі належитости за такси канцелярійні і супружі найдальше до 15. марта с. р. вирівнати.

Ч. 433/44/Д.

Візвання до вирівнання належитостей за Відомости.

Подається до відома Всеч. ОО. Деканам, що належитість за АЕп. Відомости Ч. 1. 2. 3. 4. за 1924. р. виносить від кожної парохії 4. зол. Отців Деканів робиться відповідальними, залеглі належитости з відповідним списом від усіх ОО. Кондеканальних відвотною почтою переслати.

Ч. 5826/24.

Нові книжки.

1. Поручається Всеч. Духовенству в цілі поширення «Біблійні образки — перші початки науки релігії» — учебник для 2. кл. народних шкіл (2. рік науки). — Один примірник 1.25 зол.; при гуртових замовленнях опуст. Замовлення на адресу: свящ. С. Біленький, Львів, вул. Здоровля 12.

Ч. 5159/24.

2. Поручається Всеч. Духовенству «Правда». Се є серія брошур на теми суспільні, філософійні і релігійні. Листки виходять 10 разів до року. — Передплата 5 зол. річно; Редакція — Львів, Коперника 35. Експедиція, Жовква ЧСВВ.

Ч. 5826/24.

Кооператива „Власна Допомога“.

Поручається Всеч. Духовенству священичу кооперативу «ВЛАСНА ДОПОМОГА» у Львові, з цілюю матеріяльного заосмотрення священичих вдів і сиріт по своїх членах.

Один членський уділ 20. зол., крім того вписове 5. зол. Письма і гроші слати на адресу: Свящ. кооп. «Власна Допомога» Львів, Домініканська 11/2.

Ч. 20/Орд/24.

ХРОНІКА.

Право уживання пояса і колпака фіол. барви отримав:

о. Евген Громницький, Сов. і Реф. М. К.

Правом уживання свящ. одежи з крил. відзнаками наділені:

Ч. 5322. о. Василь Бернацький, парох Германова.

Ч. 5467. о. Лев Кочій, парох Березовиці вел.

Ч. 43. о. Володимир Левицький, парох Чернушович.

Похвальними грамотами наділені:

- Ч. 5155. о. Евстахій Скоморовський, парох в Мшанци.
Ч. 5321. о. Іван Яськів, парох Гановець.
Ч. 5321. о. Роман Лободич, катех. в Галичи.
Ч. 5339. о. Корнель Монцібович, висл. декан і парох Калагурівки.
Ч. 5467. о. Цурковський Богдан, експозит в Лошневі
Ч. 173. о. Яків Вергановський, парох в Києвці.
Ч. 173. Андрей Гнатковський, нач. громади, Марія Майкут, Василь Майкут, Олекса Гнатів, Никола Поплавський, і Василь Мацьків, всі з Києвця.
Ч. 173. Іван Гладій, з Рудник.
Ч. 5070. Евдокія Касіян і Іван Хлистун з Кривого.
Ч. 4968. Пилип і Анна Кухар з Новошина.
Ч. 5155. Слідуючі парохіяни Вертелки: Юліян Янушевський, Степан Сиротюк, Микола Сиротюк, Максим Федчина, Іван Дець, Марія Букало, Марія Кирилюк, Теодор Гаврищак.
Ч. 5194. Олекса Черник і його жінка Марта і син Михайко в Миклашові.
Ч. 5321. Никита Лилик в Яблонові.
Ч. » Семен Дичковський і Полікарп Цівка в Загірю.
Ч. » Юрій Заставецький в Скоморохах.
Ч. 5363. Павло Бобко і Мих. Мурований з Каплинець.
Ч. 5508. Марія Тимусівна, упр. школи в Бариліві.
Ч. 5616. Теодор Рошко, Іван Василів і його жена Ева з Сенечола.
Ч. 5322. Всі вірні парохії Германів і вірні тоїж парохії, перебуваючі в Америці.
Ч. 43. Парохіяне Чернушович і Журавник.
Ч. 259. Григорій Ілюк, емер. Директ. школи в Синевідську.
Ч. 330. Антін Лютий в Березині.
Ч. » Анна Горачек в Роздолі.
Ч. 292. Яків Тишовницький, власт. дібр в Довголуці.
Василь Шимко, Стах Лешко, Олекса Павлів і Іван Штогрин
Петро Шимко в Довголуці.

Принятте до Епархії отримав:

- Ч. 5885. о. Анатазій Левинський, катех. в Чернівцях.

Дозвіл на ношення повного заросту отримав:

- Ч. 5528. о. Амврозій Рибак, парох в Соснові.

Увільнення від конк. іспиту отримали:

- Ч. 5749. о. Людвик Підгородецький, парох Солонки.
Ч. 5886. о. Атаназій Левинський, завід. в Болехові.
Ч. 5873. о. Филип Свергун, парох в Вільхівці.

Продовження важности попер. конк. іспиту одержали:

- Ч. 5282. о. Юрій Колодій, парох в Купчинцях.
Ч. 5698. о. Іван Нагурський, парох Барилова.
Ч. 5884. о. Ярослав Літинський, парох в Телячім.
Ч. 123. о. Михайло Сенів, парох в Милошовичах.
Ч. 98. о. Володимир Бабій, завід. в Суходолі.

Місію до навчання релігії отримали:

- Ч. 4987. Настоятельки сирітського захисту в Журавні, в школах тамже.
- Ч. 4036. Александер Малиновський, укінч. богослов в Жукові.
- Ч. 5037. Іван Власенко, дяк в Манаєві.
- Ч. 4985. Іван Гавран, управ. школи в Корчині.
- Ч. 4986. Евдокія Нарольська, учит. в Добрівлянах.
- Ч. 4977. Николай Вояковський, укінч. богослов в Скалаті.
- Ч. 5491. о. Стефан Смачимо, прив. сотр. в Перемишлянах, в школах на території тоїж парохії.
- Ч. 5583. Олександр Пасіка, учит. в Щепанові.
- Ч. 5389. Ярослава Білоус, учит., в Монастирці.
- Ч. 5223. о. Мих. Ходань, в прив. гімн. в Радехові.
- Ч. 4604. о. Волод. Федусевич, в Миколаєві н/Дн.
- Ч. 5296. Ольга Попадюк, учит. в Черемхові.
- Ч. 5250. Марія Кучиківна, учит. в Кавчім Куті.
- Ч. 5224. Юлія Богданівна, учит. в Цецовій.
- Ч. 5127. Яков Пархуць, учит. в Бабухові.
- Ч. 5272. Роман Базилевич, упр. школи в Прибині.
- Ч. 5442. о. Николай Лішинський, в промисл. шк. в Стрию.
- Ч. 5474. Пант. Посацький, учит. в Грабівці.
- Ч. 5584. Марія Слюзарівна, в шк. УПТ. в Долині.
- Ч. 5585. Ярослав Олексюк, упр. школи в Черниці, Ник. дек.
- Ч. 5751. о. Й. Ковальчук, ером. в Доброполі, на час побуту в Зарваниці.
- Ч. 5783. Семен Лукашевський, упр. шк. в Городищу корол.
- Ч. 5637. Петро Лазо, учит. в Яглуши.
- Ч. 5686. Дмитро Павлишин, учит. в Козині.
- Ч. 5684. Евстахій Кушнір, учит. в Волиці.
- Ч. 5936. о. Мик. Галаєнт, в школах на Пасіках і Конопніцкої у Львові.
- Ч. 5785. Володимир Парина, учит. в Камінці.
- Ч. 240. Севаст. Зубрицький, укінч. богосл. в Кобилівцях.
- Ч. 27. Захарій Яструбецький, церк. півець, на Грицайках і Мозолівці.

Душпастирські посади отримали:

- Ч. 5150. о. Михайло Ференц, екс. завід. в Дашаві.
- Ч. 5027. о. Григорій Городницький, екс. зав. в Панасівці.
- Ч. 5262. о. Йосафат Маркевич ЧСВВ. сотр. в Щирці.
- Ч. 5262. о. Павло Теодорович ЧСВВ. сотр. при Архк. Церкві у Львові.
- Ч. 5343. о. Іван Яськів, екс. в Німшині.
- Ч. 5274. о. Дмитро Яців, екс. зав. в Сернках гор.
- Ч. 5227. о. Віталій Градюк, сотр. при Архк. Церкві у Львові.
- Ч. 5232. о. Йосафат Алиськевич, завід. в Либохорі.
- Ч. 5491. о. Стефан Смачило, неопр. прив. сотр. в Перемишлянах.
- Ч. 5740. о. Николай Дичковський, екс. зав. в Небиліві.
- Ч. 5411. о. Теодор Левицький, завід. в Камени.
- Ч. 5856. о. Стефан Мандзик, екс. зав. в Росточках - Кальнім.
- Ч. 5874. о. Іван Ілевич, екс. зав. в Баличах нагірн.
- Ч. 5740. о. Волод. Левицький, екс. зав. в Слободі неб.
- Ч. 196. о. Григорій Кармелита, екс. зав. в Бібрці.
- Ч. 337. о. Стефан Карпович, екс. зав. в Манаєві.
- Ч. 5792. о. Зенон Чубатий, неопр. прив. сотр. в Мишковичах, з осідком в Луці.
- Ч. 5791. о. Ігнатій Козак, неопр. сотр. в Калуші, з призн. повнити душп. обов. з правом управи в Долині.

12	Які є в парохії і дочерних місцевостях стоваришення, кооперативи, установи просвіти, добродійні, економічні?		
13	Воевідство		
14	Віддалення в кілометр. і назва місцевости, де находиться	староство	км.
		почта і телеграф	км.
		залізнична станція	км.
15	Парох, (завідатель, сотрудник)	кожного з осіб: наз- виско, ім'я, дата роджен- ня, дата орд., жонатий, вдовець чи безженний, степен, титули, відзна- ки (крилошанин, совіт- ник, червоний пов'яз і пр) точна адреса	
16	Всі прочі священи- ки (катехити, ди- ректори шкіл, про- фесори, емерити), що мешкають в об- ласті парохії		
17	Дяк чи іспитований		
18	Посмертна хроніка духовен- ства за 1924 рік		

Деканат:

[illegible]

- Ч. 5793. о. Лев Крушельницький, неопр. прив. сотр. в Мізуни.
Ч. 5707. о. Михайло Мартинюк, неопр. експ. сотр. в Магдалівці.
Ч. 5795. Володимир Ковальський, неопр. завід. в Мечищові.

Ординовані зістали:

Михайло Мартинюк, Володимир Ковальський, Стефан Смачило, Теодор Лішинський, Василь Максимець, Василь Мельник, Профiрiй Луцик ЧСВВ., Омелян Стасюк, Лев Крушельницький, Ігнатій Козак, Зенон Чубатий.

Дяківський іспит зложили:

- Ч. 4118. Дмитро Хомин.
Ч. 4770. Йосиф Іващишин.
Ч. 3951. Дмитро Канюка.
Ч. 4900. Іваи Мазуркевич.
Ч. 4901. Николай Герус.
Ч. 4802. Михайло Бадунь.
Ч. 4117. Андрій Цап.

- Ч. 5456. о. Роман Крижановський, парох Небилова дня 28/XI 1924 р.
Ч. 196. о. Александер Данилович, парох Бібрки дня 6/I 1925 р.
Ч. 463. о. Юліян Дуткевич, парох в Дмитрові дня 23/I 1925 р.

Душі їх поручається молитвам ОО. Собратій.

Львів, дня 3. лютого 1925.

Від гр.-кат. Митрополичого Ординаріату.

свщ. Михайло Яцковський
Канцлер

Александер Бачинський
ген. Вікарій

2503. d. von Kottmarischer, 1800, in d. Corp. a. Mayen.
 2504. d. von Kottmarischer, 1800, in d. Corp. a. Mayen.
 2505. d. von Kottmarischer, 1800, in d. Corp. a. Mayen.

Opfermahlzeiten

Opfermahlzeiten, 1800, in d. Corp. a. Mayen.
 Opfermahlzeiten, 1800, in d. Corp. a. Mayen.
 Opfermahlzeiten, 1800, in d. Corp. a. Mayen.

Opfermahlzeiten

- 1. 1118. Opfermahlzeiten
- 1. 1119. Opfermahlzeiten
- 1. 1120. Opfermahlzeiten
- 1. 1121. Opfermahlzeiten
- 1. 1122. Opfermahlzeiten
- 1. 1123. Opfermahlzeiten
- 1. 1124. Opfermahlzeiten
- 1. 1125. Opfermahlzeiten

1. 1126. Opfermahlzeiten, 1800, in d. Corp. a. Mayen.
 1. 1127. Opfermahlzeiten, 1800, in d. Corp. a. Mayen.
 1. 1128. Opfermahlzeiten, 1800, in d. Corp. a. Mayen.
 1. 1129. Opfermahlzeiten, 1800, in d. Corp. a. Mayen.

Opfermahlzeiten, 1800, in d. Corp. a. Mayen.

Opfermahlzeiten, 1800, in d. Corp. a. Mayen.

Opfermahlzeiten, 1800, in d. Corp. a. Mayen.
 Opfermahlzeiten, 1800, in d. Corp. a. Mayen.
 Opfermahlzeiten, 1800, in d. Corp. a. Mayen.

Всі, хто пасічникує, починає пасічникувати або цікавиться пасічництвом,
мусить мати на столі у себе єдиний український пасічницький часопис

„Українське Пасічництво“

1925. ————— Рік видання IX. ————— 1925.

щомісячний ілюстрований часопис поступового пасічництва

ЗАВДАННЯ ЧАСОПISУ правдиво і вичерпуючо відбивати на своїх сторінках пасічницьке життя і бути органом українськ. пасічника.
»УКРАЇНСЬКЕ ПАСІЧНИЦТВО« присвячено головним чином практичному пасічництву. На сторінках часопису друкується все нове і видатне в пасічництві, що є в краю і за кордоном.

В **»Українськ. Пасічництві«** пишуть видатніші укр. пасічники.

ПАСІЧНИКИ!
Поширяйте свій часопис **»Українське Пасічництво«**. Передайте сю оповістку сусіду.

Редактор-видавець
Є. Архипенко.

В часопису **безплатно** друкуються **відповіді на запитання** пасічників, а також кождий передплатник **має право** умістити в часопису **свою оповістку** один раз за **половину ціни**.

===== **Окремий відділ для починаючих пасічникувати.** =====

ПЕРЕДПЛАТА З ПЕРЕСИЛКОЮ ВІНОСИТЬ:

На $\frac{1}{2}$ року 4 зол. пол., на 3 міс. 2 зол. Окреме число коштує 80 сот. (греш.).

До Америки 1 доляр. До Чехії 30 кор. чес. До Румунії 140 лей.

Гроші висилати з закордону рекомендованими листами.

Хто надсилає одразу передплату за 10 прим., дістає до кінця року одинадцятий прим. безплатно

Передплату висилати чеком на П. К. О. в Варшаві ч. 80.487.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Здолбунів, ул. Острозька, ч. 2.

Останніми часами в Ужгороді повстало Товариство Українське, яке своїми фондами основало Фабрику дзвонів.

під фірмою

===== **А К О Р Д** =====

Єсли калькуляція покаже, що замовляти з Ужгороду дзвони до наших церков оплатиться, тож самопонятно належить підпирати сю нашу хотай за горами фабрику.

Оплата ричалтова

розпор. Міністерства Почт і Тел.
з 25,5 1923 Ч. 2527/V.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

В _____

почта _____

Львівсько-архієпархіальні відомости

РІЧНИК XXXVIII.

Львів, 15. квітня 1925.

Ч. II.

Н. 10/Орд.

З нагоди 25-ого року обняття мною Митрополичого Престола мною Всечесних Отців, зібраних на соборчиках або поза соборчиками були так добрі прислати мені щирі желання й заяви солідарности й братньої любови. Крім того много Всечесних Отців прислало мені письма, підписані численними вірними. Всі ті письма були для мене предметом великої радості й потіхи у тих незвичайно важких часах, які проживаємо. Але найбільше я тішився письмами, підписаними шкільною дітворою. Прошу мені не брати за зле, що письмами шкільних діточок більше тішуся, як письмами Всечесних мною високоцінених Отців Деканів і Парохів. Воно моглоб видаватися несправедливим, наколиби я не був винен Всечесн. Духовенству якраз і ту радість, яку мені діти приносять. Вониж не лишень моєю, але й Всеч. Отців і цілої Церкви й Народа є потіхою і радістю.

Дякуючи всім тим, що про мене зволили памятати, — дякуючи особливим способом за цінні для мене молитви, хочу всім дати перед Богом, що видить мою совість, торжественне запевнення, що у сповненні свого душпастирського уряду хочу завсїгди руководитися лишень вглядом на їх добро, — і всі свої сили все посвячувати справі Божого Царства поміж ними і в їх душах. Не перестаю о Вас усіх молитися та безнастанно своє життя жертвую Господу Богу за моїх во Христі братів і дітей.

Вдячність за Ваші щирі серця й за Вашу любов побільшає в мені бажання: працюю, молитвою й жертвами сплачувати довг обовязків і довг любови.

Львів, дня 9. цвітня 1925.

† Андрей
Митрополит

Ч. 4/Орд.

Закон о попереджаючій цензурі книг.

Понеже обовязуючі в нашій АЕпархії закони що до апробати книг допускають деякі сумніви і неясности, Митрополичий Ординаріат засягнувши ради Преосвященного Епископа Суфрагана Боцяна і Всв. Капітули видає слїдуєчий епархіальний закон:

§ 1. Під назвою книги розуміє сей закон всі книжки, брошури, часописи і якінебудь письма видавані друком.

§ 2. Без попереджаючої церк. апробати не вільно навіть світським видавати: а) Письма св., коментарів до него, перекладів, або трактатів о нїм. б) Книг, що відносяться до Богословія, Історії Церкви, Права церк. Природного Богословія, Етики і інших наук стоячих в звязи з релігією і моральністю, книг богослужебних, молитвословів, пісень церковних, творів аскетичних, моральних, містичних і взагалі всяких писем в яких

міститься щось, що має яку зв'язь з релігією і обичайністю. в) Образи, образці з молитвами або й без них. г) Листки зі списом відпустів, наданих Апост. Престолом.

§ 3. Наколи Ординаріят, який міг дати апробату (Ординаріят автора або місця, де мали видаватися або розповсюджуватися книги) відмовив апробати, а ця обставина була тут замовчана в просьбі о апробату, Митр. Ординаріят уважавби апробату осягнену тим поданням за неважну.

§ 4. Монахи стараючися о апробату, мають предложити позволенне своїх настоятелів.

§ 5. Не вільно священикам без позволення Ординаріату, монахам же без позволення своїх настоятелів і Ординаріату видавати книжок навіть світського змісту; не вільно їм видавати і редагувати часописів, або дописувати до них.

§ 6. В часописах, які містять статі проти католицької віри і христ. обичайности, не вільно і світським католикам дописувати хіба із справедливої якоїсь причини, про яку має судити Ординаріят.

§ 7. Хто би зі священиків дописував до такого часопису (як висше § 6) без виразного позволення Ординаріату, стягає на себе суспензу від всякого священодійствія і тратить юрисд. до слухання сповіди.

§ 8. В ту суспензу паде кожний священик через сам факт написання в таких часописах (як висше § 6.) без дозволу Ординаріату якої небудь статі навіть безіменної і про предмет, що не має зв'язи з вірою. За рівнозначне з написанням, узнає цей закон підписання, або подиктовання, або інспірованне такої статті.

§ 9. Розрішення від тої суспензи застережене Ординаріатови.

§ 10. Без позволення Апостольського Престола згл. Римської Конгрегації не вільно видавати збірки молитов з вілпустами наданими Апост. Престолом і збірки декретів Римських Конгрегацій.

§ 11. Не вільно видавати перекладу св. Письма инакше як під особливим наглядом Ординаріату і з нотами винятими головнo з письм св. ОО. Церкви і кат. учених.

§ 12. Апробати оригінального тексту якогось діла і якогось видання не вистарчає на видання його перекладу ані на друге видання, для якого потреба нової апробати.

§ 13. Відбитки статті апробованої в періодичнім часописі не потребують нової апробати.

§ 14. Назначені Митр. Ординаріатом цензори мають обов'язок в сповненню свого обов'язку не поводитися ніяким людським зглядом і видавати свій осуд опираючися тільки на догматах катол. віри, на науці Вселенських Соборів і Апостольського Престола.

§ 15. Цензори мають обов'язок видати свій суд на письмі. Коли суд прихильний, Ординаріят уділяє позволення на видання, перед яким поміщується суд цензора з його іменем і лиш виїмково і рідко позволяє Ординаріят опустити згадку за цензора.

§ 16. Авторам не має бути знане імя цензора, заки видав прихильний суд.

§ 17. Позволенне на видання уділяє Ординаріят лише на письмі; воно має бути поміщене або на початку або на кінці книги з підписом уділяючого позволення, з поданням місця і часу.

§ 18. Наколи відмовляється позволення, на просьбу автора подається причину відмови, хіба важна причина вимагає чого иншого.

§ 19. Сей заказ обов'язує всіх священиків Львівської Аєпархії і поза її територією, а священиків чужих Епархій на територіях Львівської Аєпархії.

§ 20. Сей закон проголошений через випечатанне в Аепархіяльних Відомостях обов'язує від першого мая 1925. н. ст.

Львів дня 9 квітня 1925.

† Андрей
Митрополит

† Йосиф
Еп. Л. Пом.

Александр Бачинський
Генер. Вікарій

Андрей Білецький
препозит М. Капітули

Ч. 9/Орд. 1925.

Митрополичий Ординаріат в порозумінню з Митрополичою Капітулою і Митрополичою Консисторією по вислухання опінії Товариства Самопомочи Дяків у Львові видає слідуючий епархіяльний закон:

Службова прагматика

дяків гр. кат. Львівської Архієпархії.

Арт. I. кваліфікація дяка.

- § 1. Дяк може бути:
- а) кваліфікований висшого степені (дірігент).
 - б) кваліфікований низшого степені (реєнтії).
 - в) некваліфікований (дяк). —
- § 2. Кваліфікацію дяківську може одержати хто:
- а) є вірним гр. кат. Церкви.
 - б) є членом українського народу.
 - в) укінчив всенародну школу.
 - г) » 20. літ життя.
 - д) відбув 2-літну практичну науку в дяківській школі або у кваліфікованого дяка.
 - е) зложив кваліфікаційний іспит перед комісією установленою через Митрополичий Ординаріат і одержав від неї свідоцтво з успіхом зложеного іспиту.
- § 3. Від поодиноких в § 2, в-е наведених услівій може уділити диспензу Митрополичий Ординаріат.
- § 4. Кваліфікація дяка триває у дяків, займаючих безпереривно дяківську посаду, досмертно; для дяків, які через 6. років безпереривно а добровільно не сповнялиб дяківських обов'язків, важність кваліфікаційного іспиту вигасає.

Арт. II. Іспити дяків.

- § 5. Дяківські іспити є:
- а) кваліфікаційний висшого степ.,
 - б) » низшого степені,
 - в) конкурсний. —

§ 6. Кваліфікаційні іспити є теоретичні, а здає їх дяк по 2-літній науці (§ 2, д.) в ціли одержання кваліфікації дяка; конкурсний іспит є практичний; а здає його кваліфікований дяк, який відбув 2-літну практику (яко дяк провізоричний або молодший § 23 і 28) і 3 літну службу дяківську, в ціли одержання нової сталої дяківської посади (§ 37 д.).

§ 7. Кваліфікаційний іспит низшого степені обнимає слідуючі предмети:

- а) катехизм більший,
- б) Біблійну історію Старого і Нового Завіта в більшім обемі,
- в) Літургіку і її символіку,
- г) Типик,
- д) Церковно-славянську мову, (читанне),
- е) Церковний спів з Гласопісця, Ірмольогіона і Богогласника на 2. голоси (прім і втор). —

§ 8. Кваліфікаційний іспит висшого степені обнимає крім в § 7. наведених предметів еще слідуючі:

- з) Церковний спів (§ 7. е) на 3. голоси (добирання баса).
- ж) нотний спів на 4. голоси,
- и) теорія музики і співу,
- і) штука діріговання,
- к) толкованне церковно-славянської мови.

§ 9. Конкурсний іспит обнимає слідуючі предмети:

- а) Катехизм середний,

- б) Біблійна історія Нового Завіта в середнім обемі,
- в) Літургіка загальна,
- г) Типик,
- д) Церковно-славянська мова (читанне),
- е) Церковний спів (§ 7. е) на 2. голоси. —

§ 10. Членів іспитових Комісій іменує Митрополичий Ординаріат.

- а) до Катехизму Біблійної історії, історії Церкви і Літургіки і Церковної мови з помежи духовенства.
- б) до типика і церковного співу з помежи дяків,
- в) до нотного співу, теорії музики і співу та штуки діріговання з помежи доволно вибраних фахових сил.
- г) крім іспитувателів засідає при комісії яко заступник Митрополичого Ординаріату через него іменований предсідник комісії і нотар.

§ 11. Речинець іспитів є сталий, а саме: в перші середи по празниках Св. Юра і Покрови Пресв. Діви.

§ 12. Зголошуватися до іспитів мають кандидати на руки Митрополичого Ординаріату окремим поданням, залучаючи:

А) при зголошеннях до кваліфікаційного іспиту обох типів:

- а) метрику крещення,
- б) шкільні свідоцтва,
- в) свідоцтво моральности, виставлене дотичним парохом,
- г) посвідку відбутої 2-літної фахової дяківської науки, виставлену дотичним кваліфікованим дяком — учителем (§ 2. д.).

Б) При зголошеннях до конкурсового іспиту крім під А) наведених алегатів має долучити:

- д) свідоцтво кваліфікац. іспиту.
- е) свідоцтво відбутої 2-літної практики (яко провізоричний дяк або піддячий) по кваліфікаційнім іспиті.
- з) свідоцтво відбутої 3-літної служби. — Оба послідні свідоцтва виставляють дотичні парохі. —

§ 13. Свідоцтво зложеного іспиту (чи кваліф. чи конк.) виставляє Канцелярія Митрополичої Консисторії, зазначаючи:

А) цензури з поодиноких питань предметів після скалі:

- а) дуже добрий,
- б) добрий,
- в) достаточний,
- г) недостаточний,

Б) цензуру зі слуху після в § 13. А. поданої скалі.

В) цензуру голосу:

- а) тенор,
- б) баритон,
- в) бас,
- г) без голосу (недостаточний)

Г) загальну цензуру:

а) »одержує кваліфікацію висшого згл. низшого степені на дяка з відзначенням«; евент. »зложив конкурсний дяківський іспит з відзначенням«.

б) »одержує кваліфікацію висшого згл. низшого степені на дяка«, евент. »зложив конкурсний дяківський іспит«.

в) »не одержує кваліфікації на дяка« евент. »не зложив конкурсового дяківського іспиту«.

§ 14. Функції поодиноких членів комісії є слідуючі:

А) Іспитувателі ставляють питання, записують цензуру зі свого предмету до протоколу і підписують протокол.

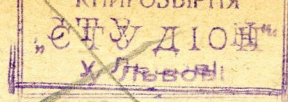
Б) Іспитувателі церковного співу на спільній конференції предкладає цензуру зі слуху і голосу і вислід голосованя записує до протоколу.

В) Предсідник означає загальну цензуру після слідуючих норм:

а) коли кандидат бодай з половини поодиноких обовязкових предметів одержав ноту: »дуже добрий«, а з прочих предметів бодай: »добрий« одержує цензуру з »відзначенням«.

б) коли не має ані одної цензури »недостаточно« а не відповідає вимогам § 14. В. а., одержує звичайну загальну цензуру після § 13. В. б.

в) коли одержав хочби одну цензуру; недостаточний, одержує свідоцтво іспиту з загальною цензурою після § 13. В. в.

Вкінці предсідник підписує протокол і прочитує вислід іспиту кандидатам.

Г) Нотар веде протокол, де вписує поодинокі питання і підписує протокол.

15. Цензура: «недостаточний» зі слуху і голосу ділає кандидата неспосібним на дяка.

16. Цензура: «недостаточний» з одного тільки предмету, управляє кандидата до поправчого іспиту з сего предмету за пів року; нова цензура з того предмету одержує в свідоцтві добавку: «при поправчій іспиті».

17. Хто при іспиті одержить з двох або більше предметів цензуру: «недостаточно», може приступити до повторного іспиту не скорше як за 1. рік.

18. Коли дяк має свідоцтво кваліфікаційне низшого степені і бажає одержати таке свідоцтво вишого степеня, підчиняється доповнячому іспитови тільки з предметів в § 8. означених і одержує нове свідоцтво повне, в яким містяться цензури з попереднього іспиту і нові.

19. Таксу за іспит і виставлення свідоцтва приписує Митрополіча Консисторія, а складається її перед іспитом. Поправчі іспити не уважаються окремими іспитами і не вимагають окремої такси.

20. Хто 3 рази перепав при іспиті, тратить право до дальших іспитів.

21. Від утрати сего права як також від обовязку складання конкурсних іспитів диспензувати може Митрополічий Ординаріат.

22. Важність конкурсного іспиту триває 6. літ.

Арт. III. Посади дяків.

23. Посади дяків є:

- а) дяків старших,
- б) дяків молодших.

24. Посади старших дяків є при всіх матерніх церквах, а можуть бути і при дочерних церквах, де на те віновання pozwalająть.

25. Посади молодших дяків можуть бути при матерніх церквах попри

посаду головного дяка або при дочерних церквах, при яких віновання на удержання старшого дяка не pozwalająть.

§ 26. Дяк може мати рівночасно посаду при матерній і дочерній церкві тої самої парохії.

Арт. IV. Обсада дяківських посад.

§ 27. Посаду молодшого дяка може одержати кваліфікований кандидат, а на случай браку такого або відповідних фондів також некваліфікований. Надає її виключно сам місцевий парохіальний Уряд по засягненню опінії старшого дяка, як також і звільняє з неї без дальшого відклику.

§ 28. Посади старших дяків можуть бути обсажені:

- а) провізорично,
- б) стало.

§ 29. Провізорична обсада посади старшого дяка довершується:

- а) коли опорожниться посада старшого дяка,
- б) на час аж до сталого обсадження посади,
- в) кваліфікованою або не кваліфікованою силою.

§ 30. Провізоричну обсаду посади старшого дяка довершує сам місцевий парохіальний уряд доносячи про довершену обсаду до уряду деканального.

§ 31. Звільнення з посади провізоричного дяка довершує сам місцевий парохіальний уряд, виповідаючи службу на 1 місяць наперед, а на случай більшої провини дяка і без виповідження, про що повідомляє деканальний уряд.

§ 32. У всяких непорозуміннях при провізоричній обсаді посади старшого дяка послідною рішаючою інстанцією є деканальний уряд.

§ 33. Стала обсада посади старшого

- а) кваліфікованою силою,
- б) яка відбула 2-літню практику,
- в) через окремий конкурс.

Арт. V. Конкурс.

- § 34. Коли опорожниться посада старшого дяка, місцевий парохіальний уряд:
- а) сейчас обсаджує провізорично посаду після § 29—30.
 - б) протягом 1 місяця доносить через деканальний Уряд до Митрополичої Консисторії про опорожнення посади означуючи висоту поборів дяка, до сеї посади привязаних.
- § 35. Митрополича Консисторія:
- а) повідомляє про опорожнення посади протягом 1. місяця від одержання повідомлення Товариство самопочи дяків,
 - б) сповіщує конкурс у найближшій числі Архієпархіяльних Відомостей, подаючи висоту поборів і речинець до вношення прошень о надання посади.
- § 36. Кандидати вносять подання до парохіального Уряду, де є опорожнена посада.
- § 37. До подань належить долучити слідуєчі документи:
- а) метрику крещення і евентуально вінчання,
 - б) шкільні свідоцтва,
 - в) свідоцтво кваліфікац. іспиту,
 - г) свідоцтво 2-літної практики,
 - д) свідоцтво зложення конкурсowego іспиту, колиб кандидатови минуло 5. літ від зложення кваліфікаційного іспиту,
 - е) свідоцтва поведення від парохіальних урядів, при яких кандидат повнив службу (гл. слід. §).
- § 38. В свідоцтві поведення має бути подане:
- а) час від якого і до якого дяк повнив службу в даній місцевости.
 - б) рід служби (дяк молодший, пропровізоричний, сталий).
 - в) цензура спосібности,
 - г) » ревности в церкві,
 - д) цензура поведення в домашнім пожиттю.
 - е) цензура відносин до душпастирів,
 - з) » » до парохіянів.
 - ж) цензура відносин до громадянського життя (після Арт. 7)

Тільки цензури додатні виповнюється словно.

- § 39. Неоправдане недолученне документів або неоправдане спізненне терміну ділає подання неважним.
- § 40. Парох. Уряд місця, де є опорожнена посада дяка,
- а) опініює всі надіслані подання,
 - б) укладає свою пропозицію,
 - в) пересилає всі акта до деканального уряду.
- § 41. Деканальний Уряд:
- відсилає всі акта зі своєю опінією до Митр. Ординаріату.
- § 42. Митрополичий Ординаріат:
- а) відсилає пропозицію до Тов. Сам. дяків в цілі уложення умотивованого терна з узглядненням опінії пароха і вимог дотичної парохії.
 - б) іменує одного кандидата з терна дяком на опорожненій посаді.
 - в) відсилає декрет іменования і
 - г) звертає всі подання до дотичного парохіального Уряду.
- § 43. Парохіальний уряд, де є опорожнена посада дяка протягом 14. днів від одержання актів:
- а) пересилає дотичному кандидатови номінаційний акт, полишаючи його документи у себе,
 - б) назначує йому термін до зложення службової присяги і обняття посади,
 - в) документи всіх прочих кандидатів відсилає по обняттю посади новоіменованим дяком до дотичних парохіальних урядів зі сигнатурою від себе: »не узгляднено«.
- § 44. Іменований дяк в назначенім речинци:
- а) одержує від парох. уряду, де дотепер повнив службу, звільнення від служби.
 - б) зголошується в парохіальнім уряді місцевости, де одержав посаду.
 - в) складає службову присягу і від тої хвилі датується його нова служба.
- § 45. Місцевий парох:
- а) передає йому інвентар крилоса і
 - б) в найблизшу неділю або свято підчас Богослуження в присутности

провізорів представляє нового дяка вірним.

- § 46. Неоправдане неявлення кандидата до присяги і обняття посади в речинці 1 місяця від дня доручення йому номінаційної грамоти вважається за зречення посади і тоді настає нова конкурсова процедура починаючи від § 40. Артикулу V. се є місцевий парох предкладає властям наново пропозицію на основі дотепер внесених подань.
- § 47. Наколиб дяк рівночасно вносив подання на кілька посад, предкладає удостоверені відписи своїх документів.

Арт. VI. Побори дяків.

- § 48. На побори дяка складаються:
- а) мешканне, евент. господарські будинки, де такі є; де нема, обов'язані парохіяни на жаданне парохіяльного уряду о мешканне постаратися в конкуренційній дорозі;
 - б) поле призначене для дяка;
 - в) поле, яке духовна власть зможе з призначених на парцеляцію ерекціональних ґрунтів на удержання дяка забезпечити;
 - г) дохід з фундацій призначених для дяка;
 - д) платня, де така установа;
 - е) звичаєм узаконнені річні датки парохіянів (роківщина) яких не вільно збирати яко умову Великодньої сповіді;
 - з) винагорода в грошах за парохіяльні треби, в яких участь бере дяк, у висоті 20% від загальної квоти (себто 25% від скількості призначеної для священика, хибаби Митрополитим Ординарієм одобрений письменно звичай інакше установив,
 - ж) датки в натурі за церковні чинности у висоті 33% се є $\frac{1}{3}$ часть загального приносу.
- § 49. Сталі дяки мають право до всіх в § 48. наведених поборів, провізоричні до всіх крім мешкання (§ 48 а), за час функціонування, а через 6. місяців по смерті дяка попередника тільки до половини поборів; (§ 54) на случай заступства

суспендованого дяка, провізоричні побирає тільки доходи під з-ж (§ 71); дяки молодші одержують винагороду після умови з старшим дяком.

- § 50. Коли в середині календаревого року наступить зміна дяків, розділюються доходи під б—д наведені за час повнення обов'язків (pro rata temporis) числячи рік від Томиної Неділі.
- § 51. Побори дяка під з—ж наведені винагорода за (пар. треби) стягає сам управитель парохії і виплачує дякови після скалі поданої в § 48 з—ж, однак по відрученню з цілости евентуально побічних видатків, як на світло, 5% для паламара і т. и. Додаткове домагання доплат від парохіянів за церковні чинности зі сторони дяків є дисциплінарно заборонене, тільки запла-ту за читання псалтири при померших годить і побирає сам дяк.
- § 52. На случай недуги, або иншої оправданої перепони у повненню службових обов'язків має дяк вправді право побирати повні посори, але однак має обов'язок сейчас зголосити перепону парохови і своїм власним коштом дати заступника, на якого згодиться парох, на час перепони.
- § 53. На случай утрати голосу або слуху, як також слабости або иншої перепони у повненню службових обов'язків, триваючої довше як 12. місяців, а на случай самовільного а неоправданого усунення від повнення службових обов'язків хоч би на короткий час мимо візвання пароха, або неоправданого переступлення речинця відпустки: з огляду на добро церкви має парох право узнати посаду дяка за опорожнену та приступити до оповіщення конкурсу (після Арт. V).
- § 54. На случай смерті сталого дяка в службі, церковна прислуга і братство зі світлом і хоругвами беруть участь у торжественнім похороні безплатно, вдовиця згл. діти помершого дяка мають право через

12. місяців числячи від дати смерті до мешкання, яке занимали, і до половини всіх прочих поборів дяка (§ 49).

§ 55. Заосмотренне дяка на случай неспособности до праці, як також заосмотрення вдів і сиріт дяківських по 6. місяцях від смерті дяка може наступити на основі окремого пенсійного статута.

Арт. VII. Обязанки дяків.

§ 56. Кождий дяк має слідуєчі обовязки в церкві:

- а) при читаній Літургії служити.
- б) при співаних, обрядом і звичаєм узаконених або через священника розпоряджених Богослуженнях співати у крилосі,
- в) при всіх принагідних Богослуженнях в церкві і поза церквою ставитися в часі і на місці і служити священникови згл. співати,
- г) провадити хор щонайменше 2 голосовий на самолівку, а зглядно учити і вести 4. голосовий хор нотного співу,
- д) удержувати в порядку церковні книги і ноти,
- е) заховувати спокій і тишину в церкві, захристії і на цвинтари,
- з) на случай потреби зайнятися виконанням служебних чинностей при всіх Богослуженнях.

§ 57. У відношенню до душпастирів має дяк:

- а) оказувати їм поважанне і по слух, жичливість і чемність,
- б) підпирати щиро їх труди в церкві і громад,
- в) повинуватися виключно і безумовно парохови у церковних справах.

§ 58. У відношенню до піддячих, хору, прислуги церковної і церковного братства, має дяк бути супротивним спокійним, чемним і жичливим, хоч при тім і рішучим.

§ 59. В домашнім пожиттю має дяк:

- а) жити примірно з ріднею,
- б) виховувати побожно діти,
- в) бути тверезим,
- г) присвічувати громаді приміром християнських чеснот і викону-

вання релігійних практик, а особливо частим прийманням св. Тайн Покаяння і Евхаристії.

§ 60. У відношенню до парохіян має дяк:

- а) поводитися з ними чемно і жичливо,
- б) бути їм дорадником в трудах і потішителем у терпінню.

§ 61. В громадськім життє має дяк:

- а) дбати про славу Богу, добро христ. католицької Церкви і спасення душ,
- б) лагодити у громаді партійні спори,
- в) помагати громаді у культурній, просвітній і економічній праці,
- г) по змозі учити дітей і громадян церковного співу і гуртувати співлюбивих парохіянів у крилосі, щоби при торжественних Богослуженнях не співав сам дяк.

§ 62. є вказаним, щоби кождий дяк був членом свого станового товариства.

Арт. VIII. Права дяків.

§ 63. Кождий дяк має слідуєчі права:

- а) в церкві засідати в крилосі,
- б) при процесіях поступати на чолі хору за хоругвами перед священником; де нема хору, дяк іде за священником,
- в) уживати довгу, чорну одєжу,
- г) уживати при відправах поза церквою, коли священник убирає колпак, низьку, круглу шапочку чорної краски (папафія).

§ 64. По укінченню кождого десятиліття бездоганної служби має дяк привілей одержати на внесення місцевого пароха від Митр. Ординаріату похвальну грамоту і привілей носити синій гузик на папафії.

§ 65. Коли дяк укінчить бездоганно 20. літ служби, то одержить 2 похвальні грамоти а не має в очі впадаючої фізичної уломности, має право через місцевий парохіяльний уряд внести апробовану через деканальний уряд просьбу до Митр. Ординаріату о поставлення дяка на духовний степєнь четця і півця. Висвячений дяк має привілей но-

сити обойчик а при Богослуженнях убирати Стихар.

§ 66. За надзвичайні заслуги може дяк на внесенє пароха, затверджене деканальним урядом і ухвалою Митрополичої Консисторії після волі Митр. Ординаріату одержати посвяченне на піддіакона.

Арт. XI. Дисциплінарні справи.

§ 67. Безпосереднім зверхником дяка є місцевий душпастир.

§ 68. Супроти провинившихся дяків можуть наступити слідуючі кари:

A. порядкові:

- а) приязне напiмнення,
- б) строге упiмнення з загрозою,
- в) часова суспензія,
- г) відсунення від конкурсового іспиту на означений час,

B. дисциплінарні:

- д) заміна посади, оскільки дотичні парохі на нового дяка згодяться,
- є) утрата посади,
- ж) виключення з дяківського стану.

§ 69. Коли дяк провиниться проти котрої небудь точки Арт. 7. священник уділяє йому напiмнення, перший раз приязно устно, другий раз строго зі загрозою на письмі (§ 68, а, б.).

§ 70. Коли 2 упiмнення не допоможуть, а в случаю, наколиб дяк виступив лично обидливо проти священника, викликав згiршення або провинився проти карного закона, то і сейчас без попередних упiмнень парох суспендує дяка в його чинностях, прибирає на його місце провізоричного дяка і доносить про се деканови, а наколиб дяк повнив службу у самого декана, то декан доносить до віцедекана або до суcідного декана.

§ 71. Суспендований дяк помічний або провізоричний тратить тим самим і посаду; суспендований дяк сталий побирає тільки доходи в Арт. 5. а—з визначені а тратить на час суспензії всі побори в Арт. 5. ж—и визначені (гл. § 49.).

§ 72. Декан або його заступник по-кликує одного зі сусідних свяще-

ників на нотаря, переводить слідство і або

а) реститує дяка, або

б) накладає відповідну кару після § 68, в, (дальша суспензія на певно означений час), по якій відбуттю наступає реституція дяка, або

в) наколиб провина дяка була так тяжка, що домагалабся кари дисциплінарної в § 68 г—ж означеної, декан пересилає всі акта з відповідним внесенням до Митр. Суду церковного I. інстанції у Львові.

§ 73. Митрополичий Суд церковний визначає речинець розправи, по-кликує дотичного пароха, дяка і еwent. свідків на розправу і видає присуд. До розправи може дяк прибрати оборонця з помежи духовенства, дяків або вписаних на листу адвокатів гр. кат. віри і української народности.

§ 74. Обом сторонам прислугує в речинці 14-дневнім право відклику до Митр. Суду церковного другої інстанції у Львові, якого рішення обов'язує їх вже дефінітивно.

§ 75. У всіх справах, які мав би дяк піднести проти священника свого, властивим компетентним суддею є дотичний декан, до 1. відклику Митр. Суду церк. I. інстанції, до 2. відклику Митр. Суду церк. 2. інст. у Львові.

§ 76. У спорах дяка з членами громади є суддею 1. інстанції місцевий парох, суддею 2. інстанції декан, 3-ої інстанції Митр. Суду церк. 1 інстанції у Львові.

§ 77. У спорах між двома дяками є першою і послідною інстанцією мировий суд товариства Самопомочи дяків у Львові.

§ 78. Дяк, який поминув би компетенцію судів в § 75—77 означених, підлягає ригорам в 70—74 означених.

Арт. X. Переходові постанови.

§ 79. Всі посади старших дяків, заняті в дни низше поданим оповіщення сеї прагматики, будуть уважатися за стало обсажені, наколи

А) що до кваліфікованих дяків:
а) буде стверджена їх бездоганна служба,
б) одержить від Митр. Ординаріату стабілізаційну грамоту.

Б) що до некваліфікованих дяків:
а) буде стверджена їх бездоганна служба,
б) зложать в дволітнім терміні кваліфікаційний іспит,
в) одержать від Митр. Ординаріату стабілізаційну грамоту. Наколи до 2. літ дяк не одержить стабілізаційної грамоти, може його посада бути виставлена на конкурс.

§ 80. Сей закон проголошується через оповіщення в Архієпархіяльних Відомостях і обов'язує від Томиної Неділі 1925 Р. Б.

Присяга церковного дяка.

Я Н. Н. введений нині в службу церковного дяка в Н. прирікаю перед Господом Богом, Пречистою Дівою

Марією і всіми Святими, що буду точно і ревно сповняти всі обов'язки могого звання, давати примір чесного побожного і тверезого життя, поважати і слухати могого душпастиря і церковну власть, старатися пильно про все, що приносить славу Богу і добро Церкві а удаляти все, що наносилоб їм шкоду, беречи вірно книги, річи і все майно церкви та без дозволу пароха нікому їх не видавати, жити з парохіянами в згоді і спокою та придержувати все, що приписує службова прагматика для дяків, яка є мені добре знана. Так мені поможи Боже і всі Святі.

Приреченне се власноручно підписую.
В дня 19..... року.
Підпис пароха Підпис дяка.
і 2. провізорів яко свідків.

Від гр. кат. Митр. Ординаріату
Львів, дня 1. квітня 1925. † Андрей
Митрополит

Ч. 11/Орд.

Закон о канон. іституції.

Від двох тижнів по оголошенні в »Архієпархіяльних Відомостях« обов'язує слідуєчий Епархіяльний закон:

§. 1. Через подання о парохію священник приймає на себе обов'язок її обняти — на случай одержання і канонічно інститууватися до 3-х місяців.

§. 2. Хто резигнує з парохії, стається на 3. (три) роки неспосібним одержати инчу парохію, хиба що резигнацію оправдує канонічними причинами.

§. 3. За канонічну причину узнає сей закон: зміну в положенні парохії чи подаючогося о ню, яка зайшла по хвилі подання.

§. 4. Священик, одержавши парохію, є обов'язаний до 3 ох місяців зголоситися до кан. іституції.

§. 5. Занедбання того речинця буде канонічно рівнозначним з резигнацією.

Від Митр. Ординаріату
Львів, дня 8. квітня 1925.

† Андрей
Митрополит

Ч. 1182/25.

Вінчання осіб обов'язаних до військової служби.

Справу заклучування супруж через особи обов'язані до військової служби регулює арт. 83. нового військового закона з дня 23. мая 1924. р. Днев. зак. Рп. П. поз. 609. обов'язуючого від 18. листопада 1924. р.

Після цього артикулу позволення військових властей на заключення супружа потребують лиш сі, котрих при поборі узнано за здібних до служби в сталім війську і то аж до часу відбуття сеї служби в сталім війську, аж до часу евентуального узнання їх непридатними до служби в сталім війську.

Виходить отже з цього, що мущина узнаний при поборі за здібного, якому однак відсунено на пізніше час військової служби, як також цей, якого еще не влучено до армії а вкінці і цей, що по думці арт. 66. наведеного закона зістав урльопований — потребують позволення військових властей на заключення супружа хотяй фактично знаходяться в цивільнім стані

Всі інші мущини, отже ці, що знаходяться в перепоборовім або поборовім віці, як також узнані часово непридатними до служби в сталім війську, або узнані за здібних до служби в загальнім ополченню з оружем чи без оружа, зовсім непридатні до військової служби а вкінці всі резервісти не є обмежені ніякими постановами військового закона при заключуванню супружа.

Тому, що священник уділяючий вінчання не може знати відношення жениха до військової служби а це по думці арт. 93. нового військового закона може підлячи карі за співділання при заключуванню супружа проти постанов арт. 83. наведеного закона — проте річею уділяючого вінчання буде жадати від жениха, що знаходиться в віці від 21 до 28 ліг включно (вік поборовий до 23. року життя, евентуальне відсунення до 26. року життя дволітна військова служба) щоби предложив позволення військових властей на заключення супружа зглядно посвідку від своєї адміністраційної власти І-ої інстанції, що з огляду на постанови військового закона не є обмежений в праві заключення супружа.

Таку посвідку, що до річників 1903. і взад видавати будуть згадані власти після цього як порозуміються з дотичною повітовою Допов. Командою, що до річників 1904. і слідующих по перегляненню власних поборових літ.

Аж до часу, коли виданий буде розпорядок Міністерства військових справ предвиджений в арт. 83. наведеного закона належить звертатися з прошенням о позволення військових властей на заключення супружа особам обовязаним до служби в сталім війську до власної Пов. Доповн. Команди. — Окружник Львівського Воевідства з дня 26. грудня 1924. р. Ч. 16569/24. II/I. Підпис: За Воеводу Кархеси.

Ч. 1323/Л.

Іспит конкурсвий.

В днях 12. і 13. мая 1925. відбудеся іспит конкурсвий дотично наук. Священникам, котрі хотять піддатися тому іспитови, особливо тим, що перший раз, пригадуеся тут. розпорядженне з дня 5. червня 1924. ч. 31/Орд. (Від. Арх. з р. 1924. ч. III.), як також розпорядженне з 29. жовтня 1917. (Від. Арх. 1917. арт. 92.) Безпосередно перед іспитом мають парохы зложити 12 зол., завідателі 8 зол., сотрудиники 4 зол. а кромі того приписаний стемпель на свідоцтво.

Ч. 1884/К.

З нагоди Ювілейного Року Митрополичий Ординаріят зносить розпорядженне відмовляти по Службі Божій, 3. Богородице Діво з прочими молитвами.

Ч. 1885/К.

Нелегальний перехід з грецького обряду.

Взиваєся Всеч. Отців, щоб о кождім случаю нелегального переходу з грецького обряду тут доносили.

Дотація за заступчі чинности.

Мін. віроісповідань і просвіти рескриптом з 22. січня 1925. Ч. 148/25 за згодою Міністерства Скарбу вираженою в рескрипті з 23/XII 1924. Нр. 315/ДБ/4 зізволило на виплату дотації за заступчі чинности гр. кат. духовенства з тим, що видатки з тої причини знайдуть покритте в етаті т. є будуть dokonувані з бюджетових ощадностей. Дотації ці за заступства можуть бути виплачувані оо. завідателям і сотрудникам в границях не первисіаючих в жаднім случаю двох третих частин дотації звичайного завідателя.

Ч. 713/88/К.

Ричалт канцелярійний.

Правительство виплатило Консистерії ричалт канцелярійний на 1925 р, з якого припало би на поодинокій парохіяльний уряд по 15 з., а на деканальний 24 з., які можуть управнені в Консистерській канцелярії підняти.

Ч. 595/59/Д.

Жертви за Служби Божі.

Подається до відома Всеч. Духовенству, що жертва на читану Службу Божу виносить 5 з. а за співану з парастасом з прислугою 10 з. з тим, що можна приймати і низші як рівнож і добровільно жертвовані висші суми. На случай жадання більшої жертви був би священник обовязаний до реституції.

Ч. 1885/К.

Належитість за АЕ. Відомости.

Поновно пригадуєся Всеч. оо. Деканам безпроволочно переслати належитість за АЕп. Відомости за р. 1924. від кожної парохії 4 зол.

Ч. 1410/Д.

Роківщина дяків.

Поручається Всч. ОО. проголосити вірним, що знесенне карток при сповіди не зносить роківщини, яка може бути побирана при иншій нагоді, як: ходження з молитвою перед Різдом, з Йорданською водою або при иншій нагоді.

Ч. 1893/К.

Звіти з науки ворожої католицькій церкві.

Взивається Всеч. Отців подавати тут найточніший звіт — оскільки і в якій парохії поширюються науки ворожої католицькій Церкві.

Ч. 5023/41/Б.

Будова церков з Фонду відбудови.

Міністерство Робіт публичних рескриптом з дня 26/1 1922 Ч. 5917/22 зарядило, що відбудова церков, шкіл і народних домів має бути з фондів відбудови переведена тільки тоді, коли дотичні пляни будуть затверджені Окружною Дирекцією відбудови в порозумінню з Відділом Штуки і Культури Воевідства. Пляни сі мають бути зладжені кваліфікованими інжинірами, архитектами і будова має виконуватись, оскільки можливо, під їх контролею. При тім будуть вести контролю сих будов повітові референти відбудови. Що до черги відбудови треба порозумітися з Митр. Ординаріатом, а сей порозуміється з консерватором при Відділі Штуки і Культури в Львівським Воевідстві.

Ч. 1883/РД.

Обезпечення церкви і парох. будинків.

Митр. Ординаріят взиває Всеч. оо. Деканів, щоби з уською пильністю наставляли на сповнення обовязку, щоби церкви і будинки парох. були обезпечені в »Дністрі« і щоби рати були точно плачені. На то заслугує вповні наше асекураційне Товариство »Дністер«, яке все приходило і спішить, в разі нещастя і вогню з щирою грошевою помічю потерпівшим громадам, сего домагається і наш обовязок з уською пильністю дбати про цілість і ненарушимість церковного майна.

Ч. 785/85/РД.

Жертви на церков в Зарудю.

Церков і парохія в Зарудю, над Серетом зістали в часі війни знищені. Тому, що побожні парохіяне Зарудя не в силі самі відбудувати М. Орд. поручає горячо просьбу парохіян Зарудя о поміч і лепту на сю богоугодну ціль.

Ч. 1886/К.

Виміна вартісних паперів.

Передвоєнні австрійські папери вартісні належить предложити найпізніше до 15. мая с. р. Палаті Скарбовій у Львові ул. Косцюшка до виміни на облігації позички конверсійної. (Dziennik ustaw Nr. 21 ex 1925).

Ч. 1802/231/К.

Вкладки Укр. Щадниці.

Подаєся до відома, що Укр. Щадниця в Перемишли від дня 1 січня 1925 платити 12% від вложених вкладок.

Ч. 5484/24.

Нові книжки.

Поручається Всеч. Духовенству »Гомілійні науки на Неділі« о. Теодора Савойки. Жовква у ОО. Василян, 7. зол.

Ч. 913/99/РД.

Подається до відома, що накладом ОО. Душпастирів деканату Зборівського вийшла брошура про баптистів і подібні секти: »Стережіться ложних пророків«.

ХРОНІКА.

Іменовані деканами:

Ч. 602 о. Кароль Бардин, Стрийським деканом. Ч. 602. о. Петро Шанковський Миколаївським деканом. Ч. 1402. Містодн. Радех. декан. іменований о. Др. Волод. Пелліх.

Титул вислуженого декана отримав:

Ч. 563 о. Михайло Гаврилюк, парох в Стільську.

Похвальними грамотами наділені:

Симеон Костів, Катерина Жукевич з Полюхова, Гнат Цибрівський з Романова. Михайло Боринець учитель в Слободі. Михайло Фмодович, Лука Данкевич, Дмитро Тимків, Григорій Максимець, Олекса Снігур, Федір Винник, Сень Дуба, Олекса Микола і Юрко Дуб, Ілько Романинець. Осип Павлович, Олекса Ориняк жителі Орави. Анна Чепіль з Лапшина, Андрей Шукатка, Юрій Сенів, Дмитро Михайлишин, Евстахій Чоп жителі Побука. Михайло Тимків, Антін і Марія Кравець, Іван і Марія Тимків, Семен і Анна Джонджера жителі Сороки. Василь Сенишин пров. церк. і Ник. Желинський в Лапишині. Никола Мельникович з Гошова.

Дозвіл на ношення повного заросту отримав:

Ч. 1076 о. Лука Семків, парох в Завою.

Увільнення від конк. іспиту отримали:

Ч. 625 о. Конст. Гуляй, парох в Нестаничах на 6. літ.

Ч. 955 о. Андрей Одіжинський. парох в Піддністрянах на 6. літ.

Продовження важности попереднього конк. іспиту отримав:

Ч. 473 о. Іван Машак, парох в Селисках до осіннього реч. 1925 р.

Місію до навчання рел. отримали:

Павло Лушанець учит. в Юзьковичах. Михайло Кузьма учит. в Хватові. Дамян Фуртак упр. школи в Слободі. Прокіп Пастівничий упр. шк. в Славятині. Михайло Сирота учит. в школах належачих до парохії Збараж. Михайло Боринець учит. в Слободі рівн. Зиновій Білевих ук. богосл. в Полоничній і Гуті пол. Михайло Добротвір упр. шк. в Клеба-

сотр. в Глинянах. Ч. 1749 о. Василь Квіт неопр. місц. завід. в Кабарівцях. Ч. 1752 о. Володимир Кармазин неопр. прив. сотр. в Стоянові. Ч. 1753 о. Михайло Патрило, неопр. експ. сотр. в Заднишівці коло Староміщини. Ч. 1767 о. Севастіян Зубрицький, неопр. завід. парохії в Ялинковатім, і екс. завід. в Хашованню. Ч. 1748 о. Михайло Козоріс, неопр. експ. сотр. в Охримівцях. Ч. 1851 о. Николай Вояковський неопр. завід. в Камянках. о. Маріян Плешкевич неопр. завід. парохії в Ражневі. о. Боліновський Василь сотр. в Збаражи.

Канонічну інституцію отримали:

Ч. 577 о. Андрей Мельник на Вишнів. Ч. 637 о. Павло Камінський на Банюнин. Ч. 417 о. Лев Янович на Жупане. Ч. 981 о. Николай Лесик на Демянів. Ч. 1023 о. Михайло Дацько на Підлисе. Ч. 1091 о. Василь Саяк на Сернки гор. Ч. 1238 о. Михайло Шавала на Мечишів. Ч. 1648 о. Василь Зварич на Ст. Збараж. Ч. 1447 о. Ілія Васильківський на Острів. Ч. 1418 о. Климентин Базилевич на Княжолуку. Ч. 1506 о. Матвій Гуньовський на Махнівці. Ч. 1374 о. Волод. Гарасимович на Камянки. Ч. 1375 о. Теодор Кутний на Годів. Ч. 1376 о. Волод. Чубатий на Присівці. Ч. 1255 о. Петро Шанковський на Оброшин. Ч. 1322 о. Михайло Дмитрик на Увсе. Ч. 1623 о. Теодор Богатюк на Городище. Ч. 808 о. Григорій Микитюк на Гаї Старобр. Ч. 1785 о. Іван Ковалишин на парохію Борусів. Ч. 1852 о. Александер Кадій на Гузієв.

Ординовані зістали:

Ч. 1766. Вояковський Николай, Зубрицький Севастіян, Кармазин Волод. Квіт Василь Стефан, Козоріс Михайло, Левицький Роман, Пашковський Володимир, Патрило Михайло, Плешкевич Маріян, Рокецький Николай, Цегельський Николай, Цюпка Григорій, Чопей Василь, Боліновський Василь.

Ч. 1332.

Конкурс на опорожнені паройї з речинцем 31. мая 1925.

1. Бібрка.
2. Підярків.
3. Соколівка дек. Бобрецького.
4. Церковна » Болахівського.
5. Висоцько » Блідського.
6. Ражнів дек. Блідського.
7. Суходоли дек. Блідського.
8. Черепин дек. Винницького.
9. Перевозець дек. Войнилівського.
10. Німшин декан. Галицького.
11. Полоничі, » Глинянського.
12. Ілеме дек. Долинського.
13. Лолин » »
14. Баличі нагірні дек. Журавенського.
15. Вертелка дек. Залозецького.
16. Звижень » »
17. Кутище » »
18. Маркопіль » »
19. Ратище » »

20. Шишківці дек. Залозецького.
21. Кабарівці » Зборівського.
22. Плісняни » »
23. Станиславчик дек. Лопатинського.
24. Стремільче » »
25. Лукавиця нижна дек. Любинецького.
26. Труханів дек. Любинецького.
27. Желехів вел. дек. Миятинського.
28. Неслухів дек. Миятинського.
29. Убинє » »
30. Якинів » »
31. Воля велика дек. Николаївського.
32. Пальчинці дек. Новосельського.
33. Терпилівка » »
34. Гарбузів » Оліївського.
35. Манаїв » »
36. Перепельники дек. Оліївського.
37. Тростянець вел. дек. »
38. Лецівка дек. Перегінського.
39. Небилів » »
40. Ольхівка » »
41. Сливки » »
42. Суходіл » »
43. Волків » Перемишлянського.
44. Утіховичі дек »
45. Панасівка » Підкаменецького.
46. Пеняки » »
47. Чепелі » »
48. Гребенів » Скільського.
49. Дмитрів » Радехівського.
50. Криве дек. »
51. Коростів дек. Скільського.
52. Ямельниця » »
53. Стрілків » Стрийського.
54. Дулиби » »
55. Деревляни » Струмило каменецького.
56. Малашівці дек. Тернопільського.
57. Сморже » Тухлянського.
58. Хащованє » »
59. Ялинковате дек. »
60. Негівці дек. Войнилівського.
61. Розгірче дек. Любинецького.
62. Топорів » Буского.

Убігателі на парохії мають в поданнях навести: 1) Коли і з яким успіхом зложили іспит конк. 2) Чи і котрого дня повідомили Уряд декан. і просили о висланє табелі кваліфікаційної. 3) До кожного подання належить долучити 1. зол. яко канцеляр. таксу. Подання без наведення повисших дат, як також вплинувші до протоколу по речинци не будуть узглядені.

- Ч. 1776 о. Йоан Захаріясевич, парох Желехова вел. дня 2/3 1925.
Ч. 1272 о. Іван Гегейчуч парох Розгірча, дня 8 марта 1925.
Ч. 472 о. Алекс. Данилович парох Бібрки, дня 6/1 1925.
Ч. 507 о. Юліян Дуткевич, парох Дмитрова дня 6/1 1925.
о. Йосиф Цегельський парох в Топорові в квітні 1925.

Душі їх поручається молитвам ОО. Собратій.

Львів, дня 15. квітня 1925.

Від гр.-кат. Митрополичого Ординаріату.

свиц. Михайло Яцковський
Канцлер

Александр Бачинський
ген. Вікарій

Дім торговельно-промисловий „ДОСТАВА“

Кооператива з обмеж. пор., основана в цілі згуртування виробу і торгу церковними речами в українських руках.

Дирекція: Львів, вул. Домініканська 11. — — — —

Склади: Львів, вул. Руська ч. 20., Перемишль, Ринок 23.

Поручає свої багато заосмотрені склади всеї церковної утвари, ризи, образи, образці, світло й кадило. — Приймає всякі замовлення, напрями, золочення і переплети книг. Достарчає дзвони з німецьких фабрик, з першорядного передвоєнного матеріалу, з довільними написами, готові і на замовлення. Виконує всякі малярські і різьбарські роботи найліпшими артистами. Поручає підприємців будови церков і напрями. Виготовлює церковні хоругви і фани, як також прапори для „Соколів“ і „Січий“ від найдешевших до найвибагливіших, церковне біля і обруси. Доставляє всякого рода килими та дивани до церков та кімнат. — „ДОСТАВА“ має застережене виключне право виготовляти копії образу:

„св. свмч. Йосафата“

кисти артиста М. Сосенка, на полотні, дереві і блясі (ціна залежить від матеріалу і величини). Образці св. Йосафата вже на викінченню. Кожий священик і кожда церква повинні бути членами „ДОСТАВИ“
(Уділ 10 зол., вписове 1 зол.)

Часть зиску розділює „ДОСТАВА“ на церковні і народні ціли. За 1924. виплатила на фонд вдів і сиріт по священиках 1000 зол.

Хто купує в „ДОСТАВІ“, купує у себе, збільшує народне майно, попирає рідний промисл і торгівлю.

Українська кравецька робітня Софрона Ференцевича Львів — Домініканська 11/П.

виконує солідно і по конкуренційних цінах, всі кравецькі роботи для Всечесного Духовенства.

Оплата ричалтова

розпор. Міністерства Почт і Тел.
з 25,5 1923 Ч. 2527/V.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

в _____

почта _____

ЛЬВІВСЬКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XXXVIII.

Львів, 15. липня 1925.

Ч. III.

Ч. 15/Орд.

Acta Apostolicae Sedis — commentarium officiale

N-ro 8, 2. VI 1925., V XVII.

містять, що слідує:

Inter Santam Sedem et Po-
loniae Republicam

SOLEMNIS CONVENTIO

Au nom de la Très-Sainte et In-
divisible Trinité.

Sa Sainteté le Pape Pie XI et le
Président de la République de Pologne
M. Stanislas Wojciechowski,

Animés du désir de déterminer la
situation de l'Eglise Catholique en
Pologne et d'établir les règles qui ré-
giront d'une manière digne et stable
les affaires ecclésiastiques sur le terri-
toire de la République,

Ont décidé à ces fins de conclure
un Concordat.

En conséquence Sa Sainteté le Pa-
pe Pie XI et le Président de la Ré-
publique de Pologne M. Stanislas
Wojciechowski ont nommé leurs Plé-
nipotentiaires respectifs,

Sa Sainteté:

Son Eminence Révérendissime le
Cardinal Pierre Gasparri, Son Secrè-
taire d'Etat;

Le Président de la République:

Son Excellence M. Ladislas Skrzyń-
ski, Ambassadeur de la République
de Pologne près le Saint-Siège;

M. le Professeur Stanislas Grab-
ski, Député à la Diète de Pologne,
ancien Ministre des Cultes et de
l'Instruction Publique.

КОНКОРДАТ

між Св. Престолом а Річю-
посполитою Польською.

»В ім'я Пресвятої і Нероздільної
Тройці.

Його Святість Папа Пій XI і Пре-
зидент Річипосполитої Польської
П. Станислав Войцеховські, бажаючи
означити становище Католицької
Церкви в Польщі й усталити пра-
вила, котрі в гідний і сталий спосіб
керуватимуть церковними справа-
ми на землях Річипосполитої, ріши-
ли для тієї цілі конкордат.

Наслідком цього Його Святість
Папа Пій XI і Президент Річипо-
сполитої польської П. Станислав
Войцеховські йменували на те своїх
повновласників. Його Святість: Й.
Еміненцію Всечеснішого Кардинала
Петра Гаспаррі, Свого Секретаря
Стану; Президент Річипосполитої:
Й. Ексцелленцію П. Володислава
Скршійського, амбасадора Річипо-
сполитої Польської при Св. Престо-
лі; П. професора Станислава Граб-
ського, посла до сойму польського,
колишнього міністра визнань і пу-

Les Plénipotentiaires surnommés après l'échange de leurs pleins pouvoirs, ont arrêté les dispositions suivantes, auxquelles désormais les hautes Parties contractantes s'engagent à se conformer.

Art. I. L'Eglise satholique, sans distinction de Rites, jouira dans la République de Pologne d'une pleine liberté. L'Etat garantit à l'Eglise le libre exercice de Son pouvoir spirituel et de Sa juridiction ecclésiastique, de même que la libre administration et gestion de Ses affaires et de Ses biens, conformément aux Loix divines et au Droit Canon.

Art. II. Les Evêques, le Clergé et les fidèles communiqueront librement et directement avec le Saint-Siège. Dans l'exercice de leurs fonctions, les Evêques communiqueront librement et directement avec leur Clergé et leurs fidèles et publieront de même leurs instructions, leurs ordonnances et leurs lettres pastorales.

Art. III. Afin de maintenir les relations amicales entre le Saint-Siège et la République de Pologne, un Nonce Apostolique résidera en Pologne et un Ambassadeur de la République résidera auprès du Saint-Siège. Les pouvoirs du Nonce Apostolique en Pologne s'étendront sur le territoire de la Ville Libre de Dantzic.

Art. IV. Les autorités civiles prêteront leur appui à l'exécution des décisions et des décrets ecclésiastiques: a) au cas de destitution d'un ecclésiastique, de sa privation d'un bénéfice de l'Eglise, après promulgation d'un décret canonique relatif à la destitution ou privation susmentionnées, l'habit ecclésiastique; b) au cas de ou au cas de défense du port de perceptions de taxes ou prestations destinées à des buts ecclésiastiques et prévues par les lois de l'Etat; c) dans tous les autres cas prévus par les lois en vigueur.

Art. V. Les ecclésiastiques jouiront dans l'exercice de leur ministère

бличної просвіти. Названі повновласники, після взаємного предло-ження своїх повновластей, вирішили ось які постанови, до яких відтепер зобов'язуються стосуватись високі заключаючи угоду Сторони.

Арт. I. Католицька Церква, без ріжниць обрядів, користуватиметься в Річипосполитій польській повною свободою. Держава забезпечує (garantit) Церкві вільне виконання Єї духовної власти й Єї церковної юрисдикції, а також і вільну управу (la libre administration) й ведення своїх справ (gestion de ses affaires) і своїх маєтків (de ses biens), згідно з Божими правами і канонічним правом.

Арт. II. Єпископи, духовенство й вірні будуть вільні й безпосередно зноситись зі св. Престолом. У виконуванні своїх чинностей будуть єпископи вільно й безпосередно зноситись зі своїм духовенством і своїми вірними, а так само оголошуватимуть свої поучення (instructions), свої прикази (ordonnances) і свої пастирські листи.

Арт. III. Для вдержання приязних взаємин між св. Престолом а Річипосполитою Польською резидувати ме в Польщі Апостольський Нунцій й амбасадор Річипосполитої резидуватиме при св. Престолі. Власті Апостольського Нунція в Польщі розтягатимуться на область вільного міста Данська.

Арт. IV. Горожанські влади даватимуть свою поміч до виконування рішень і декретів церковних: а) на випадок скинення з уряду (destitution) духовної особи, позбавлення її церковної бенедикції, після оголошення канонічного декрету про скинення або позбавлення, попередно згадані, або на випадок заборони ношення духовної одержі; б) на випадок побирання такс або чинитьб (prestations), призначених на церковні цілі і передбачених державним законом; в) у всіх інших випадках передбачених обов'язуючими законами.

Арт. V. Духовні особи, користуватимуться в виконуванні свого

A l'égal des fonctionnaires de l'Etat, ils bénéficieront du droits d'exemption d'une protection juridique spéciale. de la saisie judiciaire pour une partie de leurs traitements. Les ecclésiastiques ayant reçu les ordres, les religieux ayant prononcé leurs vœux, les élèves des Séminaires et les novices, qui se seraient présentés aux Séminaires et aux Noviciats avant une déclaration de guerre, seront exemptés du service militaire, excepté les cas de levée en masse. Dans ces derniers cas les prêtres ordonnés exerceront dans l'armée leur ministère, sans qu'il soit porté préjudice, cependant, aux intérêts des paroisses, tandis que les autres membres du Clergé seront affectés au service sanitaire. Les ecclésiastiques seront libérés des fonctions civiles, incompatibles avec la vocation sacerdotale, telles que celles de jurés, de membres des Tribunaux, etc.

Art. VI. L'immunité des églises, des chapelles et des cimetières est assurée, sans que cependant la sécurité publique ait à en souffrir.

Art. VII. Les armées de la République de Pologne jouiront de toutes les exemptions qui sont accordées aux armées par le Saint-Siège, selon les prescriptions du Droit Canon. En particulier, les aumôniers auront, par rapport aux militaires et à leurs familles, les droits de curé et exerceront les fonctions de leur ministère sous la juridiction d'un Evêque d'Armée, qui aura de droit de les choisir. Le Saint-Siège permet que ce Clergé, en ce qui concerne son service militaire, soit soumis aux autorités de l'Armée.

Art. VIII. Les dimanches et le jour de la fête nationale du Trois Mai, les trêtres officiants réciteront une prière liturgique pour la prospérité de la République de Pologne et de son Président.

Art. IX. Aucune partie de la République de Pologne ne dépendra d'un Evêque dont le siège se trouverait en dehors des frontières de l'Etat

уряду особливою охороною правною. На рівні з державними урядовцями (fonctionnaires) користатимуть вони з права вилучення від судової займанщини (saisie judiciaire) части своїх дотацій. Духовні особи, котрі одержали свячення, ченці, котрі склали обіти, вихованці семинарій і новики, котрі вступили в семинарії і в новіціяти перед виповідженням війни, будуть виняті від військової служби, з виїмкою випадків загального ополчення. У цих останніх випадках священики свячені виконуватимуть в армії свій духовний уряд (ministere), однак так, щоби не принесло шкоди для добра парохій, коли тимчасом другі члени клиру будуть приділені (affectés) до санітарної служби. Духовні особи будуть вільні від горожанських чинностей, незгідних зі священичим призначенням, таких, як присяжних суддів, членів трибуналів і т. и.

Art. VI. Недоторканість церков, каплиць і цвинтарів є забезпечена, однак так, щоби публична безпека на тім не терпіла.

Art. VII. Війська Річипосполитої Польської користуватимуться всіми виїмками, якими Святий Престіл наділяє війська по приписам канонічного права. З окрема військові духовники матимуть права пароха в відношенню до військових і їхніх родин і виконуватимуть чинности свого духовного уряду під юрисдикцією військового єпископа, котрий матиме право вибирати їх. Св. Престіл годиться на те, щоби цей клир, у цім, що відноситься до його військової служби, підлягав військовим владам.

Art. VIII. У неділі і в день державного свята третього травня, священики, котрі правлять (officiants), відчитуватимуть літургічну молитву за добро (prospérité) Річипосполитої польської й її Президента.

Art. IX. Ніодна частина Річипосполитої польської не буде залежна від єпископа, котрого престіл знаходився б поза границями польської

polonais. La Hiérarchie catholique dans la République de Pologne sera constituée comme suit:

A. Rite latin.

I. Province ecclésiastique de Gniezno et Poznan:

Archidiocèse de Gniezno et Poznan,
Diocèse de Chelmo,

» de Wloclawek.

II. Province ecclésiastique de Varsovie:

Archidiocèse de Varsovie,

Diocèse de Plock,

» de Sandomierz,

» de Lublin,

» de Podlachie,

» de Łódz.

III. Province ecclésiastique de Wilno:

Archidiocèse de Wilno,

Diocèse de Lomza,

» de Pinsk.

IV. Province ecclésiastique de Lwów:

Archidiocèse de Lwów,

Diocèse de Przemyśl,

» de Luck.

V. Province ecclésiastique de Cracovie:

Archidiocèse de Cracovie,

Diocèse de Tarnów,

» de Kielce,

» de Czeszochowa,

» de Silés e.

B. Rite greco-ruthène.

Province ecclésiastique de Lwów:

Archidiocèse de Lwów,

Diocèse de Przemyśl,

» de Stanisławów.

C. Rite arménien.

Archidiocèse de Lwów.

Le Saint-Siège ne procédera à aucune modification de la hiérarchie ci-dessus ou de la circonscription des provinces et diocèses, sinon en accord avec le Gouvernement polonais, sauf les petites rectifications de limites exigées par le bien des âmes

Art. X. La création et la modification des bénéfices ecclésiastiques, des Congrégations et Ordres religieux, ainsi que de leurs Maisons et établissements, dépendra de l'autorité ecclésiastique compétente, laquelle, toutes les fois que les dites mesures entraîneraient des dépenses pour le Tré-

держави. Католицька ерархія в Річипосполитій польській буде устроєна ось як:

A) Латинський обряд.

I. Церковна провінція гнізненсько-познанська:

Архієпархія Гнєзно й Познань,

Епархія Хелмно,

» Вроцлавок.

II. Церковна провінція варшавська:

Архієпархія Варшава:

Епархія Плоцьк,

» Сяндомир,

» Люблин,

» Підляшша,

» Лодзь.

III. Церковна провінція виленьська:

Архієпархія Вильна:

Епархія Ломжа,

» Пинськ.

IV. Церковна провінція львівська:

Архієпархія Львів:

Епархія Перемишль,

» Луцьк,

V. Церковна провінція краківська:

Архієпархія Краків:

Епархія Тарнів,

» Кельці,

» Ченстохова,

» Шлеськ.

Б) Грецько-руський обряд.

Церковна провінція Львівська:

Архієпархія Львів,

Епархія Перемишль,

» Станіславів.

В) Вірменський обряд.

Архієпархія Львів.

Св. Престіл не переведе ніякої зміни в згаданій ерархії, або в розграниченню провінцій та епархій як тільки в згоді з польською владою, за виїмком малих поправок границь, потрібних для добра душ.

Арт. X. Творення й переміна церковних бенефіцій, згромаджень законних і законів, як також їхніх домів і заведень (établissements) за висітме від компетентної церковної влади, котра, скільки раз згадані зарядження потягалиб за собою видатки з державного скарбу, по-

sor de l'Etat, y procédera après entente avec le Gouvernement. Les étrangers ne recevront pas la charge de supérieurs des Provinces des Ordres religieux, à moins d'avoir obtenu du Gouvernement une autorisation à cet effet.

Art. XI. Le choix de Archevêque et des Evêques appartient au Saint-Siège. Sa Sainteté consent à s'adresser au Président de la République, avant de nommer les Archevêques et les Evêques diocésains, les coadjuteurs **cum jure successionis**, de même que l'Evêque d'Armée, pour s'assurer que le Président n'a pas de raisons de caractère politique à soulever contre ces choix.

Art. XII. Les Ordinaires ci-dessus avant d'assumer leurs fonctions, prêtent, entre les mains du Président de la République, un serment de fidélité d'après la formule suivante:

»Devant Dieu et sur les Saints Evangiles, je jure et je promets, comme il convient à un Evêque, fidélité à la République de Pologne. Je jure et je promets de respecter en toute loyauté et de faire respecter par mon Clergé le Gouvernement établi par la Constitution. Je jure et je promets en outre que je ne participerai à aucun accord ni n'assisterai à aucun conseil pouvant porter atteinte à l'Etat polonais ou à l'ordre public. Je ne permettrai pas à mon Clergé de participer à de telles actions. Soucieux du bien et de l'intérêt de l'Etat, je tâcherai d'en écarter tout danger dont je le saurais menacé«.

Art. XIII. 1.° Dans toutes les écoles publiques, à l'exception des écoles supérieures, l'enseignement religieux est obligatoire. Cet enseignement sera donné à la jeunesse catholique par des maîtres nommés par les autorités scolaires qui les choisiront exclusivement parmi les personnes autorisées par les Ordinaires à enseigner la Religion. Les autorités ecclésiastiques compétentes surveilleront l'enseignement religieux en ce qui concerne son contenu et la morale des enseignants.

ступуватиме в цім за порозумінням із владою. Чужинці не будуть одержувати становищ зверхників законних провінцій, хіба що достануть від влади на цю річ уповажнення.

Art. XI. Вибір архієпископів й єпископів належить до Св. Престола. Його Святість годиться на те, щоби звертатись до Президента Річипосполитої перед іменуванням архієпископів й єпископів єпархіяльних, коадюторів з правом наслідства, також й військового єпископа, щоб допевнитись, чи Президент не має причин політичного характеру противитись цим виборам.

Art. XII. Згадані ординарії, заким обіймуть свої чинности, зложать до рук Президента Річипосполитої присягу вірности по ось якій формулі: »Перед Богом і на святі Євангелії присягаю й прирікаю, як годиться єпископови, вірність Річипосполитій польській. Присягаю й прирікаю, з цілою лояльністю шанувати й казати своєму духовенству шанувати уряд, установлений конституцією. Присягаю й прирікаю крім того, що не братиму участі ні в якому порозумінні, ані не буду присутний ні при якій нараді, яка може принести шкоду польській державі або публичному порядку. Не позволю мому духовенству брати участі в таких акціях. Дбаючи за добро й інтерес держави буду старатись відвертати від неї всяку небезпеку, про яку я б знав, що вона грозить«.

Art. XIII. 1. В усіх публичних школах, крім висших шкіл, наука релігії є обовязкова. Цю науку даватимуть католицькій молоді вчителі, іменовані шкільними владами, які вибиратимуть їх виключно з поміж осіб уповажнених ординаріями до навчання релігії. Церковні влади компетентні наглядати над навчання релігії в тім, що відноситься до його змісту й моральности вчителів. У випадку, колиб ординарій відобрав учителеви уповажнення, яке дав був він йому, сей останній буде

Au cas où l'Ordinaire retirerait à un enseignant l'autorisation qu'il lui aurait donnée, ce dernier sera par là même privé du droit d'enseigner la Religion.

Les mêmes principes, concernant le choix et la révocation des enseignants, seront appliqués aux professeurs, aux agrégés et aux adjoints universitaires des facultés de Théologie catholique (Sciences ecclésiastiques) des Universités de l'Etat.

2°. Dans tous les diocèses l'Eglise catholique possédera des Séminaires ecclésiastiques en conformité avec le Droit Canon, qu'Elle dirigera et dont Elle nommera les enseignants.

Les brevets d'études délivrés par les grands Séminaires seront suffisants pour enseigner la Religion dans toutes les écoles publiques, exceptées les écoles supérieures.

Art. XIV. Les biens appartenant à l'Eglise ne seront soumis à aucun acte juridique, modifiant leur destination, sans le consentement des autorités ecclésiastiques, sauf les cas prévus par les lois sur l'expropriation pour cause de systématisation des voies de transport et des rivières, de défense nationale et causes similaires. En tout cas la destination des immeubles et meubles, consacrés exclusivement au service divin, tels que les églises, les objets de culte, etc., ne pourra être modifiée sans que l'autorité ecclésiastique compétente les ait privés au préalable de leur caractère sacré.

Aucune construction, modification ou restauration des églises et chapelles n'aura lieu qu'en accord avec les prescriptions techniques et artistiques de lois concernant la constructions des bâtiments et la conservation des monuments.

Dans chaque diocèse sera formée une commission nommée par l'Evêque, d'accord avec le Ministre compétent, pour la conservation dans les églises et les locaux ecclésiastiques d'antiquités, d'œuvres d'art, de documents d'archives et de manuscrits possédant une valeur historique ou artistique.

тимсамим позбавлений права навчання релігії.

Ті самі принципи, які відносяться до вибору й відкликання вчителів, застосується до професорів, доцентів і адюнктів університетських відділів католицької Богословії (Церковних наук) в державних університетах.

2. В усіх епархіях католицька Церква матиме духовні семінарії відповідно до канонічного права, котрими Вона управлятиме й для котрих Вона йменуватиме вчителів. Наукові дипломи, видані великими семінаріями, будуть вистарчаючими для навчання релігії у всіх публичних школах, крім вищих шкіл.

Арт. XIV. Маєтки, котрі належать до Церкви, не будуть піддані ніякому юридичному актови, переміняючому їхнє призначення, без згоди церковних властей, крім випадків передбачених законами до вивлащення для цілей регуляції перевізних доріг і рік, державної оборони й подібних цілей. На всякий випадок призначення нерухомостей і рухомостей посвячених виключно для богослуження, як церков, предметів культу і т. д. не буде могло бути зміненим без попереднього зняття з них через компетентну церковну владу їхнього святого характеру.

Ніяка будова, переміна чи реставрація церков і каплиць не відбудеться інакше, як тільки в згоді з технічними й мистецькими приписами законів, які відносяться до будови будинків і консервацій пам'ятників. У кожній епархії установається комісія, йменовану через єпископа, в порозумінні з компетентним міністром для охорони в церквах і церковних місцях старинностей, творів мистецтва, архивних документів і рукописів, які мають історичну чи мистецьку вартість.

Art. XV. Les ecclésiastiques, leurs biens et les biens des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses sont imposables à l'égal des personnes et des biens des citoyens de la République et des personnes juridiques laïques, à l'exception toutefois des édifices consacrés au service divin, des Séminaires ecclésiastiques, des maisons de formation des religieux et religieuses, de même que des maisons d'habitation des religieux et religieuses qui ont fait vœu de pauvreté, et des biens et titres dont les revenus sont destinés aux besoins du culte religieux et ne contribuent pas aux revenus personnels des bénéficiaires. Les habitations des Evêques et du Clergé paroissial, de même que leurs locaux officiels, seront traités par le Fisc à l'égal des habitations officielles des fonctionnaires et des locaux des Institutions de l'Etat.

Art. XVI. Toutes les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses polonaises ont, selon les règles du droit commun, le droit d'acquérir, de céder, de posséder et d'administrer, conformément au Droit Canon, leurs biens meubles ou immeubles, de même que le droit d'ester devant toute instance ou autorité de l'Etat pour la défense de leurs droits civils. Les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses sont reconnues comme polonaises en tant que les fins pour lesquelles elles ont été établies concernent les affaires ecclésiastiques ou religieuses de la Pologne et que les personnes, autorisées à les représenter et à administrer leurs biens, résident dans les territoires de la République de Pologne. Les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses, qui ne répondraient pas aux conditions ci-dessus, jouiront des droits civils accordés par la République aux étrangers.

Art. XVII. Les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses ont le droit d'établir, de posséder et d'administrer, selon le Droit Canon et d'accord avec le droit commun de

Арт. XV. Духовні, їхні маєтки й маєтки правних осіб церковних і чернечих підлягають оподаткованню на рівні з особами і маєтками горожан Річипосполитої і світських осіб правних, однак крім будинків присвячених богослуженню, духовних семінарій, домів для виховання (des maisons de formation) ченців і черниць, так само домів мешкальних ченців і черниць, котрі склали обіт убожества, та маєтків і титулів правних, яких доходи є призначені на потреби релігійного культу й не причиняються до особистих доходів бенефіціарів. Мешкання єпископів і парохіяльного духовенства та їхні урядові домівки трактуватиме державний скарб на рівні з урядовими домівками урядовців і домівками державних установ.

Арт. XVI. Всі польські правні особи церковні й чернечі, мають право, по приписам загального закону, набувати, відступати, посідати й завідувати, згідно з канонічним правом, своїми маєтками, рухомими чи нерухомими, а також право ставати перед усякою державною інстанцією чи владою для оборони своїх горожанських прав. Правні особи церковні й чернечі признається за польські, оскільки цілі, за ради яких їх установлено, відносяться до справ церковних чи чернечих Польщі й оскільки особи, уповаженні репрезентувати їх і завідувати їхніми маєтками, мають сталу домівку на землях Річипосполитої польської. Правні особи церковні й чернечі, які б не відповідали згаданим умовам, користуватимуться горожанськими правами признаними Річипосполитою для чужинців.

Арт. XVII. Правні особи церковні й чернечі мають право закладати, посідати й завідувати, по канонічному праву, і в згоді з загальним за-

l'Etat, des cimetières destinés à la sépulture des catholiques.

Art. XVIII. Les ecclésiastiques et les fidèles de tous les Rites, se trouvant hors de leurs diocèses, seront soumis à l'Ordinaire local selon les règles du Droit Canon.

Art. XIX. La République garantit le droit des autorités compétentes d'attribuer les fonctions, les charges et les bénéfices ecclésiastiques d'après les prescriptions du Droit Canon. A l'attribution des bénéfices paroissiaux seront appliquées les règles suivantes:

Dans les territoires de la République de Pologne ne peuvent pas obtenir des bénéfices paroissiaux, à moins d'avoir reçu le consentement du Gouvernement polonais: 1° les étrangers non-naturalisés, ainsi que les personnes dont l'éducation théologique n'a pas été faite dans les Instituts théologiques de Pologne ou dans des Instituts pontificaux 2° les; personnes dont l'activité est contraire à la sécurité de l'Etat.

Avant de procéder aux nominations à ces bénéfices, l'autorité ecclésiastique s'informera auprès du Ministre compétent de la République pour s'assurer qu'aucune des raisons, prévues ci-dessus aux points 1° et 2°, ne s'y opposerait. Au cas où le Ministre susmentionné ne présenterait pas, dans le délai de 30 jours, de telles objections contre la personne dont la nomination est envisagée, l'autorité ecclésiastique procédera à la nomination.

Art. XX. Au cas où les autorités de la République auraient à soulever contre un ecclésiastique des objections au sujet de son activité comme contraire à la sécurité de l'Etat, le Ministre compétent présentera les dites objections à l'Ordinaire qui, d'accord avec ce Ministre, prendra dans les trois mois les mesures appropriées. Au cas d'une divergence entre l'Ordinaire et le Ministre, le Saint-Siège confiera la solution de la question à deux ecclésiastiques de Son choix, lesquels, en accord, avec deux délé-

гоном держави, цвинтарями, призначеними на хоронення католиків.

Art. XVIII. Духовні й вірні всіх обрядів, коли знаходяться поза своїми єпархіями, підлягатимуть місцевому ординарієви, по установам канонічного права.

Art. XIX. Річпосполита забезпечує компетентним властям право, надавати церковні функції уряду й бенефіції по приписам канонічного права. До надавання парохіяльних бенефіцій застосується ось які правила:

На землях Річпосполитої польської не можуть одержувати парохіяльних бенефіцій, хіба за одержанням згоди польської влади: 1-е чужинці, що не мають права приналежності, а також особи, котрі не відбули богословських студій в богословських установах Польщі, або в папських інститутах; 2-е особи, котрих діяльність є суперечна з безпекою держави.

Перед приступленням до йменування на ці бенефіції, церковна влада запитается в компетентного міністра Річпосполитої, щоби допевнитись, що ні одна з причин, передбачених попередно в точці 1-й і 2-й тому не противиться. На випадок, колиб згаданий міністер не предложив протягом 30 днів таких закидів проти особи, котрої йменування намірено, церковна власть приступить до йменування.

Art. XX. На випадок, колиб влади Річпосполитої мали піднести проти духовного закиди задля його діяльності, як суперечної з безпекою держави, компетентний міністер предложить згадані закиди ординарієви, котрий у згоді з цим міністром протягом трьох місяців зарядить властиві міри. На випадок розбіжності між ординарієм а міністром, Св. Престол поручить рішення питання двом духовним зі свого вибору, котрі в згоді з двома відпоручниками Президента Річи-

gués du Président de la République, prendront une décision définitive.

Art. XXI. Le droit de patronage, soit de l'Etat soit des particuliers, reste en vigueur jusqu'à nouvel accord. La présentation d'un digne ecclésiastique au poste vacant sera effectuée par le patron dans le délai de 30 jours sur une liste de trois noms proposée par l'Ordinaire. Si dans les 30 jours la présentation n'a pas été faite, la provision du bénéfice deviendra libre. Dans le cas où il s'agirait d'un bénéfice paroissial, l'Ordinaire, avant de procéder à la nomination, consultera le Ministre compétent conformément à l'article XIX.

Art. XXII. Si des ecclésiastiques ou religieux sont accusés près des Tribunaux laïques de crimes prévus par les lois pénales de la République, ces Tribunaux informeront immédiatement l'Ordinaire compétent de chaque affaire de ce genre et lui transmettront, le cas échéant, l'acte d'accusation et l'arrêt judiciaire avec ses considérants. L'Ordinaire, ou son délégué, auront le droit, après conclusion de la procédure judiciaire, de prendre connaissance des dossiers relatifs. Dans le cas d'arrestation ou d'emprisonnement des personnes susmentionnées, les autorités civiles procéderont avec les égards dus à leur état et à leur rang hiérarchique.

Les ecclésiastiques et religieux seront détenus et subiront les peines de réclusion dans des locaux séparés des locaux destinés aux laïques, à moins d'avoir été privés par l'Ordinaire compétent de leur dignité d'ecclésiastique. Au cas où ils seraient condamnés par jugement à la détention, ils subiront cette peine dans un couvent ou autre maison religieuse, en des locaux à ce destinés.

Art. XXIII. Aucun changement à la langue employée dans les diocèses de Rite latin pour les sermons, les prières supplémentaires et les cours, autres que ceux des sciences sacrées dans les Séminaires, ne sera fait que sur une autorisation spéciale donnée par la Conférence des Evêques de Rite latin.

посполитої видадуть остаточне рішення.

Арт. XXI. Право патронату, чи то державне, чи приватних осіб, зостається в силі аж до нової угоди. Презентування гідного духовного на вільне місце довершить патрон протягом 30 днів з листи о трьох назвищах предложеній через ординарія. Коли протягом 30-ти днів не довершено презенту, обсада бенефіції станеться вільною. В випадку, в якому ішлоб о парохіяльну бенефіцію перед приступленням до йменування, питає ординарій о думку компетентного міністра, згідно з арт. XIX.

Арт. XXII. Як що духовних або ченців обжаловано свіцькими судами о злочини, передбачені кримінальними законами Річипосполитої, суди ці повідомлять негайно компетентного ординарія про кожну справу того роду й на той випадок перешлють йому акт обжаловання і судовий присуд разом з його мотивами. Ординарій, або його відпоручник матимуть право, після закінчення судового поступування, познакомитися з актами, які до цього відносяться. На випадок арештування або ув'язнення попередно згаданих осіб горожанські влади обходитимуться з уважливістю (égards) належною їхньому становищу й їхньому єрархічному степеневі. Духовні і ченці будуть арештовані й відбуватимуть кари в'язниці в приміщеннях відділених від приміщень для свіцьких, хіба що компетентний ординарій позбавив їх їхньої церковної гідності. На випадок, колиб засудив їх суд на в'язницю, відбуватимуть вони цю кару в монастиреві, або іншим чернечім домі, в приміщеннях на це призначених.

Арт. XXIII, Ніяка зміна в мові, вживаній в єпархіях латинського обряду для казань, додаткових, молитв і викладів інших, ніж виклади святих наук у семиаріях, не буде вводитись, як тільки за особливим уповаженням, даним на конференції єпископів латинського обряду.

Art. XXIV. 1) La République de Pologne reconnaît les droits de propriété des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses à tous les biens meubles et immeubles, capitaux, rentes et autres droits, que ces personnes juridiques possèdent actuellement dans les territoires de l'Etat polonais.

2) La République de Pologne consent à ce que les droits de propriété susmentionnés, dans le cas où ils ne seraient pas encore inscrits aux registres hypothécaires aux noms des personnes juridiques qui les possèdent (Evêches, Chapitres, Congrégations, Ordres religieux, Séminaires, bénéfices paroissiaux, antores bénéfices, etc.), y soient inscrits, et cela sur une déclaration de l'Ordinaire compétent, certifiée par n'autorité civile compétente.

3) La question des biens dont l'Eglise a été privée par la Russie, l'Autriche et la Prusse et qui se trouvent actuellement en possession de l'Etat polonais, sera réglée par un arrangement ultérieur. Jusqu'à cette date l'Etat polonais garantit à l'Eglise des dotations annuelles non inférieures comme valeur réelle aux dotations que les Gouvernements russe, autrichien et prussien allouaient à l'Eglise sur les territoires appartenant actuellement à la République de Pologne. Les dotations susmentionnées seront calculées et réparties comme cela est indiqué à l'annexe A. Au cas de morcellement des dits biens, les Menses épiscopales, les Séminaires et les bénéfices paroissiaux, ne possédant pas actuellement de terres, ou en possédant des quantités insuffisantes, en obtiendront en propriété, dans la mesure des disponibilités, jusqu'à concurrence de 180 hectares par Mense épiscopale et de 180 hectares par Séminaire, et, selon qualité du sol, de 15 à 30 hectares par bénéfice paroissial. La somme globale des dotations en argent, fixées dans l'annexe A, sera réduite, pour les diocèses, dans lesquels aura lieu cette attribution de terres, de 50 zlotys

Art. XXIV. 1. Річпосполита польська признає права власности правних осіб церковних і чернечих до всіх маєтків рухомих і нерухомих, капіталів, рент і інших прав, що їх посідають ці правні особи тепер на землях Річпосполитої польської.

2. Річпосполита Польська годиться на це, щоби згадані права власности, в випадках, колиб не були вони ще записані в гіпотечних книгах на імя правних осіб, котрі посідають їх (єпископств, капітул, згромаджень, чернечих законів, семинарій, парохіяльних бенефіцій, інших бенефіцій і т.д.) тамже їх вписано, а то на підставі заяви компетентного ординарія, засвідченої через компетентну горожанську владу.

3. Справа маєтків, що їх забрали Церкві Росія, Австрія й Прусія, а котрі тепер знаходяться в посідання польської держави, поладнається пізнішою умовою. Аж до тієї пори польська держава забезпечує Церкві річні дотації, не нижші від реальної вартости дотацій, що їх признавали Церкві правительства: російське, австрійське і пруське на землях приналежних тепер до Річпосполитої польської. Згадані дотації будуть обчислятись і розділюватись так як це є вказано в залучнику А. На випадок парцеляції згаданих маєтків, єпископські столи (mensae), семинарії й парохіяльні бенефіції, котрі тепер не посідають землі, або посідають її в невистарчаючих кількостях, одержать її на власність, по мірі розпорядимости, аж до висоти 180 гектарів на єпископський стіл і 180 гектарів на семинарію, і, відповідно до якости землі, від 15 до 30 гектарів на парохіяльну бенефіцію. Гуртова сума грошових дотацій, означених в залучнику А, зменшиться, для епархій, в яких буде це наділення землею, о 50 золотих

annuellement par chaque hectare qui serait attribué comme ci-dessus.

4) La destination des biens que la République de Pologne revendiquerait auprès des anciens Etats copartageants, comme successeur des droits qui revenaient à ces Etats de leurs rapports légaux avec les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses de la Pologne, et qui concernent soit les prestations consenties par ces Etats en faveur des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses, soit l'administration des biens immeubles et des capitans destinés à l'Eglise, sera maintenue.

5) Pour améliorer la situation économique et sociale de la population agricole et pour promouvoir d'autant plus la paix chrétienne du pays, le Saint-Siège consent à ce que la République de Pologne rachète aux bénéfices épiscopaux aux Séminaires, aux bénéfices des Chapitres, aux bénéfices paroissiaux, ainsi qu'aux simples bénéfices, possédant des biens fonciers, les quantités de terres arables, dépassant pour chacune de ces entités, 15 à 30 hectares, selon la qualité du sol, par paroisse et bénéfice simple, 180 hectares par Chapitre, 180 hectares par Mense épiscopale et 180 hectares par Séminaire. Dans les diocèses, dont les Séminaires ne possèdent pas de terres arables distinctes de celles de l'Evêché, il leur sera accordé, sur les terres appartenant à l'Evêché, 180 hectares libres de rachat, indépendamment des 180 hectares réservés pour la Mense épiscopale.

6) Les personnes juridiques ecclésiastiques susmentionnées auront le droit de choisir elles-mêmes, sur les biens leur appartenant, les parcelles de terres qui, en quantités indiquées ci-dessus, resteront en leur propriété.

7) Le prix de rachat des terres susindiquées sera payé d'après les règlements qui seront appliqués au rachat des biens appartenant aux propriétaires privés et restera à la disposition de l'Eglise.

річно за кожний гектар наділений, як попередно згадано.

4. задержиться призначення маєтків, котрі Річпосполита польська ревіндикувалаб у колишніх займанчих державах як наслідниця прав, які прислугували тим державам з їхнього правового відношення до правних осіб церковних і чернечих Польщі, й які відносяться чи то до свідчень признаних тими державами в користь правних осіб церковних і чернечих, чи то до завідування нерухомими маєтками й капіталами, призначеними для Церкви.

5. Щоби поліпшити господарське й суспільне положення рільничого населення й щоб тим більше скріпити християнський мир у краю, Св. Престіл годиться на це, щоби Річпосполита Польська викупила від єпископських бенефіцій, від семінарій, від капітульних бенефіцій, від парохіяльних бенефіцій, а також від звичайних бенефіцій, котрі посідають земні добра скількисти орної землі, які перевисшають для кожної з цих одиниць: 15 до 30 гектарів, відповідно до якості землі, для парохії й звичайної бенефіції; 180 гектарів для капітули; 180 гектарів для єпископського стола й 180 гектарів для семінарії. В єпархіях, котрих семінарії не посідають орних земель окрімшних, від таких же земель єпископства буде їм признано із земель приналежних до єпископства 180 гектарів, вільних від викупу, незалежно від 180 гектарів застережених для єпископського стола.

6. Згадані попередно правні особи церковні матимуть право сами вибирати собі з маєтків, які до них належать, парцелі землі, котрі в скількістях попередно означених лишаться їхньою власністю.

7. Ціну викупу земель попередно означених виплатиться по правилам, які застосується до викупу дібр приналежних до приватних власників і лишиться її до розпорядимости Церкви.

8) Le Saint-Siège consent de même à ce que les terres arables appartenant aux Maisons des Congrégations et Ordres religieux, ainsi qu'à leurs institutions de bienfaisance, considérées chacune séparément comme unités agricoles distinctes, soient rachetées par l'Etat, en accord avec les règlements qui seront appliqués au rachat des biens appartenant aux personnes juridiques laïques, avec droit pour chacune des Maisons susdites, ainsi que pour chacune de leurs institutions de bienfaisance, de conserver au moins 180 hectares de terres arables.

9) Les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses auront le droit, à l'égal des personnes juridiques laïques, de procéder directement au morcellement des terres arables, leur appartenant.

Art. XXV. Toutes lois, ordonnances ou décrets, qui seraient en contradiction avec les stipulations des articles précédents, seront de ce fait même annulés, dès l'entrée en vigueur du présent Concordat.

Art. XXVI. Le Saint-Siège procédera dans le délai de trois mois après l'entrée en vigueur du présent Concordat et d'accord avec le Gouvernement, à la constitution et délimitation des provinces ecclésiastiques et des diocèses énumérés à l'article IX. Les limites des provinces ecclésiastiques et de diocèses seront conformes aux frontières de l'Etat polonais.

Les biens ecclésiastiques situés en Pologne, mais appartenant à des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses ayant leur siège hors des frontières de l'Etat polonais, et réciproquement, formeront l'objet d'une convention spéciale.

XXVII. Le présent Concordat entrera en vigueur deux mois après l'échange des actes de sa ratification.

Rome, le dix février mil neuf-cent vingt cinq.

Pierre Card. Gasparri.

Ladislav Skrzyński.

Stanislas Grabski.

8. Св. Престіл годиться також на те, щоб орні землі, які належать до домів згромаджень і чернечих законів, та теж їхніх добродійних установ, з яких кожна з окрема вважається особну рільну одиницю, викупила держава, згідно з правилами, які застосуються до викупу дібр приналежних до правних осіб світських, з правом заховати для кожного зі згаданих домів, як також для кожної з їхніх добродійних установ, що найменше 180 гектарів орної землі.

9. Правні особи церковні й чернечі, матимуть право, на рівні з правними особами світськими, переводити безпосередно парцеляцію орної землі, до них приналежної.

Арт. XXV. Всі закони, розпорядження чи рішення, які були б суперечні з постановами попередніх артикулів, будуть тим самим скасовані від хвили правосильности цього конкордату.

Арт. XXVI Св. Престіл переведе протягом трьох місяців від хвили правосильности цього конкордату і в порозумінні з правительством установаження й розграничення церковних провінцій й епархій вичислених в арт. IX. Границі церковних провінцій й епархій відповідатимуть границям польської держави. Маєтки церковні, що лежать у Польщі, але належать до правних осіб церковних і чернечих, які мають свій осідок поза границями польської держави й на відворот, становитимуть предмет особної умови.

Арт. XXVII. Оцей конкордат увійде в правосильність два місяці після виміни ратифікаційних грамот.

Рим, дня 10 лютого 1925.

Петро Кард. Гаспаррі

Володислав Скришинські.

Станіслав Грабські.

ANNEXE A.

Les dotations attribuées à l'Eglise Catholique par l'Etat polonais, conformément à l'Art. XXIV du présent Concordat, seront calculées comme suit:

I Dotation du Clergé:

Dotations mensuelles d'après le coefficient courant pour les fonctionnaires de l'Etat.

- 1) Cardinaux: 2.500 points, en plus 800 zlotys pour l'entretien des aumôniers, des équipages etc.
- 2) Archevêques 2.000 points, en plus 600 zlotys pour l'entretien des aumôniers, des équipages etc.
- 3) Evêques diocésains: 1. 700 points, en plus 600 zlotys pour l'entretien des aumôniers, des équipages etc.
- 4) Evêques auxiliaires: 1.250 points.
- 5) Membres des Chapitres: 600 points.
- 6) Curés: 270 points.
- 7) Recteurs des Eglises filiales, Vicaires et fonctionnaires des Consistoires: 200 points.
- 8) Religieux des Congrégations recevant des dotations de l'Etat: 125 points.
- 9) Professeurs des Séminaires: 600 points.
- 10) Elèves des Séminaires: 125 points.
- 11) Auditeur du Tribunal de la Sainte Rote: (Traitement égal à celui des professeurs ordinaires des Universités).
- 13) Secrétaire de l'Auditeur: 600 points.
- 13) Enseignants des Instituts Théologiques, ayant les droits de professeurs de gymnase (Traitement égal à celui des enseignants des écoles secondaires).

II. Dotation annuelle pour les pensions de retraite: 383.413 zlotys.

- 1) Pensions de retraite du Clergé: 254.117 zlotys.
- 2) Pensions de retraite pour veuves et orphelins du Clergé greco-catholique: 129.296 zlotys.

ЗАЛУЧНИК А.

Дотації, признані католицькій Церкві польською державою згідно з арт. XXIV цього конкордату, буде обраховуватись ось як:

I. Дотація духовенства:

Місячна дотація по курсовому множникови для державних урядовців.

- 1) Кардинали: 2500 пунктів, до того 800 зол. на удержання капелянів, повозів і т. д.
- 2) Архієпископи: 2000 пунктів, до того 600 злот. на удержання капелянів, повозів, і т. д.
- 3) Єпископи єпархіяльні: 1700 пунктів, до того 600 зол. на удержання капелянів, повозів і т. д.
- 4) Єпископи помічні: 1250 пункт.
- 5) Члени капітул: 600 пунктів.
- 6) Парохи: 270 пунктів.
- 7) Ректори філіяльних церков, сотрудники й урядовці консисторії: 200 пунктів.
- 8) Ченці згромаджень, котрі побирають державні дотації: 125 пунктів.
- 9) Професори семінарії: 600 пунктів.
- 10) Вихованці семінарії 125 пунктів.
- 11) Авдитор трибуналу св. Роти (платня рівна з платнею звичайних професорів університетських).
- 12) Секретар авдитора: 600 пунктів.

13) Учителі богословських інститутів, що мають права гімназійних професорів. (Платня рівна з платнею вчителів середніх шкіл).

II. Річна дотація для емеритальної пенсії 383.413 зл.

- 1) Емеритура духовенства: 254.117 зол.
- 2) Емеритура для вдів і сиріт греко-катол. духовенства: 129.296 зол.

III. Dotation annuelle pour l'entretien des chœurs des Cathédrales et pour les employbés sualternes des églises: 63. 298 zlotys

IV. Frais annuels d'Administration ecclésiastique: 755.940 zlotys.

1) Visites pastorales des Evêques: 340.000 zlotys.

2) Consistoires épiscopaux: 66.000 zlotys.

3) Tenue des registres paroissiaux: 197 940 zlotys.

4) Frais de poste: 147.000 zlotys.

V. Subvention annuelle pour les Institutions ecclésiastiques: 20.900 zlotys.

VI. Fonds annuel de construction: 1.016.000. zlotys.

VII. Autres dépenses annuelles: 45.500 zlotys.

Les dotations ci-dessus seront attribuées par le Ministre des Finances à chaque diocèse séparément, en sommes globales, établies d'après des budgets spécifiés, présentés par les Ordinaires compétents. Pour la répartition parmi les diocèses de la somme des dotations assurées aux curés par l'Etat, il sera tenu compte du revenu des terres possédées par les bénéfices paroissiaux.

En cas de besoin et si la situation financière de l'Etat le permet, les dotations susdites seront augmentées suffisamment pour assurer une existence matérielle convenable aux curés et autres membres du Clergé, et cela sur la base d'un accord spécial ayant pour objet les *iura stolae*.

La répartition des dotations énumérées ci-dessus sera confiée dans chaque diocèse à l'Ordinaire lequel, après entrée en vigueur du présent Concordat, prêtera le serment de fidélité prévu dans l'article XII.

Pierre Card. Gasparri.

Ladislav Skrzyński

Stanislas Grabski.

III Річна дотація на удержання хорів катедральних і для нижших церковних службовиків: 63. 298 золотих.

IV. Річні видатки церковної адміністрації: 755.940 зол.

1) Пастирські візитації єпископів: 340.000 зол.

2) Єпископ консисторії: 66.000 золотих.

3) Ведення парохіяльних книг: 197.940 зол.

4). Почтові видатки: 147.000 зол.

V. Річна заемога для церков, церковних інституцій: 20.900 зол.

VI Річний фонд будівельний: 1.016.000 зол.

VII. Інші видатки річні: 45.500 зол.

Згадані тут дотації признаватиме міністер скарбу кожній єпархії особно в гуртових сумах, означених на підставі виспеціалізованих бюджетів, предложених компетентними ординарями. При розділі поміж єпархії суми дотацій признаних парохам через державу, візьметься в рахубу дохід з земель, що їх посідають парохіяльні бенефіції.

На випадок потреби й як що фінансове положення держави на це позволить, згадані дотації достаточнo побільшиться, щоби заповнити відповідну матеріальну екзистенцію парохам і другим членам клиру, а то на підставі спеціальної угоди, якої предметом будуть »права епитрахилія«.

Розділ дотацій попередно вичислених повіриться в кожній єпархії ординарієви, котрий після хвили правосильности цього конкордату зложить присягу вірности, передбачену в арт. XII.

Петро Кард. Гаспаррі.

Володислав Скришинскі.

Станислав Грабскі.

У понеділок, 2го червня 1925 в полудне, зійшлись у палаті Ради міністрів зі сторони Святого Престола: Й. Ексцелленція Преосвящений Лаврентій Лаврі, Архієпископ Ефезький, Нунцій Апостольский; зі сторони Польщі Й. Ексцелленція Володислав Грабскі, президент Ради міністрів, П. Ексцеленція Александер Скршинскі, міністер заграничних справ Й. Ексцеленція Станіслав Грабскі, міністер визнань і публичної просвіти, щоби перевести виміну ратифікаційних грамот Його Святости Папи Пія XI й Його Ексцеленції Станіслава Войцеховского, Президента Річипосполитої польської, які відносяться до конкордату заключеного між Святим Престолом і Польщею 10го лютого 1925 р.

Після переведення провірки й виміни згаданих грамот ратифікаційних, які найдено в добрій і належній формі, підписані списали оцей протокол і приложили до нього свої печатки.

Дано в Варшаві, в двох примірниках, 10го червня 1925 р.

За Св. Престіл:

За Польщу:

М. П. *Лаврентій Лаврі*
Архієпископ Ефезький,
Нунцій Апостольський.

М. П. *Ал. Скршинскі.*

Ч. 17/ Орд

Ювілей Нікейського Собора

1600 літ минуло від хвилі, коли збирався перший Собор в Нікеї. Не можемо залишити нагоди спімнути вірним про ті часи і пригадати їм важні науки, які впливають із самих декретів й определень того славного і великого Вселенського Собора — як й з самого способу, яким над правдами віри радив і їх вірним цілої Церкви подавав до вірування. Збирався кілька літ по хвилі, в якій через навернення царя Константина Христова Церков, Церков Свята апостольська й вселенська була осягнула свободу. По трех майже століттях лютих переслідувань, по потоках мученичої крові пролятих за святу віру, наставала для Церкви нова доба, доба свободи й розвою. Але новий ворог Божої правди з поміж самих християн, з поміж дітей тої матери повставав проти Божої правди. По століттях боротьби з поганством й по триумфі віднесенім зачиналася боротьба з ересями; тому й єпископи цілого тодішнього світа зіхалися до Нікеї, щоби нарадитися над тим, яка наука про Божество Спасителя Христа міститься в Божім Об'явленю, яку науку треба подати вірним до вірування. Поміж 318 Отцями Собора вселенського відзначався на І місци великий учитель Церкви св. Атанасій; в нарадах собора брало участь много святих і учених мужів, між якими правдоподібно находився і св. Николай. Вони определили науку яка міститься й в св. письмі і в св. Церковнім Переданню, що Ісус Христос той чоловік що народився з Пр. Діви Марії і був засуджений на хрестну смерть під понтійським Пилатом, єсть Єдинородним Божим Сином, Єдиносущним Отцю, єсть Словом Божим, другою Особою Пресв. Тройці. Отці Собора осудили й відлучили від церкви еретика Арія і всіх його приклонників, які ту правду заперечували.

Крім того великого определення й проголошення, яке відносилось до правд віри, Собор вселен. нікейський много еще видав рішень які відносились до устрою і життя Церкви; постановив, що празник Христового Воскресеннямає обходитися одного і того самого дня, подав спосіб як

II.

Розпорядок Президента РПП. з дня 3. грудня 1924.

Вдз. з 12. грудня 1924. ч. 106. поз. 959.

Про спосіб льюкування біжучої готівки особами публичного права і невласновільними.

§ 1). Особи публичного права (інституції суспільної безпеки, комунальні союзи, віроісповідні громади і т. п.) не можуть льюкувати своєї свобідної біжучої готівки у інших інституціях кредитових, як тільки в Банку господарства краєвого, в Почтовій касі ощадности, в Державнім Банку рольнім, в Польським Банку комунальним.

Повисший припис не має приноровлення — оскільки в місцевости, де має осідок особа публичного права — нема відділу висше згаданих інституцій кредитових.

Ч. 3554/144/ШК.

Доїзд на науку релігії

Подаєсь до відома Всеч. Духовенства обіжник Кураторії львівського шкільного округу до всіх шкільних повітових Рад в справі упорядкування доїздів душпастирів на науку релігії.

Кураторія львівського шкільного округу з дня 7. мая 1925. ч. 24557/1. О. S: Дійшло до моєї відомости, що Душпастирі обох обрядів не є в можности правильно уділювати науки релігії в прилюдних школах, лежачих на території їх парохій буцім то з причини, що підводи не приходять по них зовсім, зглядно неправильно.

В цілі уможливлення Душпастирям правильного уділювання науки релігії в приділених їм школах, поручаю шкільній повітській Раді, щоби вставляла щорічно до шкільних прелімінаріїв, оскільки сего не зділають самі місцеві шкільні Ради, відповідні квоти на оплату за підводи для душпастирів, а надто зарядила що належить евентуально по попереднім порозумінню в тім згляді з місцевим старостою, щоби громади сі підводи в означених з гори днях правильно доставляли за винагородою платною з місцевих шкільних фондів, якої висоту і спосіб виплати повинен устійнити предсідник місцевої шкільної Ради з начальником громади.

Душпастирам і Катехитам, яких осідок не є віддаленний від шкільного будинку понад 2. клм., не належаться підводи.

Як що душпастиреви, який уділює науку релігії в школі, парохіяльні обовязки не дозволили безумовно прибути на науку релігії в годині визначеній лекційним пляном, управитель школи повинен сю годину заповнити наукою світських предметів, а за се відступити в іншій часі на науку релігії годину визначену на світські предмети.

Вкінці висказую пересвідчення, що п. шкільний інспектор забезпечить потрібні на сю ціль квоти в шкільних бюджетах і упорядкує так справу доїздів душпастирів і кетихитів до шкіл на науку релігії, що в будучині під сим зглядом не буде ніяких скарг, а наука релігії не потерпить через се нічого.

Ч. 4321/1925.

Еміграція

З огляду що многі наші вірні емігрують з краю будьто на постійно будьто на часові зарібки і дуже часто стають жертвами несовісних агентів,

поручається Всеч. Духовенству звертати увагу своїх парохіян, що в нинішніх часах еміграційні умовини вельми тяжкі а еміграційні постанови у Зєдинених Державах Америки роблять майже неможливим візд до сих держав, та остерігати їх, щоби не кидали рідного краю. Коли-б однак мимо сє-о найшлись такі, що схотять емігрувати, звертаєсь увагу Всеч. Духовенства на Товариство опіки над емігрантами у Львові, Ринок ч. 36., яке подасть всякі потрібні інформації і поради.

Ч. 3250/47/ Б.

Осторога перед пожаром церков

В послідних часах лучаються часто пожежі церков спричинені неосторожністю самих церковних слуг, чи то лишенем на ніч огню в кадильниці чи світла запаленого на престолі. З тих причин Митр. Орд. взиває всіх ОО. Душпастирів, щоби звернули на сю обставину увагу. При кожній церкві має бути один чоловік назначений парохіальним комітетом за згодою о. душпастиря, що буде мати обовязок кожного дня по передзвоненю на вечерні молитви переглянути цілу церков і закристію, чи світло погашене і чи можна з цілою певністю церкву на ніч замкнути. Чоловік сей буде відповідати за свою неосторожність в разі пожежі, якаби вибухла в церкві з причин недоглянених.

Ч. 164/СС.

Такси

За переведенне судового поступовання в справі узнання за умершого, установляється в І-ій інстанції такса 20. зл., яку то квоту належить рівночасно з поданням надіслати до Митрополичої Консисторії. — А о скільки оборонець супружой звязи зголосивби відклик до II ої інстанції, то буде сторона обовязана надіслати еще окрему таксу квоти 10. зол. п.

Ч. 2119/43/ Б.

Просьба о жертву на церков

Старинна церква (з р. 1712) парохії Куропатники, дек. Бережанського, згоріла дня 20/4 1925. Тому що громада Куропатники числить всего 800 душ і дуже зубожіла, взивається отсим вірних Нашої Архидієцезії до жертв на руки Митр. Консисторії на будову нової церкви в тій парохії.

Ч. 4018/375/ К.

Відправа вні церкви

Митр. Ординаріят уповажнює поновмо всіх ОО. Деканів і Завідателів Деканатів уділювати позволення на відправляванне Служби Божої вні церкви своїм Отцям кондеканальним на протяг 1925 р.

Ч. 4002/1925.

Доходи епітрах.

Взивається усіх оо. Завідателів парохій так місцевих — як і ехс., щоби прислали тут викази епітр.. доходів від часу обнятого завідательства.

ЗАМКНЕННЯ

Запомового фонду вдів і сиріт по гр. кат.

А) Диспозиційний фонд

ДОХОДИ		зл.	г.	зл.	г.	ВИДАТКИ		зл.	г.	зл.	г.
Saldo 1923.				231	66	Даток до основ-				750	—
Добродії				752	77	ного фонду					
Провізії				202	46	Звичайна запомо-					
Звичайний річний						га вдовицям за 1924					
даток від духове-						рік	800	89			
нства	4170	23				Зачет на допомогу					
Даток при інстит.	290	—				за 1925. рік	216	67			
Даток при іспиті						Надзвич. допомога	676	33	1693	89	
конкурсів	80	85	4541	08		Друки і канц. вида-				95	23
Даток при рукопо-						тки				204	05
ложено				120	—	Платня канц. уряд.				18	33
Звороти				378	49	Платня вольного				3464	91
						Сальдо на 1925. р.					
				6226	41					6226	41

Б) ОСНОВНОЙ ФОНД.

[illegible]

РАХУНКІВ

Священниках Львівської АЕпархії за 1923. р.

Білянс заповового фонду:

[illegible]

Зіставлення

Стан диспозиційного фонду з кінцем 1924. р.	3464'91 зл.
» » » » 1923. р.	231'66 »

Сей фонд збільшився о 3233.25 зл.

Стан основного фонду з кінцем 1924. р.	750.20 зл.
» » » » 1923. р.	— 21 »

Сей фонд збільшився о зл. 749.99 749.99 зл.

Загальний стан запомового фонду збільшився в 1924. р. 398374 зл.

Львів, дня 31. грудня 1924.

Т. Войнаровский
голова

св. Михайло Яцковський
касієр В. С. Ф.

о. Евген Гаврилюк
контрольор

Ч. 4067

Нові книжки

Догматика учебник христ-кат. віри для середних шкіл, написав о. Крил. Л. Лужницький.

»Церковно-народний співаник«, зібрав і уложив О. Віктор Матюк, видане Наук. Тов. ім Шевченка ціна 10 зол.

»Чин св. Тайни Супружества« О. Проф. Крил. Др. Тит Мишковський, ціна 80 гр.

»Книга Псалмів« переклав о. Др. Я. Левицький набути можна у автора Львів. Якуба Стшемя 15, ціна 2 зол. 50 гр.

»Три розправи про пізнання« написав о. Др. Г. Костельник.

Х Р О Н І К А

Іменовані:

Ч. 3908. о. Др. Йосиф Сліпий, Дійсним Совітником М. К. і просинод. іспит.

Ч. 3778. о. Др. Іван Бучко, Просинод. іспитователем.

Ч. 1969. о. Іван Винярський, парох в Іванівці, завід. Скалат. де .

Ч. 1658. Почетним совітником М. К. о. Віктор Цебровський парох в Кутах.

Містодеканами:

Ч. 1658. о. Андрей Гаврищак — Ярич. деканату.

Ч. 3648. о. Іван Курчаба — Струмилово-Кам. деканату.

Ордин. Комісарі на Їобрецк. деканат:

Ч. 3263. о. Костельний Іван, парох Гринєва.

Представником і членом повіт. шкільн. Ради в Скалаті:

Ч. 3553. о. Григорій Плакида, парох Скалата ст.

Представником в пов. шк. Раді в Стрию:

Ч. 1474. о, Константин Петрушевич, парох в Конюхові.

Дозвіл на ношення повного заросту отримав:

Ч. 2077. о. Лев Сілінський, парох Петранки дол.

Увільнення від конк. іспиту отримали:

о. Антін Онуферко, парох Кривого.

Ч. 3062. о. Николай Білецький, парох Пацикова.

Ч. 3914. о. Іван Рудницький, парох в Чертежі.

Продовження важности попередного конк. ісп. до осені 1925 р. отримав:

Ч. 3474. о. Евген Шанковський,

Місію до навчання релігії отримали:

Ч. 2060. о. Михайло Патрило в Підволочисках, Заднішівці і Мисловій.

Ч. 3248. о. Осип Кучкуда, в Поморянах.

Ч. 1822. Стефан Ричок, учит. в Решнятім.

Ч. 1670. Константина Шанковська — в Баймаках.

Ч. 1850. Евгения Букшована, учит. в Межибродах.

Ч. 2012. Маслинович — дяк в Козьовій.

Ч. 3959. Михайло Лотоцький, упр. школи в Кам'янках.

Приділений до Війск Польських:

- Ч. 3842. о. Лев Гаркавий, парох в Сквилові.
Відпустку з Епархії отримав:
Ч. 950. Андрій Хлистун, сотр. в Сновичу.
Канонічно інституовані зістали:
Ч. 2151. о. Константин Штайден, на Лісовичі.
Ч. 2143. о. Маріян Кузьмак, на Жиравку.
Ч. 2197. о. Василь Німий, на Перепельники.
Ч. 2073. о. Володимир Любка, на Скоморохи старі.
Ч. 3300. о. Онуфрій Чубатий, на Доброводи,
Ч. 3619. о. Володимир Демчук, на Побук.
Ч. 3634. о. Іван Насальський, на Попівці.
Ч. 3533. о. Володимир Герасимович, на Терпилівку.

Душпастирські посади отримали:

- Ч. 1972. о. Антін Цегельський, завід. в Топорові.
Ч. 2084. о. Николай Вояковський, завід. в Скалаті.
Ч. 2175. о. Василь Боліновський, сотр. в Збаражи.
Ч. 2173. о. Іван Сеньківський, ЧСВВ. завід. в Краснопуші.
Ч. 3842. о. Іван Пинькевич, заступство пароха в Сквилові, Глин.
дек.
Ч. 4012. о. Александер Малиновський, екс. сотр. в Сновичу.
Ч. 4012. о. Николай Старух, сист. сотр. в Бережанах.
Ч. 3287. о. Іван Яблонський, екс. зав. в Козьовій.
Ч. 3730, о. Александер Малиновський, прив. сотр. в Жукові.
Ч. 3731. о. Йосиф Чайківський, завід. в Суходолі, Перег. дек.
Ч. 2750. о. Антін Каштанюк, сотр. при Церкві св. П'ятниць у
Львові.
Ч. 3686. о. Стефан Стець, екс. зав. в Шилах.
Ч. 3741. о. Василь Чопей, сотр. в Галичу.
Ч. 3749. о. Евген Лопатинський, сотр. в Калуші, з осідком в Долині
яко сотр. з правом управи.
Ч. 3750. о. Ігнатій Козак, зав. парохії в Волі велик.
Ч. 4114. о. Дмитро Березовський, прив. сотр. з правом управи
в Журові.
Ч. 4106. о. Іван Пасіка, катех. в Тернополи, заступство пароха
в Борках великих.
Ч. 3254. о. Мих. Козоріс сист. сотр. в Тернополи з осідком в Охри-
мівцях.
Ч. 3269. о. Антін Панчак, завід. в Лукавиці нижній.
Ч. 3362. о. Николай Демчинський, екс. зав. в Берліні.
Ч. 3207. о. Сильвестер Вояковский, екс. зав. в Кам'янках.
Ч. 3288. о. Мирослав Проскурницький. екс. зав. в Вільхівці, Перег.
дек.
Ч. 3348. о. Юстин Ільницький, екс. зав. в Розгірчу.
Ч. 3653. о. Василь Рудко, завід. в Дубю.
Ч. 3623. о. Йосиф Бучинський, екс. зав. в Липівцях.
Ч. 3566. о. Мих. Бутринський, екс. зав. в Серетці.

Ординовані зістали:

Василь Прихідко, Николай Старух, Александер Малиновський, Йосиф Чайківський, Евген Лопатинський, Дмитро Березовський.

Похвальними грамотами наділені:

- Ч. 1910 Теодор Грипа — житель Красного. — Буськ. дек.
 Ч. 3451 Олекса Галашук, пров. церк. і Магда Дяків — жителі в Княжівським.
 Ч. 3295 Дмитро Бучинський, Паранька з Гарматіїв Підгайна, Антін Тимків, Василь і Настя Вашишин, Анна з Тарапатів Стешин, Микола Стешин, з родиною, Ксеня Кругова, Анна Кровченко — жителі Березовиці.
 Ч. 3824 Іван і Марія Романюк — жителі Левандівки.
 Ч. 3563 Йосиф Труш, Дмитро Шмогала, Стефан Банах — парохієни Любіня велик.
 Ч. 3575 Василь Горностай, пров. церк. в Любіні велик.
 Ч. 5075 Петро Безкоровайний, церк. півець і нач. громади, Юрій Папроцький, Агафія Папроцька, зі Скнилова, Глинянськ. дек., Василь Горак, Василь Бриковський, Федько Сут, Наталія Савків з Вільшанки.
 Ч. 4107 Анна Довгань, Євгенія Пастух, Адам Довгань, Олекса Хома, з Ярославич.
 Ч. 3974 Анна Колісник, парохіянка Розгадова.
 Ч. 4090 Анастасія Сойка, Михайло Гаврилук, жителі Острова.

- Ч. 1969 о. Юліан Левицький дек. і парох в Скалаті, дня 24/4 1925.
 Ч. 3282 о. Василь Олексів, парох в Білківцях, дня 27/4 1925.
 Ч. 3255 о. Іван Стрільбицький, парох в Наварії, дня 1/5 1925.

Душі їх поручається молитвам ОО. Собратій.

Львів, дня 10. липня 1925.]

Від гр.-кат. Митрополичого Ординаріату.

свщ. Михайло Яцковський
 Канцлер

Александр Бачинський
 ген. Вікарій

ОБРАЗ Св. ЙОСАФАТА

Кольорові відбитки оригінального образу св. ВМ. Йосафата, мальовано нашим артистом о. Романом Ісайчиком, можна
 набути по ціні 3 зол.

у ОО. Василіян в Перемишли

Дім торговельно-промисловий „ДОСТАВА“

Кооператива з обмеж. пор., основана в цілі згуртування виробу і торгу церковними речами в українських руках.

Дирекція: Львів, вул. Домініканська 11. — — — —

Склади: Львів вул. Руська ч. 20. Перемишль Ринок 23.

Поручає свої багато заосмотрені склади всієї церковної утвари, ризи, образи, образці, світло і кадило. — Приймає всякі замовлення, напрями, золочення і переплети книг. Достарчає дзвони з німецьких фабрик, з першорядного передвоєнного матеріялу, з довільними написами, готові і на замовлення виконує всякі малярські і різьбарські роботи найліпшими артистами. Поручає підприємців будови церков і напрями. Виготовлює церковні хоругви і фани, як також прапори для „Соколів“ і „Січий“ від найдешевших до найвибагливіших, церковне біля і обруси. Доставляє всякого рода килими та дивани до церков та кімнат. — „ДОСТАВА“ має застережене виключне право виготовляти копії образу

„св. свмч. Йосафата“

кисти артиста М. Сосенка, на полотні дереві і блясі (ціна залежить від матеріялу і велечини). Образці св. Йосафата вже на викінченню. Кождий священик і кожда церква повинні бути членами „ДОСТАВИ“

(Уділ 10 зол., вписове 1 зол.)

Часть зиску розділює „ДОСТАВА“ на церковні і народні ціли. За 1924 виплатила на фонд вдів і сиріт по священиках 1000 зол.

Хто купує в „ДОСТАВІ“, купує у себе, збільшує народне майно і попирає рідний промисл і торгівлю

Українська кравецька робітня Софрона Ференцевича Львів — Домініканська 11 П.

Виконує солідно і по конкуренційних цінах, всі кравецькі роботи для Всечесного Духовенства.

Оплата ричалтова

розпор. Міністерства Почт і Тел.

з 25,5 1923 Ч. 2527/V.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

в

почта

ЛВІВСЬКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XXXVIII.

Львів, 29. серпня 1925.

Ч. IV.

Ч. 27/Орд.

З початку мин. століття, коли через змінену систему студій, число священників зачало зменшатися, перевели Ординаріати Нашої Провінції т. зв. концентрацію парохій, яка полягала на тім, що дві, три а часом й чотири парохії лучилося канонічно, при чім одна з так злучених парохій ставала матерною з осідком для пароха. Інституований на матерну парохію парох тим самим зіставав парохом всіх злучених кан. парохій і набував право до ерекціональних ґрунтів всіх парохій. Через сю злуку бенефіції в різних часах фундовані не переставали бути окремішніми бенефіціями, тимбільше, що акти фундаційні застерігали звичайно ерекціональні ґрунта на дотацію місцевого священника. Тим способом та злука бенефіцій відповідає тому, що в канонічному праві називається *unio minus principalis canon* 1419—3°. В тодішніх шематизмах ще непечатаних, заведено спосіб писання „матерні парохії з концентрованими парохіями (*parochiae matrices cum concentratis*)“, що відтак в шематизмах називалося „матерні парохії з прилученими“ зн. парохіями. — Через довгі літа задержувалася свідомість окремішности тих парохій. В многих місцях провадилися окремі метрики для кожної парохії а навіть, коли заведено катастральні книги, вписувано часто кожду парохію зокрема, хоч були певно случаи, що ґрунта кількох парохій вписувано ошибочно в табулю, яко належачі до одної парохії. Та концентрація парохій відповідна для тодішніх часів, числа священників і парохіян, була одначе з многих причин не вигідною і ставала з бігом часу чимраз не вигіднішою. Росло число парохіян а і люди, для яких було все утяжливо не мати священника в місци, чимраз частійше відчували сей брак або не сповняли як слід церковного закона слухання Служби Божої в неділі і свята.

В теперішніх обставинах і при теперішніх звичаях, віддалення навіть не більше чим одного кілометра, уходить загально за таке, що треба правдиво ревного христіянина, щоби хотів піднятися того труду ходити так далеко до церкви. Для т. зв. інтелігенції один кілометр пішки піти до церкви, уходить в наших часах за такий труд, що по приписам морального Богословія звільняє від обовязку слухання Служби Божої. При тім

все хтось мусить в хаті лишитися. Діти дід 7-го року життя, то є від хвилі, коли до церковних законів є обов'язані, трудно далеко до церкви посилати і так діється, що в неділі і свята много вірних не має можности брати участь в недільнім чи святочнім Богослуженню або священник мусить брати на себе дійсно тяжкий обов'язок відправлювання подвійного Богослуження з двома проповідями і катехізаціями.

В наслідок війни байдужність до Богослуження сталася більшою; люди стали більше вражливими на невігоди, а до того й потреба інтензивнішої душпастирської праці стала і з кожним днем стає більшою. Вірні, що не мають в своїй місцевості священника, чимраз усильніше упоминаються о священника. Від кількох літ майже не минає день, щоби в Ординаріяті не зголошувалися депутації прилучених сіл, які усильно просять відлучити їх від матерної церкви і признати їм священника.

Супроти того стану й того загального, одноголосного бажання народу, Митрополичий Ординаріат по засягненню рад Митрополичої Капітули, за її згодою і по одноголоснім рішенню Митрополичої Консисторії видає слідуєчий Епархіальний закон:

§ 1. Всі парохії, які були при концентрації або пізніше канонічно злучені з другими парохіями, відділяється від т. з. матерних парохій і признається самостійними парохіями, зглядно стверджується факт, що вони все були і є окремішними бенефіціями і парохіями.

§ 2. Якщо мавби бути піднесений сумнів, що до характеру унії при переведенню концентрації, зглядно коли мавби бути піднесений закид, що ті давно існуючі парохії були знесені, нинішній закон давні рішення Ординаріату в тій гадці інтерпретує, що таким а не иншим був Епархіальний закон і Епархіальні відповідні розпорядження, відносячіся до концентрації, що в них іменно була бесіда о такій злучі самостійних парохій, про яку говорить канон 1419 3-2 кодексу канонічного права.

§ 3. Всі ґрунта, які належали до кожної з канонічно злучених бенефіцій на дальше служать як дотація тих парохій.

§ 4. Якщо ті ґрунта через ошибку в табулярних книгах зістали вписані на ерекцію матерної парохії, така ошибка не змінила їх фундаційного призначення; нинішній закон стверджує їх приналежність до прилучених парохій та узнає їх такими.

§ 5. Парохи є обов'язані перевести після приписів державного права поправку ошибок в табулярних книгах.

§ 6. Якщо заходивби сумнів, чи яка прилучена парохія була і чи єсть окремішною парохіальною бенефіцією, тягар доказу лежати-ме на тих, що заперечують самостійність бенефіції.

§ 7. Сам факт, що в якімь селі стояла від давна церква або що осібно ведуться або велися метрики канонічно прилученої парохії, вистарчає на те, щоб церковна власть признавала прилучену парохію самостійною.

§ 8. Всі парохіи інституовані на бенефіцію матерної парохії, тим самим узнається за інституованих бенефіціятів парохій канонічно з нею злучених.

§ 9. Від хвилі проголошення сего закона, новоінституовані парохіи є інституовані тільки на одну парохію. Сусідні доси прилучені парохії будуть завідувані *excurrendo* аж до часу, коли будуть обсажені окремими парохіями.

§ 10. Независимо від управильненого попередними приписами признання прилучених парохій самостійними сей закон признає віддалення о один кільометр від церкви або число 500 душ достатечною причиною до ерекції нової парохії.

§ 11. Закон стає правосильним з днем проголошення в Архієп. Відомостях.

Від Митрополичого Ординаріату

Львів, дня 20. серпня р. Б. 1925

✠ **АНДРЕЙ**
Митрополит.

Оплата ричалтова

розпор. Міністерства Почт і Тел.
з 25,5 1923 Ч. 2527/V.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

в

почта

Львівсько-архієпархіальні відомости

РІЧНИК XXXVIII.

Львів, 1. жовтня 1925.

Ч. V.

Ч. 6189.

Плян до науки релігії в учительських семінаріях мужеських і жіночих,

після якого ОО. Катехити обов'язані вести науку релігії.

А. Ціль науки релігії.

Цілю науки релігії в учительській семінарії є релігійне виховання кандидатів на віруючих і практикуючих християн-католиків та фахове й практичне підготовлення їх до майбутньої праці в школі. Мають вони набути настільки вправи, щоби в случаю потреби могли з хісном учить гр.-кат. релігії у вселюдних школах в заступстві о. душпастиря, одержавши на це місію від дотичної духовної власти.

Б. I. курс.

Предмет: Історія біблійна Старого й Нового Завіту.

Підручник: Біблійна історія Старого й Нового Завіту.

І. піврік (Старий Завіт) — від 1. вересня до 15. листопада.

Заки приступиться до науки з підручника, треба повчити молодіж, що в біблійній історії обох завітів буде зображене все те, що Бог зділав для людей. А саме пізнає вона, що Бог сотворив людей, а коли вони згрішили, обіцяв їм Спасителя і приготавляв їх на Його прихід через весь Старий Завіт. Прийшов Божий Син на світ, відкупив людей і заключив Новий Завіт на Своїй крові, а Св. Дух освятив людей.

Дальше треба повчити молодіж, що між Богом а чоловіком є моральна зв'язь: Бог є останньою ціллю чоловіка. Щоби досягнути цю ціль, мусить чоловік вірити в Бога й почитати Його, себто мати релігію. Опісля треба з'ясувати їй, що це є релігія і релігійність, котра релігія є правдива, а котра ложна, що це є релігія природна, а що надприродна або обявлена, що це є надприродне обявлення Боже, повчити про жерела його (св. Письмо й церковне передання), та хто береже й непохибно голосить Богом обявлені правди. Зокрема належить відмітити, що чоловік обов'язаний знати й вірити в правди Богом обявлені й після них жити.

Прагматичний виклад історії Божого обявлення слідує в такому порядку: Первісне, патріархальне, Мойсееве й християнське обявлення. Принагідно належить згадати про генезу поганства.

а) Первісне обявлення.

1. Про сотворення світа після св. Письма, а коротко згадати про гіпотези Канта і Ляпласа.

2. Про сотворення чоловіка, його гріх і обітницю Спасителя та вказати безосновність еволюціонізму.

3. Повільний відпад людей від Бога. Ное, поганство й його генеза. Принагідно звернути увагу молоді на правди віри, висловлені в I. часті Символа віри.

б) Патріяльхальне обявлення.

1. Про Авраама й Божий Завіт з ним. Найважливіші події з історії патріархів: Ісаака, Якова, Йосифа.

в) Мойсееве обявлення.

1. Про Мойсея й установа теократії у Ізраїльтян.

2. Сороклітня мандрівка Ізраїльтян по пустині до входу до обіцяної землі. Пояснюючи моральний закон, який дав Бог через Мойсея, а зокрема десять Божих заповідей треба підкреслити, що цей закон обов'язує й християн, а при викладі про обрядовий закон звернути увагу на аналогічні установи, богослуження й свята в Новім Завіті.

Від 16. листопада до кінця січня.

Заки зачнетесь наука про Боже піклування вибраним народом в обіцяній землі, треба виучити молодіж найпотрібніших річей з географії Ханаану, а відтак вчити:

1. Про вхід до обіцяної землі. 2. Про суддів коротко а річево й відмітити, що в Ізраїльтян була теократія в тій добі а судді не були володарями цілого народу. Троха основніше виложити про Іллу, Самуїла й пророчи школи. 3. Конець теократії. Царі: Савл і Давид та його велике значіння в історії обявлення й вибраного народу як пророка й царя. Перечитати з молодіжю (в школі) кілька псалмів а зокреми месійних. — Соломон і будова храму в Єрусалимі. 4. Розпад царства й відємні наслідки цього для правдивої релігії. 5. Про пророків: великих основніше, а з малих головнo про тих, що пророкували про Христа Спасителя. Прочитати з молодіжю з пророцтва Ісаї шесту главу, а з Єремії: „Плач Єремії“. 6. Неволі: асирійська, вавилонська, медійсько-перська, македонська, сирійська та боротьба вибраного народу за волю. Зокрема треба піднести посвяту побожних і ідейних Ізраїльтян, як: Єлеазара, Макавеїв. Історію Старого Завіту належить закінчити змалюванням відносин: релігійних, суспільних і політичних під владою Римлян саме перед приходом Божого Сина.

Весь час належить відмічувати прообрази Ісуса Христа, важніших подій з Його життя й діяльності на землі.

Все вчити й безупинно повторяти молитви.

Що місяця вивчити хоч одну церковну або церковно-народню пісню.

II. піврік (Новий Завіт).

Ціль науки: Молодіж має точно пізнати життя Божого Сина на землі, Його діяльність, приниження й прославлення, правди віри й моральности Ним обявлені та Його установи, а зокрема про св. католицьку Церков, якої єствування забезпечив Ісус зісланням св. Духа.

Як вислід науки в тім півроці має молодіж знати й вірити: а) що Божий Син відкупив людей; б) св. Дух освячує їх своєю ласкою; г) що люди повинні жити після Христового закону й все прославляти Бога.

I. Заки зачнеться наука про новозавітне обявлення, треба поперед навчити молодіж про його джерела, а опісля вести науку таким ладом: 1. Події попереджаючі прихід Спасителя, а основніше про Божу Матір. 2. Дитячий і молодечий вік Ісуса й Його укрите життя в Назареті. Належить принагідно звернути увагу молодіжі на 2. і 3. член Символа віри та на відповідні свята: Різдво, Новий Рік, Стрітення і Йордан. 3. Прилюдний виступ Ісуса Христа й Його учительська діяльність аж до Воскресення Лазаря. Зокрема треба відмітити: а) свідоцтво Бога Отця й самого Ісуса Христа про Його Божество; б) здійснення старозавітних пророцтв на Ньому; в) величну особистість Божого Сина; г) Його науку й спосіб (метод) навчання; д) Його прикмети: милосерддя, лагідність, доброту, всемогучість, всевідучість, справедливість і т. д., е) Його установи, а зокрема св. католицьку Церков.

Від 15. квітня до 31. мая.

II. Від Воскресення Лазаря до зіслання св. Духа включно. Принагідно належить пригадати молодіжі правди віри, які визнаємо в 4, 5, 6, 7 і 8 члені Символа віри, та про відповідні свята: Воскресення, Вознесення, Зелені Свята.

Від 31. мая до кінця шкільного року.

III. Історія діяльності Апостолів, про св. Церков і її поширення, а при кінці повторити коротко весь матеріал.

При науці треба все користуватися св. Євангелієм і відчитувати з молодіжю відповідні перікопи з українського перекладу св. Письма о. д-ра Ярослава Левицького, одобреного духовними властями, або з брошури: „Євангелія на Неділі й Свята в перекладі на українську мову“, у Львові 1916.

Весь піврік повторяти молитви та виучити на кожне свято церковних і релігійно-народних пісень зі співаника Матюка.

II. Курс.

Предмет: Наука про правди віри (Догматика).

Підручник: в недовзі появиться.

I. піврік. — Від 1. вересня до 15. листопада.

I. Повторюється з першого курсу зовсім основно про релігію, її початок і потребу та про Боже обявлення й його джерела. На основі 1. і 2. члена Символа віри виучується молодіж ось тих правд віри: Про Бога в Тройці одного, про сотворення світу, про ангелів, про перших людей і їх гріх, про Месію й Його Пресвяту Матір.

Від 15. листопада до 31. січня.

II. Про правди віри, що містяться від 3 до 8 члена Символа віри включно а саме про відкуплення й освячення людей. Виучити літургічних і релігійно-народних пісень, повторити молитви а зокрема Псалом 50.

II. піврік. — Від 1. лютого до 15. квітня.

I. 1. Про Церков і її знамена, про церковну єрархію й влади дані Христом навчаючій церкві, а зокрема про власть прощати гріхи. 2. Про майбутнє життя й останні річі. 3. Про середники нашого освячення, про Божу ласку й св. Тайни взагалі та про Хрещення й Миропомазання.

Від 15. квітня до 31. мая.

II. Про Тайни Покаяння й Євхаристії основно, та про Єлеопомазання,

Від 31. мая до кінця шкільного року.

III. Про Тайни: Священства й Супружества, про благословення й освячення. Коротко повторити про св. Тайни.

Молитви все повторяти, а що місяця вивчити хоч одну літургічну або релігійно-народню пісню, відповідну до припадаючих свят.

III. курс.

Предмет: Наука християнської моральности (Етика).

Підручник: в недовзі появиться.

I. піврік. — Від 1. вересня до 15. листопада.

I. В науці етики має молодіж точно пізнати свої обов'язки супроти Бога, а саме, що ми обов'язані Бога почитати, служити Йому, жити після Його закону, робити морально добрі діла, щоби досягнути свою останню мету — спасення своєї душі.

1. Найперше треба дати молоді поняття християнсько-католицької етики, та з'ясувати її ціль чоловіка на землі й в прийдешньому житті.

2. Опісля переходиться до оцінки людських діл (в загальній етиці), а саме, коли наші діла є морально добрі, а коли морально злі й підкреслюється, що закон є правилом після якого маємо жити й добувати щастя.

3. Коли молодіж пізнає, що це є закон, його поділ, прикмети й обов'язуючу силу, тоді належить піднести, що чоловік має вільну волю і є відповідальним за свої діла.

4. Про моральну вартість діл видає суд совість і тому дається поняття совісті, й її роди, прикмети і недостаті та підкреслюється обов'язок слухати совісті, бо вона проголошує нам Божу волю.

5. Нехтовання закону й голосу совісті є гріхом. Слідує наука: про гріх, його роди, причини й наслідки.

Від 15. листопада до 31. січня.

II. Частна етика.

1. Про християнську чесноту, її вартість і про роди чеснот.

2. Про Божі чесноти: віру, надію й любов. Виклад все навіязувати до відповідних місць, подій і оповідань зі св. Письма, та оживити його примірами з життя й літератури.

II. піврік. — Від 1. лютого до 15. квітня.

Про Божий закон, про десять Божих заповідей загально а про п'ять перших Божих заповідей подрібно. Все належить узгляднювати відповідні церковні заповіді.

Подрібний план на цей період: При першій Божій заповіді відмічуємо, що ми обов'язані: а) вірити в Бога, б) надіятися на Нього, молитвою виявляти надію на Бога та хоронитися гріхів проти надії, в) любити Бога й ближніх для Бога, г) прославляти Бога та беречися всіх гріхів, якими порушується належна Богови честь. Про почитання Святих, ангелів, а особливо Божої Матері, про почесність для мощей Святих, образів і для святих річей.

В другій Божій заповіді зясовується обовязок беречися всякої зневаги Божого імени, а зокрема треба відмітити значіння присяги для суспільности та її обовязуючу силу. Про обіт, його роди та обовязок виповнити його.

З третьою заповіддю Божою лучимо першу й другу церковну заповідь, що є доповненням цієї Божої заповіді. Відмітити належить потребу святого дня, його релігійне й суспільне значіння, спосіб його святкування й обовязок здержуватися в д службових робіт і слухати Служби Божої. В четвертій Божій заповіді викладається про родину й її почин, про суспільність та про взаємини й обовязки членів родини, народу й суспільности.

У викладі про п'яту заповідь зясовується обовязок беречи життя душі й тіла. Про вбивство душі: про соблазн, про чужі гріхи, та пояснення шостої церковної заповіді. Про вбивство тіла: самовбивство, вбивство ближнього, про кару смерті, двобій, війну й їх оцінка на основі християнської етики. При викладі належить вихіснувати приміри зі св. Письма.

Від 15. квітня до 31. мая.

В шестій і дев'ятій заповіді заборонюються гріхи, що порушують стидливість, а саме плюгаві думки, бажання, слова й діла. Належить обминати масового полового освідомлювання молоді, бо можна соблазнити й навести до гріха несвідуших, а насупроти треба живо змалювати чесноту чистоти й невинности, спонукувати молодь до цінення й береження їх, та подати її профіляктичні середники проти морального упадку, та способи й середники до двигнення з того упадку. У першу чергу йдуть надприродні середники: часте приймаання св. Тайн Покаяння й Євхаристії, молитва, стороження і т. д., а опісля й природні: скріплювання волі, плекання почуття краси, дбайливість про фізичне виховання, а саме плекання здоровля молоді, чим забезпечується нормальний розвиток одиниць і цілої нації.

При семій і десятій заповіді йде виклад про приватну власність, набування, ненарушимість і береження її. Про порушення чужої власности, а саме: про рабунок, крадіж, марнування майна, гру в карти, п'ятику, хабарництво, лихву, договори, про марнування прилюдного добра, та про течії за обмеженням приватної власности. Відтак треба повчити молодіж про заробок, робітниче питання, обовязковість і совісність в праці, про страйки, та про відшкодування за заподіяну шкоду.

В осьмій заповіді пояснюється обовязок беречи честь ближнього, особисту і народню та дбати про своє добре ім'я й ближнього. Досадно треба піднести гріховність і погань брехні, облуди, обмови та всякої неправди.

З церковних заповідей треба окремо обговорити третю й п'яту, а саме: про піст, про обовязок постити, про звільнення від посту (диспензу). Придержуватися належить ухвал Львівського собору з 1891 року. В четвертій церковній заповіді зясовується обовязок сповідатися, особливо перед Великодними Святами, вложений на всіх вірних 4-тим Лятеранським собором. При викладі про часту сповідь і св. Причастіє треба переповісти або й частинами відчитати дотичне брєве Папи Пія Х. та гарний пастирський лист Преосв. Митр. Шептицького.

Наприкінці треба звернути увагу молоді, що бережучи заповіді Божі й церковні, виконуємо заповіді любови Бога й ближнього.

Науку про заповіді треба унагляднювати примірами зі св. Письма, історії, літератури й щоденного життя.

Від 1. до 30. червня.

Про християнську праведність, про обов'язок стреміти до ньої та про надприродні й природні середники, що ведуть до ньої. Моральні чесноти, чесноти противні сімом головним гріхам, чесноти поручені Ісусом в нагірній проповіді. Євангельські ради.

Уладження християнського життя: Часта й щира молитва, спільна молитва цілої родини, щоденний рахунок совісти, побожне розмишлення, відповідна лектура, активна участь у церковному життю, участь і підтримка релігійних і церковних організацій, а особливо часте припинання св. Тайн.

Закінчуючи цілорічну науку етики, належить зібрати коротко всі виучені правила морально доброго і богоугодного життя, оперті на Божім об'явленню, а особливо з натиском треба відмітити обов'язки кожного християнина католика супроти Бога, церкви, суспільности й себе самого.

Належить виучити що місяця одну пісню, відчитати з молодіжю вибрані уступи з поучаючих книг Старого Завіту, заохочувати її до частої сповіді та подбати о відповідні книжки до читання.

IV. курс.

Предмет: Літургіка гр.-кат. Церкви.

Підручник: Літургіка гр.-кат. Церкви о. Леоніда Лужницького, о. Євген Гузар: Літургіка гр.-кат. Церкви й Літургіка о. Алексія Торонського.

I. піврік. — Від 1. вересня до 15. листопада.

Про Богослуження в католицькій Церкві. Про святі місця, а саме про Церков і її стилі, про її устрій, про церковні прибори, богослужební ризи та книги й загальні замітки про святі дійства.

Від 15. листопада до 31. січня.

Про Вечірню, Утренню й Часи. Про Службу Божу св. Йоана Золотоустого, її поділ і про Проскомидію. В першому півроці належить нажити кандидатів хіснуватися молитовником, служити до Служби Божої й співати її хором на самолівку.

Наука повинна бути поглядовою. Під проводом о. катихита робить молодіж наукові екскурзії до церкви, евентуально місцевих церков, щоби пізнати її стиль, внутрішній устрій і всі приналежности. Перед тим треба повчити її про характеристичні ціхи стилів християнського будівництва. Екскурзію належить вихіснувати на практичне душпастирське поучення, а саме нажити молодіж взірцево поводитися в церкві, віддавати найглубший поклін Божому Синови в найсв. Тайні Евхаристії і т. д. Екскурзію належить кінчити недовгою молитвою і глибоким поклоном. Найсв. Тайнам. Перед кождим святом належить подати коротко його генезу, догматичне значіння й пояснити питомі йому обряди.

II. піврік. — Від 1. лютого до 15. квітня.

Про Служби Божі: св. Иоана Золотоустого, св. Василя Великого й Пржедєосвящених Дарів. У Великий піст молодіж повинна бути на Літургії Пржедєосвящених Дарів.

Від 15. квітня до 31. мая.

Про св. Тайни, про церковні освячення й благословення та про подвижні празники.

Від 1. до 30. червня.

Про неподвижні празники.

В другому півроці треба навчити молодіж отсі пісні: З Вечірні: Світе тихий, Нині отпускаєши, а з Утрені: Величи душа моя Господа... Слава во вишних Богу, — та відчитувати псалми на тих Богослуженнях, Воскресний канон, Акафіст, Молебен до Божої Матери (скороchenий), до Найсолодшого Серця Ісусового, пісні при виставленню Найсв. Тайн у почині Служби Божої й при благословенню по Службі Божій, благальну пісню перед Найсв. Дарами (суплікацію), панахиду, Йорданське водосвяття, воскресні тропарі і кондаки, тропарі і кондаки важніших свят в році.

Принагідно належить повчити молодіж про церковні братства, а зокрема про братство Найсолодшого Серця Ісусового і Марійське, та заохотити її до участі в церковних організаціях.

На цім курсі ходить молодіж на госпітації до школи вправ і тому треба освідомити її з укладом підручників до науки релігії у вселюдних школах і зі співанком церковно-народним для шкіл народних о. Віктора Матюка.

V. курс.

Предмети: I. піврік: Історія Церкви. II. піврік: Методика науки релігії.

Підручник: Нарис історії Церкви в оповіданнях. Мах. — о Л. Лужницький, Історія католицької церкви в короткім нарисі, о. Євген Гузар.

I. піврік.

Не вдаючися в подробиці, належить представити прагматично розвій, організацію й всесторонню діяльність Церкви й тим чином змалювати образ того, що люди зділали для Бога. Зокрема треба відмічувати діяльність хосенну для Церкви й для цілого людства, передових світських і духовних людей в поодиноких добах, котрі були вицвітом тодішнього людства й викладником почувань, ідеалів і змагань даної доби У першу чергу треба все підкреслювати важніші події в життю Церкви, які зачинають нову добу в її розвою, а часто й в історії цілого людства.

Від 1. вересня до 15. листопада.

1. Про оснування Церкви і її розпросторення в римській державі: між жидами й поганами. Умовини сприятливі її розвоєви й перепони: а) зі сторони жидів, б) римської власти, в) учених, г) самих християн. Переслідування християн. 2. Константин Великий — свобода Церкви. 3. Боротьба з внутрішніми ворогами — ереси. Папство й перші вселенські собори (1—8) Письменники церковні: Отці церкви. З хрестоматії відчитати добрані уступи з творів св. Отців: св. Василія Великого, св. Йоана Золотоустого й св. Єфрема. 4. Початок чернечого життя. Старохристиянська штука. 5. Про переселення народів коротко, а за те підреслити вагу папства в тих часах. 6. Іслям. 7. Заснування церковної держави й римського цісарства. 8. Східна Церков. Почин цезаро-

папізму. Схизма. 9. Навернення Словян. Дуже основно про християнство на Русі й Польщі. 10. Папство в X. і XI. в. Папи Григорій VII., Інокентій III. Собори від IX. до XIV. 11. Хрестоносні походи, а головно їх наслідки. 12. Чернечі чини. Штука й наука в середніх віках. 13. Авініонська неволя. Схизма, собори: XV, XVI й XVII. 14. Схизма на Русі. Розпад української держави, занепад церкви, Фльорентійська унія. 15. Гуманізм і відродження. 16. Середновічні школи.

Від 15. листопада до 31. січня.

17. Реформація. Собори: XVIII й XIX. Нові чернечі чини. 18. Берестейська унія та історія української церкви аж до Замоїського собору. Українці на Закарпаттю. 19. Коротко згадати про Галіканізм, Февроніанізм, Янзенізм, раціоналізм, а трохи основнійше про французьку революцію. 20. Історія українсько-католицької церкви від Замоїського собору до розбору Польщі, а відтак про її судьбу під пануванням Росії й Австрії до половини XIX. віку. 21. Папи в XIX. віці, ватиканський собор. Упадок церковної держави. 22. Пікловання пап нашою церквою. Обрядовий спір. Основання єпископства в Станіславові. 23. Замітніш владики укр.-католицької церкви в XIX. віці. Народне відродження й праця духовенства над піднесенням моральності й просвіти між народом та над розвоєм шкіл. 24. Нові струї в релігійнім, суспільнім і політичнім життю народ в, трохи основнійше про соціалізм і робітниче питання. Папа Лев XIII. 25. Українці в північній і південній Америці.

Належить поручати молодіжі читання добірних творів про унію про соціальне питання, про діяльність церкви на всіх царинах для добра людства й жадати звіту з прочитаного твору, та перевести дискусію з молодіжю й про сам твір і про звіт з нього.

Повторяти молитви, а що місяця виучити нову пісню.

II. піврік. — Від 1. лютого до 15. квітня.

Цей піврік призначений на теоретичне й практичне підготування кандидатів (ок), щоби могли в случаю потреби, одержавши місію від духовної влади, уділяти науки релігії у вселюдних школах народних.

Треба навчити їх методу науки релігії, подати методичні вказівки й спосіб існування ними та повчити, якого методу навчання мають уживати, щоби лекція науки релігії була займава й принесла належний духовний хосен дітям. Також мусять кандидати точно зазнакомитися з обовязуючими плянами до науки релігії в народних і виділових школах та приписами до релігійник вправ. Належить повчити кандидатів про релігійні вправи дома, в школі, в церкві, та навчити їх приготувати дітей до першої сповіді й першого св. Причастія.

Від 15. квітня до кінця шкільного року.

Кандидати-(ки) мусять знати уклад підручників до науки гр.-кат. релігії в народних і виділових школах, та в котрих клясах і на яких степенях науки вони уживаються. Підручники до народних шкіл: Катехизм і біблійну історію мусять основно виучити. Також треба їм подати й обзнакомити їх з підручниками до науки церковного співу, апробованими духовними і шкільними властями, та повторити з ними виучені протягом п'яти літ церковні й церковно-народні пісні.

На кінець треба подати кандидатам катехитичну літературу, помічні середники до навчання в школі, й заохотити до дальшого самообразовання.

Цей плян науки потвердили усі наші Всв. Ординар. і Мін. Освіти.

Ч. 1908/188/М.

Впис до метрики уроджених дітей, охрещених через невластивого душпастиря.

По думці рескрипту Львівського Воєвідства з дня 6. квітня 1925, Ч. 5116/1925, пригадується Всч. Парохіяльним Урядам, що по обов'язуючій до тепер постанові австр. міністр. внутрішніх справ з 10. серпня 1886. Ч. 7191. — акт уродин дітей, охрещених не через властивого, але через душпастиря іншої парохії, має властивий душпастир вписати в своїй метриці під порядковим числом, а чужий душпастир, який охрестив дитя, має також його вписати в своїй метриці, однак без порядкового числа. Зокрема є рим.-кат. душпастир обов'язаний вписати дитя рим.-кат. родичів, охрещене через гр.-кат. душпастиря, до своїх метрик під порядковим числом, а охрестивший його гр.-кат. душпастир має його вписати в своїх метриках без порядкового числа і на відворот.

В тій цілі має чужий душпастир, який дитя охрестив, цей акт вписати до своєї метрики, однак з опущенням порядкового числа, принотовуючи в заввазі, в котрій парохії буде він вписаний під порядковим числом, а його дослівний відпис переслати до 8 днів або безпосередно, або через адміністраційну власть I-ої інстанції, до властивого Парохіяльного Уряду за рецесом або посвідкою доручення, яку належить заховати в парохіяльних актах. Властивий душпастир має вписати акт уродження і хрещення до своєї метрики під порядковим числом, а в увазі покликатися на присланий йому витяг, який також в актах заховати повинен.

Заразом звертається увагу Всч. Парох. Урядів, що виставляти витяг з метрик такого акту є управнений лише той душпастир, в якого метриці є він вписаний під порядковим числом, а противно, не вільно видавати витягу акту, вписаного до метрики без порядкового числа.

Всч. Парохіяльні Уряди, які не примінилибися до цих норм, після повисшого розпорядження, булиби відвічальними за це перед адміністраційною властею I-ої інстанції.

Ч. 3689/245/М. Зверхня форма метрикальних документів.

Мініст. внутр. справ звернуло під днем 4. мая ц. р. Ч. А. А. 6141 увагу Воєвідства на це, що надто часто впливають до Міністерства метрикальні документи про невластиву зверхню форму. Головною їх хобою є це, що бувають виготовлені на малих скравках лінійованого паперу і написані нечитким письмом. А що такий документ може нераз переходити поза границі Держави через ряди властей і урядів, то спорядження їх у невідповідній формі обнижує гідність урядів цієї Держави, в якій він є виставлений.

Зогляду на це поручається Парохіяльним Урядам по думці відозви Воєвідства з 15. мая ц. р. Ч. 10782/II/2, щоби метрикальні документи, оскільки вони не є споряджені на відповідних формулярах, виготовляли на цілих піваркушах чистого і білого паперу і то виразним і читким письмом.

Ч. 4529. Доповнення метрикальних книг.

Всі Всч. Парох. Уряди, в котрих через воєнні події зістали понижені метрик. книги, донесуть Консисторії, за які літа бракують у них

метрики : уродж., вінчаних, усопших. Якщо яких річників не було би ні в парохії, ні в копіях архіву, зіставлять Парох. Уряди, чи на підставі 1) status animarum чи 2) на підставі метрик шкільних, чи 3) на підставі зізнань протоколярних свідків дотичні акти уродин, вінчаних і усопших і відтак про це повідомлять через Консисторію дотичне Воевідство. Що до осіб усопших, може в тій справі послужити книга, яку веде оглядач умерших.

Це зарадження має бути виповнене до кінця цього року.

Ч. 607/77/М. Неточности у веденню метрикальних книг.

По думці рескрипту Воевідства з дня 30. січня 1925 р., Ч. 1432/II/2 поручається Всч. ОО., щоби перед голошенням оповідей і перед приступленням до вінчання женихів, ждали від них пропозиції метрик їх уродження а не вдоволятися посвідками громадських урядів або й приватних осіб, бо не маючи під рукою автентичних документів, часто вписують хибно до метрик акт вінчання дотичних женихів, про що Воевідський уряд має нагоду пересвідчитися при різних урядових пізніших спростуваннях.

Так само повинні Всч. ОО. бути обережними при вписуванню актів хрещення та вписувати діти до метрики лише на основі метрик уродження і вінчання родичів, бо через незаховання цієї обережності, часто буває, що з невірних заподань сторін імена і назвища родичів вписуються невірно, а діти незаконні як законні.

Ч. 5167/97/АЛ. Про молитву перед св. Причастіям.

Молитву перед св. Причастіям „Вірую Господи і исповідаю...“, належить вважати літургічною, тому що вона є поміщена в тексті св. Літургії і що літургизуючий священник проводить її приступаючим до св. Причастія вірним в часі Служби Божої.

З огляду на це Митрополичий Ординаріат зобов'язує всіх літургизуючих священників, як душпастирів так і катихитів, проводити цю молитву вірним згідно шкільним дітям в старославянській мові, а не в українському переводі.

Ч. 5865/1175/Л. Конкурсний іспит.

В днях 27. і 28. жовтня 1925. відбудеться парохіяльний конкурсний іспит. Безпосередно перед іспитом, мають парохії зложити таксу по 10 золотих, завдателі парохій по 8 зол., согрудники по 5 зол. Рівночасно пригадується, що в тому часі мають явитися також залягаючі з іспитом св. Письма.

Ч. 152/ВС.

Установлення висоти датків до вдов.-сирот. фонду за 1925 рік.

На підставі уповажнення загальних зборів відпоручників фонду з 29. вересня 1924 р., Комісія управляюча установила висоту датків за 1925 рік як слідує:

1) Кождий Парох має заплатити до кінця грудня б. р. до вдов.-сирот. фонду за 1925 рік належитість у висоті одного золотого від кожного морга ерекціонального ґрунту без огляду на його культуру

ГРОМАДЯНЕ!

Згідно з новим банковим законом, Земельний Банк Гіпотечний у Львові зобов'язаний доповнити і урядово виказати до кінця 1925. р. свій акційний капітал до суми 1 мільона золотих. Несповнення вимоги закону потягає за собою застановлення чинностей банку.

Наше громадянство має лише один-одинокий банк — Земельний Банк Гіпотечний з девізовими й емісійними управліннями.

Всім відомо, по яких довгих і тяжких заходах удалося в 1909. р. нашій суспільності вибороти концесію на цей банк. В повнім розумінні потреби і ваги цього банку, наша суспільність зложила основний капітал в сумі 1 мільона корон і 1. квітня 1910. р. розпочав банк свою діяльність. Від тієї хвили розвитку цієї фінансової установи йшов неупинно вперед аж до світової війни. З одного боку банк зосереджував ощадності, а з другого уділював продукційних кредитів. Селянство користувалося довгоречинцевими гіпотечними позичками на купно землі і поправу господарства, кредитами користувались теж кооперативи, ремісники, купці і т. д.

Світова війна й незавидні повоєнні відносини лягли важким тягарем на всі фінансові установи. Всеж таки в створених умовах, хоча і з великими жертвами, банк старався відповісти постулатам моменту.

Економічні наслідки воєнної хуртовини всім відомі. Осьмилітня мораторія, інфляція, катастрофальне обезцінення обов'язуючого гроша, при рівночасній забороні операцій чужими, твердими валютами, а вкінці законна постанова про зміну валюти (1,800.000 мп. рівняється 1 золотому) довели до обезцінення всіх вартостей, а зокрема затрати гроша, ульоканого на вкладках, акціях та в заставних листах. Сталося це всюди, у всіх банкових і фінансових установах без винятку.

Ці болючі наслідки воєнних і повоєнних часів з природи річі мусіли відбитися також на наших акціонерах, вкладниках і посідачах заставних листів. Перед цими відемыми наслідками не міг їх наш банк охоронити, так як і ніякий інший банк чи фінансова інституція не були в силі цього зробити.

Яскравую ілюстрацію цих катастрофальних наслідків є між іншими затрата сиротинських фондів, ульоканих в судових депозитах під спеціальною охороною держави.

Найважнішою проблемою та змаганням всіх народів, знищених війною, є обнова і зміцнення їх економічних організацій.

Кожда суспільність відбудовується власними силами.

І наше громадянство також прийшло до переконання, що мусить йти цим шляхом. Діказом цього є постійний зріст і самочинний широкий розмах нашого кооперативного руху.

Основним чинником економічної відбудови є добре уфундований банк, як завершення всіх низших шаблів економічної драбини. Сильне уфундування банку є для нас необхідною konieczністю, хоч би під тим оглядом не було вимог закону. Але банковий закон велить нам зробити це негайно та вимагає доповнити акційний капітал до 1 мільона золотих. Багато не треба, треба розібрати 29.500 акцій, а щоби найширшим

В розумінні великої ваги цього питання, як чинником банку, означено одну нову акцію на 25 золотих.

Зложений капітал дасть нам змогу здобути більші кредити, а тим самим влити нові життєві соки в знеможений економічний організм нашого народу. Здобувши міцні підвалини для нової діяльності, банк знову стане джерелом селянських кредитів для здобуття головного варстату праці нашого селянства — землі. Міцно уфундований банк стане твердою опорою започаткованого промислу, торгівлі і рукоділля, двигуном розбудови нашого економічного життя, посібником кооперативного руху.

В тяжкі часи звертаємось до нашого випробованого громадянства з закликом:

Будуймо наш народний банк, будуймо його всі; будуймо для себе, для широких верств, що хочуть жити і розвиватися, будуймо для наших дітей, для теперішніх і грядучих поколінь!

Переживаємо справді важкий час. Хоч би скрута була ще гірша, то вдержання **одинокого** банку є справою так важною, що суспільність мусить невідклично сповнити свій обов'язок.

Валютних обмежень вже нема і з огляду на торговельні трактати бути не може, а тим самим буде збережена внутрішня вартість повіреного банкові гроша, отже й захована буде вартість акцій. Вдержання банку лежить тепер в руках громадянства, отже від його зрілості залежить його доля.

В створеному положенні наказом моменту є уфундування Земельного Банку. Ані хвили не сумніваємося, що цей наказ найде якнайширший відгомін в краю і за границею.

Не сміє бути в нашій суспільності ні одної свідомої одиниці, що не булаб акціонером Земельного Банку Гіпотечного.

Хід підписки акцій буде одночасно нашим економічним плебісцитом.

Львів, дня 1. жовтня 1925.

О. Олександр Бачинський, генеральний вікарій (Львів); Др. Володимир Бачинський (Львів); Др. Лев Бачинський (Станіславів); Др. Степан Баран (Тернопіль); пос. Павло Васильчук (Холм); о. Іван Гордієвський (Станіславів); о. Степан Городецький (Вербилів); Др. Антін Горбачевський (Чортків); Михайло Галушинський (Львів); Др. Теодор Ваньо (Золочів); Інж. Володимир Дутка (Станіславів); Василь Гресяк (Львів); о. Олександр Зубрицький (Перемишль); Микола Заячківський (Львів); Роман Зубик (Львів); Др. Володимир Загайкевич (Перемишль); Др. Филип Евин (Львів); Др. Володимир Ільницький (Дрогобич); сен. Алекс. Карпінський (Рівне); Др. Іван Кміцикевич (Львів); пос. Борис Козубський (Кременець); Микола Кузьмин (Озірна); Др. Теофіл Кормош (Перемишль); Др. Кость Левицький (Львів); Др. Дмитро Левицький (Львів); сенат. Олена Левчанівська (Луцьк); о. Дам'ян Лопатинський (Львів); Іван Лишинський (Львів); о. Василь Левицький (Перемишль); Михайло Луцький (Львів); Др. Іван Макух (Товмач); сен. Лев Маркович (Острів); Євген Мартинець (Львів); о. Степан Мохначький (Теребовля); о. Степан Онишкевич (Купнивичі); Др. Володимир Охримович (Львів); Інж. Юліян Павликовський (Львів); о. Олексій Пясецький (Львів); Др. Мар'ян Паньчишин (Львів); Юліян Романчук (Львів); Др. Кирило Студинський (Львів); Степан Сасик (Дрогобич); Іван Свищ (Надвірна); Омелян Савич (Львів); Гринь Тершаковець (Якимичі); пос. Сергій Хруцький, (Томашів); сенатор Михайло Черкавський (Дубно); Др. Степан Федак (Львів); Бронислав Янів (Львів).

Всякі посилки і грошові впливи направляти на адресу Земельного Банку Гіпотечного у Львові, вул. Підвале 7.

(орне, сіножать, пасовиско, ліс), також від проданих моргів в цьому році, о скільки збір іще належав до продаючого.

2) ОО. Парохи, що не посідають поля, мають заплатити за 1925 рік 30 зол. а ОО. Сотрудники 15 зол.

Митрополичий Ординаріат затверджує повище рішення Комісії вдов.-сирот. фонду і поручає Всч. ОО. Деканам і ОО. Комісарам фонду зайнятися скорим стягненням належитости до фонду від усіх кондеканальних Отців.

Рівночасно поручається Всч. ОО. Парохам і Завідателям переслати до кінця грудня б. р. викази вдів і сиріт перебуваючих в обрубі їх парохії управнених до побирання датків за 1925 рік (сироти до 18 р. життя), при чім належить подати точну адресу їх мешкання.

В цілі ведення точного перегляду уплативших датки до фонду поручається також Всч. ОО. Деканам і ОО. Комісарам при пересилці грошей подавати на переказах або особним письмом спис тихже рівночасно з пересилкою грошей.

Ч. 5861/842 МК. Пригадка в справі сервітутів.

В останніх часах, головню від 1919 року, многі власники дібр поробили заходи перед адміністраційними властями в напрямі переведення доходжень в цілі викупна сервітутів, побору дерева з двірських лісів, прислугуючих многим парохіям.

Адміністраційні власти на жадання власників вели доходження в цілі викупна мнимих престаций, які є сервітутами, непідлягаючими викупнови, кінчаючи їх вироками по думці внесків власників дібр.

В той спосіб викуплено в многих парохіях сервітути, обчислюючи релюіційний капітал в різних висотах, переважно по кілька тисяч марок, які не представляють ніякої вартости.

Тому, що багато таких справ, зміряючих до викупна сервітутів зависло у адміністраційних властей І. інстанції, Митрополича Консисторія поручає Всч. Духовенству в цілі охорони прав парохій — на випадок програної в І. інстанції вносити скарги неважности до II. інстанції, це є до дотичних Воевідств.

Тернопільське Воевідство узгляднило в біжучім році такий рекурс Всч. о. Николая Ілевича, пароха Балич і ухилило ліквідаційний вирок до викупна права побору дров, виданий Староством в Підгайцях.

На випадок одначе програної в II. інстанції, належить конечно віднести до III. інстанції, це є до Адміністраційного Трибуналу, де спір повинен бути певно виграний, тим більше, що обовязуюче тепер вальоризаційне розпорядження з 14/V 1924 В. З. Д. Ч. 42 дає навіть при викупні сервітуту для парохії сильний атут дотично способу вальоризації висоти релюіційного капіталу.

. 6099.

Передплата АЕВідомостей.

Подається до відома Всч. ОО. Деканам, що належитість за АЕп. Відомости за 1925 рік виносить 6 зол. від кожної парохії й поручається Всч. ОО. Деканам побрати цю накежитість від усіх Парохіяльних Урядів й переслати її з відповідним списом до Консист. Канцелярії до кінця жовтня 1925.

Ч. 678|С.

Супружжі диспензи.

Подається до відома усім Всч. Отцям, що рівночасно з поданням о диспензу в справах супружжх з винятком першого степеня належить залучити згл. переслати приписану таксу, в противному випадку подання буде безпредметове.

Якщо подання о диспензу булоби негативно полагоджене, такса буде звернена.

Ч. 6100.

Справа збірок для сиріт в захистах.

Ратуванням українських сиріт та вихованням їх для слави Божої і вірної служби своєму народові, мусить зайнятися наша церков. Цего вимагає закон Божий і людський. І навіть не вільно нам допустити до того, щоби опіку над опущеними сиротами взяв у свої руки хто-небудь инший і виховав їх на ворогів справи Божої і ворогів рідного народу. Справа аж надто ясна і зрозуміла. Митрополичий Ординаріят звертає на це увагу Всч. Диховенства від першої хвилини, коли в часі світової війни зачали в нас перед 10 літами повставати сирітські захисти. Сьогодні нема вже вправді фронтової війни, але зате грозить дітям иншого роду небезпека — заглада моральна й національна. Тій небезпеці мусимо протиділати приміщуванням сиріт у захистах, мусимо дати тим інституціям добрий провід і при допомізі збірок забезпечити їх матеріальну сторону.

Щоби одначе в тих збірках був лад, приділює Митропол. Ординаріят кождому захистові нашої архієпархії відповідний терен до збирання жертв для сиріт з виразним застереженням, що всі мають держатися точно приділених їм повітів і не вільно нікому квестувати в чужім повіті.

На час від вересня 1925 по кінець серпня 1926 року приділюємо захистам осьті повіти до збирання жертв для сиріт в натурі і готівці:

1. Управі захисту у Львові: (вул. Потоцького 95) повіт львівський, бобрецький і рогатинський, 2. Управі захисту в Городку: повіт городецький, 2. Управі захисту в Словіті повіт перемишлянський, 4. Управі захисту в Золочеві повіт золочівський, 5. Управі захисту в Стрию повіт стрийський, 5. Управі захисту в Сколім повіт скільський, 7. Управі захисту в Журавні повіт жидачівський, 8. Управі захисту в Калуші повіт калуський, 9. Управі захисту в Долині повіт долиньський, 10. Управі захисту в Камінці струм. повіт камінецький і радехівський, 11. Управі захисту в Бережанах повіт бережанський і зборівський, 12. Управі захисту в Вишнівчику повіт підгаєцький, 13. Управі захисту в Тернополі повіт тернопільський, скалатський і збаражський, 14. Управі захисту в Теребовлі повіт теребовельський, 15. Управі захисту в Бродах повіт бродський.

Кожда управа захисту одержить від Митрополичого Ординаріату окрему легітимацию, а крім того мусить постаратися о дозвіл на квесту також від політичної власті дотичного повіту.

Найкраще удаються тоді збірки, коли по селі ходять самі Сестримонахині з дотичного захисту, одначе це фізична неможливість, щоби вони обійшли всі приділені їм громади, тому треба їх у тім виручити. Практика попередних літ биказує, що де священник широко занявся цією справою, пояснив її людям в церкві, заохотив до жертв на цю богоугодну ціль і сам пішов по селі, там вислід збірки був просто надсподіваний.

Правда, часом вік і стан здоров'я не дозволяє самому душпастиреві на такий труд по селі, але тоді по відповідному приготуванню справи, заступити можуть його члени церковного брацтва, згідно можна заповісти, щоби люде самі знесли свої жертви в означене місце.

Як де треба поступити, це буде залежати від місцевих обставин, одначе збірка жертв має бути всюди переведена і кождий з ОО. Душпастирів має порозумітися в цій справі з зарядом дотичного захисту.

На Впр. ОО. Деканів вкладає Митроп. Ординаріят обов'язок, щоби допильнували виконання отсего зарядження.

Ч. 4502. Участь дяків у спільних молитвах в церкві.

Бували нераз у нашій церковній провінції такі випадки, що коли священник у неділю чи свято з важної причини не міг відправити вечірні або утрени, співав її дяк з народом. Бувало це по більшій часті в дочерних церквах. Практика ця, можлива в католицькій Церкві тільки в виїмкових випадках і з важних причин. Щоби коли не довела до непорядків чи згіршень, видається оці норми для заховання на будуче:

I. В католицькій Церкві публичному богослуженню може проводити тільки важно рукоположений священник, вільний від церковної заборони, — і то або сам або при допоміч діакона. Тільки таке богослуження, якому проводить священник, можна називати „відправою“ і можна казати: „священник править“.

II. Коли задля браку священника в неділю чи свято не може бути церковної відправи, вечірні, чи утрени, тоді за попередним дозволом місцевого душпастиря можуть вірні спільно в церкві, чи каплиці відчитати і відспівати ті часті вечірні, утрени або молебна, яких не приписано правити виключно священникови. Така спільна молитва не може одначе називатися „відправою“, а лише „молитвою“ або співом вечірні, чи утрени, можна казати: „вірні мовлять, співають вечірню, або утренью“, а не: „правлять“.

III. В часі спільної молитви народу в неприсутности священника не може бути тих обрядів, які приписується для відправи священничої: возгласів, ектеній і візвань, читань Євангелії, свічення свічок на великому престолі, каджень і виход в на церкву. Вільно одначе на час спільної молитви засвітити світло перед іконостасом, або на тетраподі.

IV. Підчас такої спільної молитви народу без священника можна співати ті часті богослужень, що їх при відправі співається. А навіть цей спільний всенародній спів чи спільне відчитування псалмів, тропарів чи стихир кладеться як умову для таких спільних молитв у церкві чи каплиці, т. зн. щоби співав дійсно весь нарід.

V. Похоронного обряду не можна правити без священника. Колиби таке випало, що священник ніяк і ні звідки не може прибути на похорон, а поховати вмерця треба, тоді можна по дорозі на цвинтар співати тільки Псалтирю і „Святий Боже“.

VI. Спільна молитва вечірні, чи утрени, чи молебна, чи акафисту, співана або читана в церкві або каплиці народом можлива є в католицькій Церкві тільки за благословенням місцевого душпастиря, хоч не тілом, то духом з вірними присутного, який на іншому місці разом із ними молиться. Священники повинні подбати, щоби дяки вчили нарід співу церковного і в спільних молитвах народови помагали. Забороняється церковною властю строго всяка спільна молитва в церкві чи каплиці проти волі чи на перекір розпорядкови місцевого душпастиря.

Ч. 6098/563/К. Дотація дяків; спосіб вношення подань; стабілізація.

У відповідь на всі резолюції, ухвалені на дяківських зборах, подається до відома, що Митрополичий Ординаріят разом з Ординаріятами нашої церковної провінції старається о узискання від правительства дотації для дяків і призволення на те, щоби при парцеляції церковних ґрунтів Ординаріатам було вільно призначити часть ґрунтів на побільшення дотації дяків. Покищо священники не мають ніякого обовязку з ерекціональних ґрунтів давати на ужиткування дякам ані ніякого права відступати ґрунти на сталу дотацію.

При тім звертається увагу дяків, що після службової прагматики дяків, безпосереднім наставником дяка є місцевий парох, проте всі подання до Ординаріату належить вносити на руки місцевого Парохіяльного Уряду і з його апробатою.

Подання о стабілізацію можна вносити по 25 літах дяківської служби через Парохіяльний Уряд до Митр. Ординаріату.

Ч. 6139. Парохіяльні Уряди і мова урядування.

Подається до загального відома, що Митр. Ординаріят віднісся до висших польських Властей в справі становища, яке забрали різні адміністраційні і судові уряди і власти зглядом гр.-кат. Парохіяльних Урядів дотично мови урядування.

В случаю, як би котрий Парох. Уряд за урядування після виданих приписів і дотеперішньої практики постигла адміністраційна кара, той Парохіяльний Уряд внесе сам і то сейчас рекурс до відповідного Воєвідства а відпис рекурсу і присуду перешле до Митр. Ординаріату.

Ч. 6140. Відозва Земельного Банку Гіпотечного.

Поручається Всеч. Духовенству оголосити залучену відозву Земельного Банку Гіпотечного Брацтвам церковним і парохіянам, а від себе заохотити й поперти тимбільше, що при зближаючійся парцеляції парохіяне будуть потребувати кредитів Земельного Банку.

Митр. Орд. надіється, що Всеч. Духовенство в першій мірі прийде з помічю так важній інституції, якою є наш Земельний Банк.

Конкуре на посади дяків.

Ч. 4708. Розписується конкурс на посаду старшого сталого дяка в парохії Лука мала, дек. Грималів, поч. Тарноруда з речинцем до 1. листопада 1925 р. Побори: 1. гарнець збіжа від нумеру; мешкання нема.

Ч. 3735.47/Дя. Виставляється на конкурс посаду сталого дяка в Ставчанах, нов. Городок до дня 1. листопада 1925 р. Побори: винагороди за парох. треби; мешкання нема.

Нові книжки.

Поручається всім Всч. Парохіяльним Урядам закупити до парохіяльних бібліотек книгу Псалмів о. Д-ра Я. Левицького (Львів, вул. Якова Стшеме ч. 15).

ХРОНІКА.

Іменування.

Містодеканом Підкаменецького дек. іменованій: Ч. 5243: о. Ба-
лута Мартин, парох в Ясеневі.

Канонічну інституцію отримали: Ч. 5333: о. Володимир Бабій
в Лдзінім. — Ч. 4614: о. Стефан Головацький на Виспу. — Ч. 5769:
о. Юркевич Маріян на Хотінь. — Ч. 6067: о. Клепарчук Стефан на
Серетець. — Ч. 5638: о. Оришкевич Юліян на Лопянку. — Ч. 6041:
о. Кузьмович Зиновій на Соколівку, Бобрецьк. дек. — Ч. 6042: о. Сви-
стун Володимир на Церковну.

Почетним совітником М. К. іменованій: Ч. 5166: о. Лопушан-
ський Омелян, парох Чагорова.

Крилошанськими відзнаками наділені: Ч. 5166: о. Василь Лон-
чина, експ. при цер. св. О. Ник. у Львові. — Ч. 5166: о. Андрей Во-
зняк, катехит у Львові. — Ч. 4786: о. Бріль Николай, парох в Іва-
чові горіш.

Душпастирські посади одержали:

Ч. 5253: о. Николай Вояковський, завідат. в Олієві. — Ч. 4282:
о. Володимир Пашковський, завід. в Берліні. — Ч. 5256: о. Андрій
Шунь, завід. в Межиричу. — Ч. 5419: о. Іван Татомир, прив. сотр.
в Вербилівцях. — Ч. 5548: Дмитро Березовський, прив. сотр. в Сто-
янові. — Ч. 5547: о. Матвій Лишак, завід. в Якимові. — Ч. 5164:
о. Володимир Кармазин, завід. в Наварії. — Ч. 5372: о. Александер
Малиновський, сотр. при Архикат. Храмі у Львові. — Ч. 4971. о. Антін
Онуферко, екс. зав. в Скалаті. — Ч. 5310: о. Теодор Масюк, прив.
сотр. в Довгім кал.

Ординовані зістали:

Ч. 5903: Іван Забава. — Ч. 5904: Василь Грицай. — Ч. 5905: Ва-
силь Вірчак. — Ч. 5902: Іван Чорняк. — Ч. 5551: Іван Кінаш. —
Ч. 5419: Іван Татомир. — Ч. 4974: Теодор Масюк. — Ч. 5249: Ан-
дрей Шунь.

Похвальні грамоти отримали:

Ч. 4640: о. Лев Крушельницький, сотр. в Мізуни. — Ч. 4732:
о. Іван Тимків, експ. в Рахині. — Ч. 5775. Василь Осташ, нач. гром.
в Завадові. — Ч. 4732: Іван Озгович і Кирило Басараб, провіз. церкви
в Рахині. — Ч. 4937: Іван Ключка, господ. з Лавочного. — Ч. 4937:
Йосиф Білобрида, Іван Кожан, Анна Ключник, Василь Магійович, Пе-
тро Гальович і Кирило Шепега, жителі в Тернаві. — Ч. 4937: Гро-
мадяни Тернавки, Тухл. дек. — Ч. 3573: Йосиф Труш, Дмитро Шмо-
гала, Стефан Банах, парохіяни в Любіні вел., замешкалі в Америці. —
Ч. 3575: Василь Горностай, провіз. церк. в Любіні вел. — Ч. 5309:
Всі вірні парохії Гуменець. — Ч. 5307: Микола Іленьків, півець церк.,
Лесько Білінський, пал. церк., Василь Елішевський, провіз. церк., всі
в Гуменці.

Місії до навчання релігії отримали:

Ч. 5695: о. Александер Яримович в доповн. пром. школі ім. св.
Антонія і Конарського у Львові. — о. Іван Новосад в доповн. пром.
школі ім. Сташіца у Львові. — о. Теофіль Горникевич в доповн. пром.

школі ім. Кордецького у Львові. — о. Александер Бучацький в доповн. пром. школі ім. Сенкевича у Львові. — о. Василь Лончина в доповн. пром. школі ім. Собіського і А. Міцкевича у Львові. — о. Андрей Возняк в доповн. пром. школі ім. св. Мартина у Львові. — Ч. 5582: о. Др. Е. Хомин в пром. школі в Камінці струм. — Ч. 5239: о. М. Ходань в гімн. в Радехові. — Ч. 5705: о. Ант. Онуферко в Скалаті. — Ч. 5204: о. Евген Лопатинський в Долині. — Ч. 5281: о. М. Галлянт в жін. сем. СС. Вас. у Львові. — Ч. 4853: о. Йосиф Логинський в Рожнітові. — Ч. 5847: о. Т. Масюк в Пійлі. — Ч. 6023: о. Іван Новосад в муж. сем. УПТ. у Львові. — Ч. 4391: Зиновія Кунинець рисілку ковальським коло Вишенки малої. — Ч. 3959: Михайло Лотоцький в Кам'янках. — Ч. 5806: Дамян Фуртак в Слободі дол. — Ч. 5914: Василь Креховецький в Станківцях. — Ч. 5886: Василь Наворенський ук. богосл. в Конюхах. — Ч. 5916: Марія Данилович в Волцневі. — Ч. 5915: Володимир Дяків в Соснові. — Ч. 5805: Теодор Ширба, ук. богосл. в Жукові. — Ч. 5804: Дмитро Винницький в Нежухові, Петро Кобат в Голобутові. — Гавриїл Гринів в Сівці калуськ. — Ч. 5864: Константин Мазуренок в Гушанках, Григорій Клим в Лозівці, Павлина Секанович в Ободівці. — Ч. 5778: Франц Габа в Підлісках велик. — Ч. 5779: Северин Навроцький, в Волиці. — Ч. 5356: Антоніна Гевко в Вербилівцях, Яків Пархуць в Бабухові. — Ч. 4769: Михайлина Павлук в Нивах. — Ч. 4983: Григорій Яструбецький, ук. богосл. в Луб'янках. — Ч. 5185: Стефан Кіржецький, ук. богосл. в Бабинцях. — Ч. 5767: Карло Бокс в Жираві. — Ч. 5765: Елеонора Скрутивна в Яворівці. — Ч. 5742: Дмитро Зінко в Оборотові. — Ч. 4941: Антоніна Сник в Новосілці, коло Білого. — Ч. 4799: Михайло Добротвір в Клебанівці, Павло Коненко в Коршилівці, Лука Якубовський в Янівцях. — Ч. 5609: Казимир Герасимович в Пальчинцях, Роман Найда в Білозірці. — Ч. 5052: Михайло Боринець в Слободі рів. — Ч. 5403: Микола Содомора укінч. бог. в Чесниках. — Ч. 5524: Ярослав Хавалка, укінч. богосл. в Хмільні. — Ч. 5332: Зенон Павлович, укінч. богосл. в Ракові і Надіїві. — Ч. 5913: Марія Сембратович в Кальній, Іван Кожан в Роточках. — Ч. 5692: Іван Бурак в Вільхівці. — Ч. 5688: Марія Макаревичівна в Ясени і Сливках. — Ч. 5687: Степан Ричок в Ришніті. — Ч. 5725: С. Анна Смільська і С. Софронія Ільницька в Підлюті. — Ч. 5686: Александра Ничай в Вістовій. — Ч. 5669: Александер Луцк в Голотках. — Ч. 5402: Евген Лішинський в Цвітовій. — Ч. 5770: о. Евген Гаврилюк на Сигнівці і Левандівці. — Ч. 5655: Василь Давидович, укінч. богосл. в Гумнісках. — Ч. 5796: Денис Топольницький в Коростові, Семен Ткач в Ямельниці, Іван Гавран в Корчині, Анастасія Сімківна в Плавю-Вадрусіва, Ярослава Йосифовичева в Плавю, Олена Кінашівна в Гребенові, Олена Кульчицяка в Оравчику.

Ч. 5866/1176/Л.: Конкурс на опорожненні парохії з речинцем 15. листопада 1925.

1. Тисів, дек. Болахівськ. 2. Висоцько, дек. Бродського. 3. Ражнів, дек. Бродського. 4. Суходоли, дек. Бродського. 5. Підберезці, дек. Винницьк. 6. Черепин, дек. Винницьк. 7. Перевозець, дек. Войнил. 8. Полоничі, дек. Глинянськ. 9. Ілеме, дек. Долинського. 10. Лолин, дек. Долинського. 11. Сенечів, дек. Долинського. 12. Межиріччє, дек. Жидачівськ. 13. Млиніська, дек. Жидачівськ. 14. Баличі підг., дек. Журавенськ. 15. Вертелка, дек. Залозецьк. 16. Кутище, дек. Залозецьк. 17.

Ратише, дек. Залозецьк. 18. Серетець, дек. Залозецьк. 19. Сенява, дек. Збараськ. 20. Заруде, дек. Зборівськ. 21. Кабарівці, дек. Зборівськ. 22. Пліснани, дек. Зборівськ. 23. Грабівка, дек. Калуськ. 24. Опліцко, дек. Лопатинськ. 25. Станиславчик, дек. Лопатинськ. 26. Стремільче, дек. Лопатинськ. 27. Лицакувя нижна, дек. Любинецьк. 28. Труханів, дек. Любинецьк. 29. Настасів, дек. Микулинецьк. 30. Желехів вел., дек. Милятинськ. 31. Убинє, дек. Милятинськ. 32. Якимів, дек. Милятинськ. 33. Воля велика, дек. Николаївськ. 34. Пальчинці, дек. Новосельськ. 35. Шили, дек. Новосельськ. 36. Соколівка, дек. Олеського. 37. Гарбузів, дек. Оліївського. 38. Манаїв, дек. Оліївськ. 39. Тростянець вел. дек. Оліївськ. 40. Ярославичі, дек. Оліївськ. 41. Лецівка, дек. Перегінськ. 42. Ольхівка, дек. Перегінськ. 43. Сливки, дек. Перегінськ. 44. Суходіл, дек. Перегінськ. 45. Утіховичі, дек. Перемишлянськ. 46. Дубє, дек. Підкаменецьк. 47. Панасівка, дек. Підкаменецьк. 48. Пеняки, дек. Підкаменецьк. 49. Чепелі, дек. Підкаменецьк. 50. Камінь, дек. Рожнітівськ. 51. Рівня, дек. Рожнітівськ. 52. Камянки, дек. Скалатськ. 53. Гребенів, дек. Скільськ. 54. Козьова, дек. Скільськ. 55. Коростів, дек. Скільськ. 56. Ямельниця, дек. Скільськ. 57. Корчин, дек. Скільськ. 58. Оравчик, дек. Скільськ. 59. Деревляни, дек. Струм. Камен. 60. Малашівці, дек. Тернопільськ. 61. Сморже, дек. Тухлянськ. 62. Хашованє, дек. Тухлянськ. 63. Ялинковате, дек. Тухлянськ. 64. Молодинче, дек. Ходорівськ. 65. Наварія, дек. Ширецьк.

Ч. 5227. о. Евстахій Цурковський, парох Настасова, 4 серпня 1925.

Душу його поручається молитвам ОО. Собратій.

Львів, дня 1. жовтня 1925.

Від гр.-кат. Митрополичого Ординаріату.

свщ. Михайло Яцковський,
Канцлер,

Александр Бачинський,
ген. Вікарій.

Оплата ричалтова

розпор. Міністерства Почт і Тел.
з 25/5 1923, Ч. 2527/V.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

в _____

пошта _____

ЛЬВІВСЬКО-АРХІЄПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XXXVIII.

Львів, 10. грудня 1925.

Ч. VI.

Ч. 6998/734/К.

День св. Андрея.

Дня 13. грудня 1925, в день Ангела Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея, поручається на співаній Службі Божій того дня евент. в слідууючу неділю, до звичайного намірення за парохіян, додати друге на інтенцію Архисерея з ектенією „на всяке прошеніє“.

Ч. 7356/25. Речинець надзвичайних Загальних Зборів відпоручників Аепарх. Духовенства для справ вдовичо-сиротинського Фонду.

Згідно з ухвалою останніх загальних зборів вдов.-сирот. фонду з дня 29. IX. 1924, силою § 9 статуту тогоже фонду, скликує Митрополитий Ординаріят Всч. О.О. Відпоручників АЕпарх. Духовенства на надзвичайні Загальні Збори в справах цього фонду на день 31. грудня ц. р., це є в четвер, в салі Музею Дух. Семинара при вул. Коперника ч. 36.

Поручається всім Всч. О.О. Настоятелям деканатів спричинити безпроводочно вибір відпоручників АЕпарх. Духовенства на ці збори, якими повинні по можности бути відпоручники, що брали участь в останніх загальних звичайних зборах.

Відпоручники мають перед початком зборів вилегітимуватися грамотою признаючою їх на збори, виставленою Урядом Деканальним.

По вислуханю св. Літургії о год. 9-ій в семинарицькій каплиці, зберуться Всч. О.О. Відпоручники в салі Музею на ці збори, яких початок назначається точно на 10-ту год. перед полуднем

З огляду на важність нарад, яких предметом буде справа поліпшення долі вдів і сиріт священних, Митрополитий Ординаріят надіється, що на тих зборах являться всі О.О. Відпоручники з усіх деканатів Архідієцезії.

Ч. 7367/25. Справа присилки належитостей до вдовичо-сиротинськ. фонду.

Для улекшення присилки належитостей до фонду вдів і сиріт подається до відома Всч. Духовенства, що гроші найліпше посилати через чековий оборот поштової Щадниці в Варшаві, в якій вдовичо-сирот. фонд має своє conto ч. 152.627.

Чисті чекові бланкети можна набути в кожному поштовому уряді по 5 сот. за штуку, належить лише виповнити той чек, вписуючи число повищого conta.

З огляду на збижаючийся речинець виплат вдовам і сиротам, проситься приспішити присилку належитостей до фонду за 1925 рік згідно з оголошеним комунікатом в 4 числі АЕпарх. Відомостей.

З Комісії управляючої ділами Вдов.-сирот. АЕпарх. фонду:
о. Е. Бачинський. *о. Т. Войнаровський.*

Ч. 7338. Відозва Богословського Наукового Товариства у Львові до Всечесного Духовенства.

Дня 16. грудня 1923 р. основано у Львові за почином наших найчільніших священиків Богословське Наукове Товариство, котрого органом є науковий журнал „Богословія“. Істнування і розвій цього Товариства матиме великий вплив на наукову і культурну сторону нашого церковного життя. Вже саме видавання згаданого журналу зробило корисне вражіння в католицькому науковому світі, а крім того Товариство дало почин до заложення цінної наукової богословської бібліотеки. Все те одначе є ледви початком до зреалізування тої великої програми, яку собі Товариство поставило, а саме після § 2. своїх статутів має воно на меті а) згуртувати в українському народі наукові богословські сили, б) плекати богословську науку, в) дбати про вище богословське образування духовенства. Після § 3. стат. середниками до осягнення цієї цілі є: а) наукові досліди у всіх ділянках богословського звання; б) видавання наукових богословських праць; в) наукові богословські зїзди, відчити, дискусії й ведення науково богословських семінарів; г) піддержування зносин зі своїми і чужими Академіями й Науковими Товариствами; г) удержування архіву, бібліотеки й читальні наукових часописів; д) спомагання вчених (катол.) богословів; е) удержування друкарні, книгарні, літографії й переплетні.

До виповнення цієї великої і такої корисної програми, є конечно співділання і поміч цілого нашого духовенства. Першою помічю, котрої очікує управа Товариства, буде громадне приступлення в члени (річна вкладка 12 зол. а вписове 3 зол.) і добровільні датки на закупно власного дому. Дотепер і бібліотека Товариства і редакція і адміністрація „Богословія“ користує тільки з гостинности Духовного Семинара. Річ ясна, що істнування і розвій так широко закроєного Товариства, немислимий без власного дому.

Віriamo, що наше Духовенство зрозуміє значіння цієї культурної і наукової інституції і своїми щедрими датками причиниться до двигнення святині української богословської науки, котра zarazом буде живим памятником культурної свідомости нашого духовенства.

У Львові, дня 1. грудня 1925.

За Управу Богословського Наукового Товариства:

О. д-р Т. Галуційський ЧСВВ., голова, О. Н. Галлянт, ген. секр.,
О. Мітр А. Бачинський, ген. Вікарій, м.-гол., О. др. Йосиф Боцян, Еп. луцьк.
О. д-р Й. Сліпий, бібл. і ред., Проф. Мих. Тершаковець, скарбник,
О. д-р Г. Костельник. О. д-р Т. Мишковський. О. д-р Д. Дорожинський.

Митр. Ординаріят горячо поручає Впр. ОО. Деканам цю справу порушити на соборниках.

Ч. 7214. Відозва Гол. Управи У. П. Т.

До Всечесніших Отців в краю!

Гостра господарська і грошева криза, а в слід за цим і великий брак гроша серед усіх шарів нашого громадянства, спричинив великий упадок жертвенности на цілі українського приватного шкільництва.

Українське Педагогічне Товариство, яке не має ніяких сталих доходів, а зависиме від добровільних жертв громадянства, з хвилиною, коли ті жертви упали, опинилося перед питанням: що йому дальше

робити, чи закривати деякі школи, а тим самим ліквідувати частинно свою діяльність.

Головна Управа УПТ. станула на тому становищі, що вона не сміє ніяк обмежувати діяльності УПТ., а противно, обов'язана вжити всіх заходів, щоби в тих тяжких часах видобути від українського громадянства матеріальних засобів для цілей Рідної Школи.

Головна Управа, знаючи, як горячо Всечесніші Отці займаються справами наших шкіл і як Всечеснішим Отцям лежить ня серці добро і розвій Рідної Школи — тому звертається до Всечесніших Отців з проханням о дальшу співпрацю у піддержці Рідної Школи та допомогти їй до перетривання теперішньої кризи.

В тій цілі Всечесніші Отці зволють хоч раз у місяць відправити акафист на Рідну Школу, зайнятися ласкаво в своїх парохіях збірками, а підчас Свят Різдва Христового відповідним представленням ваги Рідної Школи в теперішньому часі заохотити парохіян до обильніших жертв на Рідну Школу та своїм впливом і авторитетом повести відповідну акцію на конечну підмогу Рідній Школі.

Головна Управа сподіється, що Всечесніші Отці не відкажуть нам своєї помочі та доложать усіх старань, щоби ратувати Рідну Школу перед ліквідацією, бо затрачуючи так важну установу рідного шкільництва, можемо стратити також і нашу молодь.

За Головну Управу Українського Педагогічного Товариства:

Бр. Янів, голова.

Антін Гаврилко, секретар.

Митроп. Ординаріят поручає горячо Всч. Духовенству долю Рідної Школи.

Ч. 7261.

Відозва Апостоляту Східної Церкви

(Львів, Коперника 36).

Цілий католицький світ уряджує кожного року від 18. до 25. січня осьмидневну молитву, яка має на цілі випросити у Бога ласку навернення до католицької Церкви всіх незєдинених християн, всіх нехристиян та всіх тих, які християнами є лише з імени, а в дійсности відносяться вони байдуже до католицької Церкви, її науки та практик.

Акція ця відноситься в особливий спосіб до нашого обряду, якому, по висказам найсвітліших із Святіших Отців судило Боже Провидіння для наших незєдинених братів бути цим світлом у духовій темряві, яке має їх привести до католицької Церкви.

Св. Отець Пій XI. як і його попередники, апробував ці осьмидневні молитви, благословив і поручив їй цілій Церкві, та сам возьме участь у них. Ексцеленція наш Митрополит Андрей, поручаючи ці осьмидневні, каже: „Коби це благородне діло могло виблагати у Бога ласку зєдинення мого цілого українського народу“.

Якраз із цього огляду порішив і Апостолят Східної Церкви взяти участь у цих спільних молитвах враз із цілим католицьким світом і в тій цілі звертається до Вашої Достойности з уклінним проханням, допомогти Апостолятові до реалізації цієї найвеличнішої ідеї Христа: „Да вси будуть єдиною“.

Ми переконані, що Ваша Достойність радо жертвують для цієї високої ідеї свій труд та возьмуть у цих Всесвітніх Осьмидневних Молитвах участь враз із цілою повіреною Вам парохією. Відбудуться вони в нашому обряді від неділі дня 17. до неділі дня 24. січня н. ст.

1926. Початок і кінець Осьмиднів вибираємо тому неділі, щоби цим способом уможливити парохіянам взяти як найчисленнішу участь.

Велику прислугу вчинять та багато ласк зеднають у Бога для самої справи Високопреподобний Отець, якщо будуть ласкаві використати проповідь першої і другої неділі Осьмиднів на вказання парохіянам цих засобів, якими найуспішніше можуть прийти з помічю всім незєдиненим, а якими є часті молитви у тому наміренню, приступання в цьому наміренню до св. Причастія та творення інших богуугодних діл християнських милосердя.

Лишаємо душпастирському розумінню та ревности Високопреподобного Отця, як уладити це торжество із усіми подробицями, щоби воно величаво випало, як напр. відправлення Служби Божої о умирення Церкви, проповіді, особливі молебні враз із виставленням Найсв. Тайн, участь шкільної молоді, прийаття в часі Осьмиднів св. Причастія по відповідному наміренню і т. п. При нагоді відправ Осьмиднів, зволють Ваша Достойність зарядити збірку на цілі Апостоляту Східної Церкви.

У певности, що Ваша Достойність зволють своїм ласкавим попертям причинитися до звеличення та спопуляризування цього всесвітнього торжества, просимо звертатися до нас за всякими в цій справі інформаціями по адресі поданій в горі.

Особливі намірення на поодинокі дні:

Неділя 17. січня: Помолімся: за поворот всіх заблуканих овець до стада св. Петра. 5 р. Богородице Діво.

Понеділок 18. січня: Помолімся: за поворот всіх незєдинених східних церков до св. католицької Церкви.

Второк 19. січня: Помолімся за поворот всіх протестантів Європи до св. католицької Церкви.

Середа 20. січня: Помолімся за поворот і підчинення всіх англіканців під владу св. Апостольського Престола.

Четвер 21. січня: Помолімся, щоби всі християни Америки стали зєдинені в вірі і єдності з Заступником Ісуса Христа.

П'ятниця 22. січня: Помолімся за тревале навернення хитких у вірі католиків, за відступників і сектарів.

Субота 23. січня: Помолімся за навернення жидів до Христової віри.

Неділя 24. січня: Помолімся за навернення всіх поган до Христової віри.

Молитва: Господи, Ісусе Христе. Ти молився на Тайній Вечері: „Да вси будуть єдино“ і сказав своїм Апостолам: „Мир даю Вам“. — Не гляди на наші гріхи, але зглянься на віру Твоєї Церкви і зволь їй дати по своїй волі мир та св. Єдність.

Яко Твоє єсть царство і сила і слава Отця і Сина і св. Духа нині і повсякчасно і на віки віків. Амінь.

За Управу Апостоляту Східних Церков:

о. Нилолай Галянт, секретар. о. д-р Іван Бучко, предсідник.

Митр. Ординаріят поручає горячо Всч. Духовенству співділати з Апостолятом.

Ч. 6672|289 Д. **Зарядження до іспиту конкурсового.**

Подається до відома Всч. Отцям, котрі приступають до іспиту конкурсового, що обов'язані виказатися після зарядженого уже розпорядження оголошеного у АЕ. Відомостях: 1) посвідкою зложених передвступних іспитів, 2) предложити прочитану лектуру, 3) перед іспитом відчитати Службу Божу в Архикатедральнім Храмі.

Ч. 6817|722 **Перевезення і ексгумація мерців.**

Мін. віроісп. і публ. просвіти ч. 7544 ех 27. X. 1925 надіслало тут в цілі оголошення Всч. Духовенству слідує розпорядження:

Мін. справ внутр. звернулося до Мін. віроісп. з просьбою пригадати Духовенству всіх віроісповідань про зміст розпорядження Мін. Здоров'я в справі перевозу і ексгумації мерців (Dz. Ust. R. P. N. 42/1920, р. 257), а особливо приписів поміщених:

1) В пар. 1. „Мерці мають бути поховані на найблищім кладбищі тої парохії або громади, де наступила смерть; на перевезення мерців в цілі поховання їх на іншій місці, потрібне письмненне зізволєння властивої властї, однак може бути доконе тїльки в часї холодної (між 16. X. а 15. V)“. З того параграфу слїдує, що управитель (настїятель) цвинтара не має права прийняти мерця з поза границь парохії або властивої громади без зізволєння властивої старости.

2) В пар. 6. „По привезенню мерця до стації відборчої на цвинтар призначення, адміністраційна властї в особї делегованого урядника або функціонера поліції, стверджує на місці цілість печати, відбирає зізволєння і перестерігає, шоби мерця без отворення домовини безпроволочно поховано“. З того слїдує, що ніякий духовний не має права поховання перевезеного мерця з поза парохії або громади, доки властива властї не ствердить цілости домовини, паки і печати.

3) В пар. 9. „...Ексгумація... мусить відбутися при захованню слїдуючих приписів:

а) обов'язкова присутність властивого лікаря повітового, б) перепроводження ексгумації має відбутися в часї холодної, о скїльки можливо вчасним ранком, в) участь при тїм брати можуть виключно особи урядовї і інтересованї...“ То значить, що дозорець цвинтаря не має права дозволити на ексгумацію без заховання тих приписів і інших, що мають характер виключно санітарний.

Крім того пар. 10 заборонює ексгумації з гробів збірних.

Мін. просить о подання повишого до відома Всч. Духовенства.

За Міністра: *Пекарські*, Директор Департ. віроісп.

Ч. 7337. **Зізволєння для військових при заключенню супружа.**

На підставі приказу Відд. V. Шт. Генер. Мін. С. Військових ч. 35569/V О. 25, військові мають виказатися перед заключенням супружа документом-зізволєння (Zezwolenie na zawarcie małżeństwa).

Ч. 6509|621|К. 1925.

Цїна удержання хорого в заведенню в Кульпаркові.

Подається до відома, що цїна денного утримання в заведенню для умово хорих в Кульпаркові виносить в І. клясі 9 зол., в ІІ. клясі 6 зол., почавши від 15. жовтня 1925.

Ч. 562/С.

Уряд парохіяльний, в яким приналежні Дмитро Музика і Розалія Зеленко, що внесли до Апостольської Столиці прошення о розрішення від перепони супружної посвоячення в близькій степені, зголоситься в Митрополичім Церковнім Суді супружім.

Ч. 7390,650/М.

Книги метрикальні.

Поручається, щоби Всч. Отці по заповненню томів-книг, справили нові книги і ті предкладали Деканальним Урядам до пагінування перед їх уживанням.

Конкурси дяків.

Ч. 7023/465/Дя. — Конкурс на дяка в Черепині, до місяця від дати оповіщення. Побори: 1) Доходи за треби, 2) Роківщина у висоті 5 літер молока від нумеру на рік, згл. еквівалент того, з обов'язком доїзду до філіяльної церкви в Давидові, причім однак мішані з латинниками родини платять половину.

Ч. 6995/463/Дя. — Конкурс на дяка в Товщеві, до місяця від дати оповіщення. Побори: 1) Роківщина, 2) Винагорода за парох. треби.

Ч. 7217/638/М.

Вінчання функціонерів при поліції.

Команда поліції державної Терноп. Воєвідства надіслала під ч. 11688/25, 21. XI. 1925, слідуюче:

Прохаю на основі обіжника ч. 1.261 з 31. X 1925, Головної Команди п. д. в Варшаві о зарядження, щоби Всч. Духовенство на обсягу Воєвідства Терноп. уділяло на будуче вінчання функціонерам Поліції Державної лише за виказанням письменного позволення їх властей, це є команданта Поліції Державної Терноп. Воєвідства.

Це зарядження подається Всч. Духовенству до застосування.

Нові книжки.

Конкордат з поясненнями на підставі канонів кодексу кан. права, згідними з коментарем польського Єпископату, виготовив Александер Бачинський, Архидіакон гр. к. М. Капітули.

Книга Св. Євангелія, видання Ставропігійського Інституту у Львові, в малім форматі, ціна без оправи 12 доларів.

Христ.-католицька Наука віри в біблійних оповіданнях для третьої класи народніх шкіл, написав о. С. Біленький, накладом свящ. кооп. „Власна Допомога“, Львів, Корняків 1.

Х Р О Н І К А.

І менування.

Ч. 6484: о. Д-р Іван Бучко, ректор мал. сем., іменованний тимчасовим віцектором Дух. Сем. — Ч. 6343: о. Михайло Лада, кат. у Львові, сповідником богословів Дух. Сем. — Ч. 5378: о. Степан Рудь, парох Закомаря, тимч. духовником з обов'язком викладання обрядів в Дух. Сем. — Ч. 4281: о. Евсеій Бачинський, сов. Митр. Консисторії, іменованний І. Проповідником при Архикатедр. Храмі св. Юра у Львові.

ДОДАТОК ДО VI. Ч. АЕВІДОМОСТЕЙ.

В справі маєткового податку.

Митрополичий Ординаріат до ч. 4237/514 (Льв. АЕВідомости ч. III., 1925) подав інформацію в справі продажі частин ерекціональних ґрунтів для запланування маєткового податку.

Тому однак, що скарбові уряди при наложенні маєткового податку на священників від ерекціональних ґрунтів поступали не по думці маєткового закону і толкували його на шкоду духовенства, духовенство стало вносити рекурси проти цього маєткового оподаткування.

Для обоснування цих рекурсів, подається отсим що слідує:

В предметі оподаткування 1) духовенства і 2) маєтків церковних, монастирських і т. п. а заразом в цілі однакової інтерпретації уступу d) артикулу 3 закону про маєтковий податок а також § 4 В точка 6 розпорядження IV. Мін. Скарбу з 1 січня 1924 р. (Dz. URP. Nr. 4 поз. 32), Міністерство Скарбу вяснює, що слідує:

1) Духовники всіх віроісповідань, які фактично уживають бенефіціальних, ерекціональних і т. п. церковних маєтків, не можуть бути уважані за власників (posiadaczy) маєткового права (użytkowania) в розумінні цивільного кодексу і § 17 розпорядження П. Мін. Скарбу з 15. падолиста 1923 р. (Dz. URP. Nr. 123 поз. 996) — тому, що доходи з уживаних через них маєтків становлять в цілости або в частині їх службове упосаження (pensje), яке, як таке, не підлягає маєтковому податку.

Тому душпастирі підлягають маєтковому оподаткуванню тільки від иншого евентуального посіданого приватного маєтку, нпр., живого і мертвого інвентара, домового урядування, дорогоцінностей і т. п.), незв'язаного з виконуваним через них урядом.

Засада, виражена в останньому реченні § 4В, точка 6) розпорядження IV. Мін. Скарбу, що уживаючий платить податок тільки від вартости права уживання, означеної по мисли § 17. розпорядження П. Мін. Скарбу з 15. падолиста 1923 р., має застосування до духовних уживачів тільки в тих случаях, в яких вони уживають якогось маєтку, незв'язаного з заняттям через них урядом. (R. M. з 19. V. 1924 р. D. P. O. 1732/V).

Увага. При вношенні рекурсів: „До Відкличної Комісії в справах маєткового податку за посередництвом Скарбового Уряду в.... в справі маєткового податку. — Рекурс“. (Застемпльованням на 2 зол.), покликуватися на повище розпорядження Міністерства Скарбу з 19. V. 1924 р. D. P. O. 1732/V.

В справі урядової мови.

В доповненню до тутешного зарядження до ч. 6139 „Парохіяльні уряди і мова урядування“ (Л. Аеп. В. 1925 ч. V.) подається до загального відома, що при відкликах від адміністраційних кар відкличне поступування не кінчиться в Воєвідстві, а йде ще до Міністерства внутрішніх справ; доперва коли Міністерство відклик відкине, можлива є жалоба до Найвищого Адміністраційного Трибуналу.

Як що внесені відклики від наложених адміністраційних кар були через належні Воєвідства негативно полагоджені, обов'язані є пошкодовані внести проти такого вирішення Воєвідства відклик до Міністерства внутр. справ і про це рівночасно Митр. Ординаріат повідомити.

Увага: В инших, не карних справах, адміністраційне поступування, по відклику до першої відкличної інстанції, це є Воєвідства — кінчиться і воєвідське рішення стає правосильним.

Канонічну інституцію отримали: Ч. 6302: о. Ярослав Глинський на парохію в Новосіллях. — Ч. 6158: о. Василь Стадник на Чернівці. — Ч. 6219: о. Теофіль Горникевич на Сихів. — Ч. 6157. Йосиф Райх на Ілавче. — Ч. 6481: о. Богдан Ковальський на Маркопіль. — Ч. 6563: о. Данило Міхур на Бібрку. Ч. 6657: о. Йосафат Алиськевич на Либохору. — Ч. 7320: о. Фіцалович Юліян на Німшин. — Ч. 6437: о. Йосиф Мартинович на Липівці. — Ч. 6379: о. Атанасій Левинський на Болехів. — Ч. 6176: о. Евстахій Охримович на Стрілків. — Ч. 7105: о. Николай Матковський на Дулиби.

Ч. 6832: Евген Каленюк тимч. ліквідатором Виділу рахункового Митр. Консисторії. — Ч. 6832: Йосиф Бачинський тимч. книговодчиком Виділу рахунк. Митр. Консисторії.

Душпастирські посади отримали:

Ч. 6066: о. Роман Левицький, прив. сотр. в Підгайцях. — Ч. 5953: о. Василь Вірчак, сотр. в Роздолі. — Ч. 6378: о. Евген Давидович, екс. завід. в Закомарю. — Ч. 6065: о. Іляріон Фенчинський, екс. завід. в Висоцьку. — Ч. 7032: о. Іван Машак, екс. завід. в Підяркуві. — Ч. 6415: о. Степан Клепарчук, екс. зав. в Кутишу. — Ч. 7134. о. Йосиф Тріска, екс. завід. в Баличах підг. — Ч. 6482: о. Богдан Ковальський, екс. завід. в Звиженю. — Ч. 6323: о. Й. Тріска завід. парохії в Баличах подор. — Ч. 6122: о. Михайло Козоріс, завід. парохії в Скалаті місті. — Ч. 6221: о. Іан Забава, прив. сотр. в Вістовій. — Ч. 6255: о. Микола Рицар, тимч. сотр. екс. з правом управи в Сновичу. — Ч. 6324: о. Микола Дереш, завід. парохії в Молодиньчу. — Ч. 6713: о. Теодозій Крохмалюк, заст. пароха в Ярчівцях. — Ч. 6999: о. Теодор Масюк, завід. парохії в Вільхівці. — Ч. 7074: о. Павло Джулинський, екс. завід. в Сопоті. — Ч. 7115: о. Др. Роман Яценків, сотр. в Городку яг.

Ординовані:

Василь Величковський ЧСС. — Жигмонт Слиз.

Похвальні грамоти отримали:

Ч. 6256: Василь і Параскева Монастирські, Іван і Анна Діжак, Матвій Олійник, Іван Олійник, Михайло Капій, Марія Питльована, мешканці Вільшанки малої. — Ч. 6366: Йосиф Литвин і жена Елена, мешканці в Закомарю. — Ч. 7193: Лука Снігур, мешканець з Погара. — Ч. 6677: Данило Матешко с. Івана господар в Рівні ясинській. Василь Стефанів, пров. церк. в Сливках. — Ч. 6742: Анастасія Вашишин і прочі фундатори престолу в Березовиці. — Ч. 6770: Йосиф Маринюк і Степан Вага парохіяне в Гниловодах, замешкалі в Америці. — Ч. 6331: Микола Яців і Анастасія Яців, парохіяни в Петранці.

Місію до навчання релігії отримали:

Ч. 6901: о. Евген Дуткевич в муж. школі ім. св. Антонія у Львові і на Пасіках. — Ч. 6901: о. Микола Галянт в жін. школі ім. св. Антонія і в промислових доповняючих курсах при школі ім. св. Антонія у Львові. — Ч. 6901 і 6500: о Дмитро Семчишин в муж. школі ім. Конопницької у Львові. — Ч. 6901: о. Василь Лончина в муж. школі ім. Ленартовича і в доповн. жін. школі ім. А. Міцкевича у Львові. — Ч. 6901: о. Олександр Малиновський в жін. школі ім. Конарського,

жін. ім. Оржешкової, муж. ім. Марії Магдалини, жіноч. ім. Кордецького у Львові. — Ч. 6560: о. Йосиф Дерлиця в прив. 6-тиклясовій школі УПТ. ім. Маркіяна Шашкевича в Золочеві. — Ч. 6497: о. Д-р Евстахій Хомин в прив. учит. семінарі в Камінці струм. — Ч. 6479: о. Николай Старух в муж. школі в Бережанах і в школах в Посухові і Раю. — Ч. 6478: о. Петро Хомин в торговельній школі Тов. „Просвіта“ у Львові. — Ч. 6801: о. Микола Ліщинський в пром. школі і в школах УПТ в Стрию. — Ч. 6044: о. Василь Вірчак в школах всенар. в Роздолі. — Ч. 6801: о. Йосиф Савицький в школах УПТ. в Стрию. — Ч. 6134: о. Юрій Бернат в прив. гімназії в Підгайцях. — Ч. 6072: о. Роман Левицький в школах в Підгайцях. — Ч. 6500: о. Михайло Лада в пром. доповн. школі ім. Кордецького у Львові. — Ч. 6860: о. Епіфаній Роздольський в всен. школах в Городку яг. — Ч. 6957: Ольга Попадюк в Черемхові. — Ч. 6857: Текля Димиківна в Сюлку. — Ч. 6412: Пант. Посацький в Грабівці. — Ч. 6800: Марія Гуцал, Володимир Придаткевич, Софія Придаткевичева в школі в Конюхах. — Ч. 6988: Павло Лушчанець в Юськовичах, Михайло Кузьма в Хватові. — Ч. 6956: Ольга Бачинська в Сновичу. — Ч. 7121: Микола Явний в Козярах, Йосиф Іванчук в Сухівцях. — Ч. 7082: Корнило Марківський в Бенеvій. — Ч. 7081: Мелянія Гевакова в Сопоті. — Ч. 6241: Микола Служинський укінч. бог. в Вербові. — Ч. 6785: Олена Цегельська в Закомарю. — Ч. 6699: Олександра Лушич в Климківцях. — Ч. 6860: Микола Ленько укінч. богосл. в всенар. школах лежачих на території парохії в Городку яг. — Ч. 6170: Іван Бутринський в Лубяні. — Ч. 6116: Степан Кіржецький укінч. богосл. в школах муж. і женськ. в Рогатині і в Підвиню. — Ч. 6296: Іван Пайкуш укінч. богосл. в Сороках. — Ч. 6377: Олександр Ціцькевич в Загірю. — Ч. 6334: Ярослав Дякон в Слободі небил. — Ч. 5986: Йосиф Сидір в Кніселі, Теодор Грицай в Стріліськах стар. — Ч. 6136: Петро Смолій в Медині, Прокіп Ткачук в Беньківцях. — Ч. 6024: Ярослав Менцінський в Стиняві вижн. — Ч. 6038: Петро Бігус в Підгородю. — Ч. 6135: Марія Коморовська в Доброводах, Марія Григоровичівна в Новиках. — Ч. 6059: Михайло Кисіль в Раківці. — Ч. 6455: Ольга Петриця в Токах. — Ч. 6375: Софія Яблонська в Красній. — Ч. 6561: Роман Моgetич в Нягрині. — Ч. 6757: Марія Орісік в Раківці.

Дозвіл на ношення повного заросту отримав:

Ч. 7000: о. Петро Яцишин, парох в Рипянці.

Увільнення від конкурс. іспиту отримав:

Ч. 6845: о. Василь Бернацький, парох в Германові, на 6 літ.

Ч. 7325,778|К. Конкурс на опорожненні парохії з реч. 31. січня 1926 р.

1. Висоцко, дек. Бродського. 2. Ражнів, дек. Бродського. 3. Сухо-доли, дек. Бродського. 4. Перевозець, дек. Войнилівського. 4. Полоничі, дек. Глинянського. 6. Ілемє, дек. Долинського. 7. Лолин, дек. Долинського. 8. Сенечів, дек. Долинського. 9. Межиріче, дек. Жидачівськ. 10. Баличі подор., дек. Журавенськ. 11. Вертелка, дек. Залозецьк. 12. Кутише, дек. Залозецьк. 13. Сенява, дек. Збараськ. 14. Зарудє, дек. Зборівськ. 15. Кабарівці, дек. Зборівськ. 16. Плісняни, дек. Зборівськ. 7. Грабівка, дек. Калуськ. 18. Станиславчик, дек. Лопатинськ. 19. Стремільче, дек. Лопатинськ. 20. Лукавиця нижна, дек. Любинецьк.

21. Якимів, дек. Милятинськ. 22. Пальчинці, дек. Новосельськ. 23. Шили, дек. Новосельськ. 24. Гарбузів, дек. Оліївськ. 25. Манаїв, дек. Оліївськ. 26. Тростянець вел., дек. Оліївськ. 27. Лецівка, дек. Перегінськ. 28. Ольхівка, дек. Перегінськ. 29. Сливки, дек. Перегінськ. 30. Панасівка, дек. Підкаменецьк. 31. Пеняки, дек. Підкаменецьк. 32. Чепелі, дек. Підкаменецьк. 33. Рівня, дек. Рожнітівськ. 34. Гребенів, дек. Скільського. 35. Козьова, дек. Скільського. 36. Коростів, дек. Скільського. 37. Сопіт, дек. Скільського. 38. Ямельниця, дек. Скільського. 39. Корчин, дек. Скільського. 40. Оравчик, дек. Скільського. 41. Деревляни, дек. Струмило камен. 42. Скалат, дек. Скалатського. 43. Смерже, дек. Тухлянськ. 44. Хашоване, дек. Тухлянськ. 45. Ялинковате, дек. Тухлянськ. 46. Котузів, дек. Підгаєцьк. 47. Луня, дек. Унівськ. 48. Виписки, дек. Унівськ. 49. Яхторів, дек. Унівськ. 50. Мшанець, дек. Озірнянського. 51. Суходіл, дек. Перегінського. 52. Труханів дек. Любінецького.

Ч. 6326. о. Іван Ілевич, парох Балич подорожн., помер дня
1 жовтня 1925 року.

Душу його поручається молитвам ОО. Собратів.

Львів, дня 10. грудня 1925.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату.

свщ. Михайло Яцковський,
Канцлер.

Александр Бачинський,
ген. Вікарій.

Оплата ричалтова

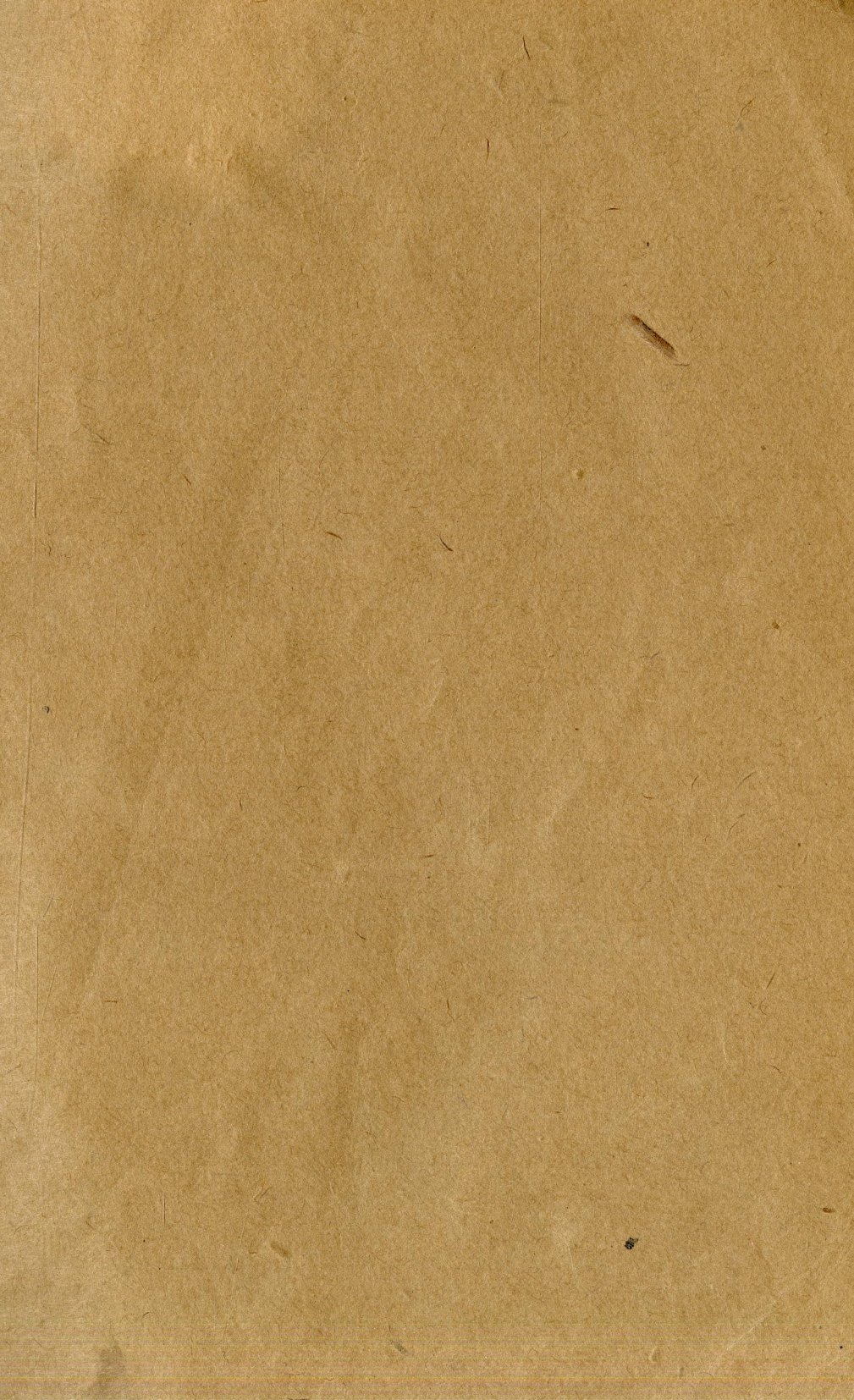
розпор. Міністерства Почт і Тел.
з 25/5 1923, Ч. 2527/V.

Всч. гр. кат. Уряд парохіяльний

В _____

почта _____

ЛНБ ИМ
ПРОБЕЛ
PK # 41166
P. 38 1925 т. 1-6
0,30

Ж 23930
P. 38 1925 т. 1-6

1925
1925

Лубі в сьомо - архієпископів
в історії
Лубі -

1925